

Giới thiệu Vợ Trước Của Đặc Vụ

Bạn đang đọc truyện Vợ trước của đặc vụ của tác giả Kim Huyền trên website đọc truyện online.

Đặc vụ cũng không phải là dễ làm, ngoại trừ thân thể cường tráng cùng suy nghĩ linh hoạt, thu phóng tự nhiên, “bản lĩnh bên ngoài” càng phải phù hợp với nền tảng cốt lõi.

Nhưng mà từ lúc gặp gỡ nàng, anh tự thấy rằng vẻ bình tĩnh kiêu ngạo bị phá hủy chỉ trong chốc lát. Không chỉ có sinh lực cường tráng được huấn luyện dưỡng thành sa vào hành động giúp đỡ tốt việc dọn nhà không phải của mình, sống chết trước mắt rèn luyện đến nhanh chóng, lợi hại, nắm đảm chuẩn mực cũng thành là sắc lang đồ sắc.

Nhưng mà đã tập trung vào con mồi ~ (hồng bet, bệnh nghề nghiệp thay đổi hết mức), đời này anh chính là tuyệt đối không chịu thua, dù cho sau này bọn họ ly hôn cũng thế.

Anh nhần nhục —— nhần đến mức bị con trai cười nhạo anh “Liên tục nói”. Thấy nhiều lắm sự sỉ nhục.

Anh mang trọng trách —— gánh vác nhiệm vụ quan trọng tội phạm bị áp giải thoát khỏi anh. Năm đó là bị bắt đắc dĩ rời khỏi vợ.

Trở lại một hồi thủ đoạn lưu manh du côn, không phải khách mời hữu nghị thì là khổ nhục kể anh hùng cứu mỹ nhân. Rốt cục thực hiện được việc tiến vào chiếm giữ phòng ở thom mát của vợ, ôn lại chuyện cũ liền thừa một cước tới cửa ~.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Của Đặc Vụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Tiết Từ

“A! Cẩn thận!” Nghe thấy tiếng kêu sợ hãi, Tập Tiểu Vũ đang cúi đầu đi xuống lầu đột nhiên ngẩng đầu lên, chỉ thấy một cái thùng giấy bang bang lăn xuống lầu, thẳng hướng nàng nện xuống, sợ tới mức nàng hai mắt tròn lên, lập tức giống như thần lân áp vách tường, mạo hiểm tránh thoát vận mệnh bị đè bẹp. “Trời ạ, thực xin lỗi! Thực xin lỗi!” Theo âm thanh nặng vật rơi xuống đất, là một trận tiếng bước chân dồn dập âm thanh giải thích kinh hoàng Tập Tiểu Vũ mờ to mắt, chỉ thấy một cô gái tuổi còn trẻ vội vàng theo cầu thang phía trên chạy xuống, dùng vẻ mặt kinh ưu lại có biểu tình không biết làm sao đi đến trước mặt nàng. “Thực xin lỗi, người không sao chứ? Có bị thương hay không?” “Ta không sao.” Nàng lắc đầu, trước làm cho đối phương yên lòng, mới quay đầu nhìn về bên chân nàng thùng giấy nặng. “Người là hộ gia đình mới sao? Ta trước kia chưa thấy qua người.” “Đúng vậy, xin chào, ta gọi là Hiệp Vĩ Vân, ở lầu 4, vừa mới đến. Người cũng ở nơi này sao?” “Lầu 4? Đó là phòng Bạch Lăng ti trước kia, chủ nhà rốt cục tìm được khách mới rồi sao?” “Ta ở lầu 3, gọi là Tập Tiểu Vũ, xin chào, thật cao hứng nhận quen biết người, cũng hoan nghênh người đến ở.” Nàng mỉm cười hướng cô gái nói thân tình. “Ta cũng thật cao hứng biết người.” Đối phương lập tức tươi cười cùng nàng bắt tay. “Đây là thùng muốn chuyển lên lầu à? Ta giúp người.” “Cảm ơn người.” “Người ở 1 mình sao? Bộ dáng của người thoát nhìn rất tuổi, còn giống như đang đi học.” Đem thùng khiêng lên, 2 nàng một người nâng 1 bên vừa đi lên lầu, Tập Tiểu Vũ vừa tò mò hỏi. “Không, không phải một người, còn có lão công ta.” “Người kết hôn?” Tập Tiểu Vũ kinh ngạc kêu lên, “Người mấy tuổi?” “Mười chín.” “Mười chín? Tập Tiểu Vũ sững sốt một chút. Từ nay tuổi nói nhỏ cũng không nhỏ, nhớ ngày đó nàng cũng mười chín tuổi năm kết hôn, gả cho Vệ Thịnh, mà bọn họ chính là ngày nàng chuyển nhà gặp nhau. ....

Chương 1

“A!”

Vất vả chuyển lên lầu 1 thùng không ổn, liền theo cầu thang bên cạnh lăn xuống, làm cho Tập Tiểu Vũ vừa mới dùng hết sức thành uổng phí, cũng làm cho nàng mệt muốn chết, thở hổn hển, nàng tức giận đến phát hỏa, nàng ầm ầm tiêu sái xuống lầu, sau đó dụng lực đập cái thùng vừa lăn xuống bằng hai chân.

“Đáng giận, tức chết mất, ngay cả người cũng khi dễ ta phải không? Hồn đàn!”

Bởi vì rất tức giận, cho nên lại đập thùng giấy vài cái, không nghĩ tới nhất thời đá nó đến cầu thang bên cạnh, lại lăn nữa lăn xuống lầu.

Nàng khó tin mở to hai mắt, thấy dưới lầu 1 người từ tế vừa lúc trong phòng đi ra, nàng lập tức kinh hoàng kêu to, “Cẩn thận!”

Nao ngơ đối phương ngay cả đầu cũng chưa nâng, chỉ vươn một chân, liền dễ dàng chặn cái thùng đang lăn xuống cầu thang, mang lực tăng tốc hướng cái thùng thổi ngừng lại, sau đó lại chậm rãi thu chân, làm cho thùng nhẹ nhàng rơi xuống.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi.” Nàng lập tức chạy vội xuống lầu giải thích, tuy rằng biết rõ hẳn cũng không có bị ảnh hưởng đến, vẫn lễ phép hỏi một câu, “Ngươi không bị thương chứ?”

Nam nhân ngẩng đầu lên nhìn nàng, đó là một nam nhân hiện tại niên kỷ mà nói, hẳn là có điểm lão nam nhân, nhưng lại có cái mặt đẹp trai.

Hắn không thích hợp dùng 1 từ “anh tuấn” để hình dung, chữ “suất” cũng không thích hợp hẳn, tướng mạo hẳn đơn giản mà nói chính là đẹp mắt, nàng nhìn, chắc là vì hắn cao, da thịt màu đồng cùng đôi mắt thâm thúy có liên quan đi. Hơn nữa không biết vì sao, hắn làm cho người ta có cảm giác về sự tồn tại mười phần.

Đang lúc nàng nhanh chóng đánh giá hắn, cũng trong lòng Vệ Thịnh cũng đang đồng dạng đánh giá.

Nửa giờ trước, hắn vẫn nghe ngoài cửa thanh âm có người chuyển vật nặng đi cầu thang, âm thanh lập đi lập lại, hắn tưởng hẳn là có người chuyển nhà. Hắn còn nghe được đi tới đi lui là 1 người, hơn nữa hẳn là người không quá cường tráng, cho nên mới càng chuyển càng kéo dài, hơn nữa tốc độ chậm giống rùa.

Nói thật, hắn hoàn toàn không nghĩ tới lần này chuyển nhà là nữ, thẳng đến một phút đồng hồ trước, hắn đột nhiên nghe thấy ngoài cầu thang truyền đến một tiếng thét nữ tính chói tai, tiếp theo là một chuỗi thờ hồng học vừa tức giận không thể át tiếng nguyên rủa, thế này mới hoài nghi đứng dậy mở cửa xem xét, sau đó thuận tiện giúp nàng dừng cái thùng rớt trên cầu thang lại.

Trước mặt nữ nhân này..... Không, phải nói nữ sinh có vẻ đúng hơn, tuổi của nàng thoát nhìn rất nhỏ, nói thật, hắn hoài nghi nàng có phải hay không vừa tròn mười tám tuổi?

Người hơn nữa kiểu tóc mì sợi, mồ hôi làm tóc nàng dính dính ướt, tựa như vừa lão sư thể dục biến thái muốn nàng chạy thể dục mười vòng sân, nếu là một tiểu nữ sinh, như thế nào lại một người chuyển nhà? Thật sự là làm hắn như thế nào cũng nghĩ không ra.

Vệ Thịnh không tự chủ được nhú mày.

“Thực xin lỗi, thật sự không phải!” Vừa thấy hắn nhú mày, Tập Tiểu Vũ còn tưởng rằng hắn tức giận, vội vàng thành tâm thành ý hướng hắn cúi đầu giải thích.

“Người lớn nhà ngươi đâu?” Hắn hỏi.

Nàng ngây người ngẩn ngơ, mờ mịt lặp lại lời nói của hắn, “Người lớn nhà ta?”

“Chuyển nhà là việc đại sự, sẽ không chỉ có một tiểu nữ sinh làm đi?”

Tập Tiểu Vũ lại sững sốt một chút, rồi mới chậm rãi hiểu ý tứ hắn. “Thực sự chỉ có ta một người chuyển nhà, bất quá ta không phải tiểu nữ sinh, ta đã muốn trưởng thành.”

“Mười tám tuổi?”

“Mười chín tuổi!”

“Thoạt nhìn nhiều lắm chỉ có mười bảy tuổi.” Hắn nhíu nhíu mày.

“Mà ngươi có phải hai mươi bảy tuổi!” Nàng chăm chọc hắn, ai biết –

“Cám ơn ngươi, trên thực tế ta đã ba mươi tuổi.”

Thật sự là đáng giận, hắn thế nhưng xem nó là lời ca ngợi, cho rằng nàng ca ngợi hắn thoát nhìn so với tuổi thực tế còn trẻ, đáng giận!

Bất quá đúng là nhìn không ra hắn đã ba mươi tuổi, nàng biết hắn niên kỷ hẳn là so với chính mình lớn hơn rất nhiều, nhưng không nghĩ tới lại nhiều như vậy nha, quả thực là có thể xưng — đại thúc.

Ý nghĩ vừa động, nàng đối hắn nhếch miệng cười. “Không khách khí, đại thúc.”

Vệ Thịnh ngẩn người, đột nhiên nhìn không được cười ra tiếng. Đại thúc? Nàng kêu ra như thế!

“Tiểu muội muội, đại ca ta chỉ lớn hơn ngươi mười một tuổi mà thôi.” Hắn cười nói.

“Phàm là tuổi vượt qua số 2 đều là trưởng bối, đại thúc.” Nàng tươi cười khả ái đáp lễ.

Vệ Thịnh cười không giận hướng nàng lắc đầu. “Xem như ngươi lợi hại!”

Tập Tiểu Vũ lập tức giờ lên một cái v thủ thế, đặc ý nói:“Ta thắng.”

Vệ Thịnh tươi cười lại lắc lắc đầu. Tiểu gia hỏa này thật là đáng yêu.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua cái thùng,“Thùng này chuyển lên lầu à? Cần ‘Đại thúc’ ta hỗ trợ không?”

Tập Tiểu Vũ lập tức hai mắt sáng ngời,“Đại thúc nguyên ý hỗ trợ sao?”

“Nếu ngươi đem xưng hô đại thúc này đổi thành đại ca, ta sẽ lo lắng lo lắng.” Hắn buồn cười nhìn nàng sáng ngời hai mắt.

Nàng lập tức chân chó kêu:“Đại ca!”

Vệ Thịnh nhin không được cười ra tiếng. Đây tiểu nữ sinh thật sự thực đáng yêu, đáng yêu đến mức làm cho hắn dễ dàng dờ xuống tâm phòng..... Có ý niệm này trong đầu, hắn đột nhiên cảm thấy ý thức một cổ nguy cơ, nàng sẽ không có kế hoạch tới tiếp cận hắn đi? Nhưng chỉ tự hỏi một giây, hắn lập tức bỏ đi thảo mộc giai bình ý tưởng này. Hắn là không có khả năng, hắn nói cho chính mình như vậy.

“Lấy thanh danh đại ca, ta liền cố giúp ngươi.” Hắn xoay người, dễ dàng đem thùng nâng lên, giống như ôm thùng không ở dưới nách dễ dàng hướng cầu thang đi lên.

“Cám ơn ngươi, đại ca.” Tập Tiểu Vũ không quên chân chó lại kêu một lần nữa.

Vệ Thịnh nâng khoe miệng đi lên lầu, khi nàng mở rộng cửa, thuận tiện đem vài ba thùng ở ngoài cửa chuyển vào nhà.

Nhìn chỉ có một cái cũ sô pha cùng tivi cũ trong phòng, cùng đôi ba thùng giấy ở phòng khách, hắn đột nhiên hối hận mình không sớm một chút mở cửa ra giúp nàng.

“Dưới lầu còn có cái gì muốn chuyển nữa không?” Hắn hỏi.

“Không còn, đây là thùng cuối cùng.” Tập Tiểu Vũ ngồi ở trên một thùng giấy nói:“Cám ơn ngươi, đại thúc.”

“Nhanh như vậy liền qua sông đoạn cầu?” Hắn tựa tiểu phi tiểu nhú mày.

“Không có biện pháp, phạm là tuổi chênh lệch vượt qua đầu 2 đều là trưởng bối, lẽ không thể bác, đại thúc.” Nàng cười vẻ mặt giảo hoạt.

“Cái gì lẽ không thể bác, ta xem ngươi căn bản chính là cố ý.” Hắn hừ hừ nói.

Tập Tiểu Vũ nhếch miệng cười. Nàng cũng không biết vì sao, chính là cảm thấy chữ “Đại thúc” này xưng hô thực thích hợp với hắn, nhất thời kêu liền nghiệm.

Vệ Thịnh ở trong phòng nhìn xung quanh, không thấy những người khác, hỏi:“Ba mẹ ngươi đâu?”

Tươi cười nháy mắt biến mất, nhưng lập tức lại nhanh chóng trở lại trên mặt, nàng mỉm cười nói:“Đã chết.”

Hắn khinh lãng,“Đã chết?” Nhưng thái độ của nàng.....“Ngươi nói giỡn sao?”

Nàng lắc đầu,“Không, bọn họ thật sự đã chết.”

Hắn có chút đăm chiêu nhú mày nhìn nàng, hoài nghi nói trong lời nói của nàng thật hay không,“Chuyện xảy ra khi nào? Ngươi không có người nhà khác sao?”

“Năm trước. Còn một ca ca.” Nàng trả lời.

“Vậy ca ca ngươi đâu?” Hắn lại hỏi:“Chuyển nhà là việc lớn vì sao quăng cho một nữ sinh làm?”

“Àn..... Chuyện này ra rất dài.”

“Vậy nói ngắn gọn.”

“Đại thúc, ngươi không thể chỉ vì giúp ta một cái việc nhỏ, ta liền đem tổ tiên bát đại nói ra cho ngươi nghe đi.” Tập Tiểu Vũ hoài nghi nhìn hắn một cái, kháng nghị nói.

“Ta không muốn nghe chuyện tổ tiên bát đại, chỉ là muốn làm rõ ràng vì sao chỉ có ngươi một mình chuyển nhà?” Không hiểu, hắn chính là vì cô gái gầy yếu này mà cảm thấy bất bình.

“Vì sao? Chuyện này hắn là không liên quan đến đại thúc đi?”

“Không biết vừa rồi là ai muốn ta hỗ trợ chuyển đồ này nọ.” Hắn nhìn nàng nói.

“Chỉ là chỉ 1 thùng giấy thôi mà.....” Thấy Vệ Thịnh không ủng hộ nhủu mày, nàng không cam lòng sửa miệng, “Được rồi, còn ở cửa có 3 thùng.”

“Từ cửa chuyển vào cửa nội cũng chỉ có hai ba bước mà thôi, người làm chỉ ngay cả cái này đều phải so đo? Hơn nữa là người chủ động muốn chuyển nha, cũng không phải ta gọi người giúp!” Nàng kháng nghị nói.

“Về sau chúng ta chính là hàng xóm lầu trên lầu dưới, ta hy vọng đối với người có nhận thức cơ bản hẳn là không sao đi? Hơn nữa ta vừa rồi còn giúp người.”

“Nhưng ta làm sao mà biết người là người xấu không?”

“Người hiện tại mới nghĩ vấn đề này có phải hay không quá muộn, nếu ta là người xấu trong, vừa rồi ở dưới lầu có thể trực tiếp đem người kéo vào nhà muốn làm gì thì làm, mà hiện tại cũng có thể.” Vệ Thịnh tức giận trừng mắt liếc nàng một cái. Tiểu gia hỏa này thật đúng là làm cho người ta không thể không lo lắng, cho nên hẳn mới kiên trì muốn hỏi người nhà của nàng ở nơi nào.

Tập Tiểu Vũ ngốc nghếch sừng sốt một chút, mới ngây ngô cười nói: “Nói như vậy cũng đúng.”

Vệ Thịnh vì nàng hậu tri hậu giác hiểu nên biểu lộ 1 cái xem thường, “Ca ca người đâu?” Hắn đem vấn đề quay lại hỏi.

Nàng nhìn hắn trong chốc lát, sau đó nhún vai, “Không biết.”

“Cái gì không biết?” Hắn lại lần nữa nhủu mày.

“Hắn đã có một thời gian không về nhà, cho nên không biết.” Tập Tiểu Vũ lại lần nữa nhún vai.

“Hắn vì sao có một thời gian không về nhà?”

“Ngô.....”

“Không cần ngô, trả lời vấn đề của ta!”

“Đại thúc, người thực nghiêm khắc nha, đây là vụ sự nhà ta, không có đạo lý nào nhất định phải với người?” Nàng chu miệng phản kháng.

Vệ Thịnh hai tay ôm ngực, lấy biểu tình có chút đăm chiêu, trầm mặc không nói với nàng, biểu hiện chính là chưa nghe được đáp án vừa lòng.

Tập Tiểu Vũ bị hắn nhìn đến mức không biết phải làm sao, cả người không được tự nhiên, đành phải trả lời, “Hắn đang trốn chủ nợ, cho nên không về nhà!”

“Trốn nợ?” Vệ Thịnh cau mày, như là ngay cả đánh mấy chục cái kết. “Không cần nói cho ta biết, người còn 1 người nhà cũng không đáng tin, hơn nữa ca ca chỉ biết thay người tìm phiền toái.”

“Ngô, tuy rằng ta cũng không muốn như vậy, nhưng đây là sự thật.” Nàng vẫn lấy ngữ khí thoải mái nói: “Bất quá hiện tại tốt lắm, phòng bán đi, cũng còn tiền, hơn nữa ta lại chuyển nhà, ca ta không có khả năng sẽ lại đem khó khăn cho ta xử lý, cho dù hắn lại quăng, ta cũng không còn tiền giúp hắn, cho nên tối hôm nay, ta hẳn là có thể an tâm hảo ngủ ngon, thật tốt.” Nói xong, nàng còn lặc quan nờ nụ cười.

Vệ Thịnh một chút cũng không cười được. Hắn thầm nghĩ đem tên hỗn đản ca ca của nàng cuồng đánh một chút, sẽ đem âm hồn những kẻ đòi nợ làm buổi tối khiến cho nàng không thể an tâm ngủ đánh cho rằng rơi đầy đất, hẳn hiện tại cả người tràn ngập bạo lực, hẳn chưa bao giờ từng như vậy không không chê được.

Hắn có dự cảm, tiểu nữ sinh này đối với hắn mà nói chính là cái phiền toái, phi thường phiền toái, lần đầu tiên thấy nàng, hắn đã có loại cảm giác này.

Nàng mảnh khảnh tứ chi, đã có dựa vào kiên nghị chính mình tự lực chuyển nhà; Nàng lại không bố trí phòng vệ thiên chân, lại có một mình dũng khí đối mặt công ty đòi nợ tàn bạo; Nàng tươi cười đơn thuần đáng yêu, nhưng sau tươi cười lại dấu điểm rất nhiều thống khổ người thường không thể trải qua.

Nàng là một cô gái ánh mặt trời ấm áp, cho dù thân ở nơi hắc ám, cũng có thể lạc quan mặt hướng quang minh, cùng hắn hoàn toàn tương phản.

Cho nên, hắn mới có thể không tự chủ được bị nàng hấp dẫn, phá lệ xen vào việc của người khác, còn không tự chủ nảy sinh ý tưởng bảo hộ nàng sao?

Tình huống có điểm không không chế được — không, phải nói hiện thực không không chế được mới đúng, bởi vì hắn chưa bao giờ từng có loại cảm giác thỉnh linh xảy ra lại mặc danh kỳ diệu, chính mình hôm nay rốt cuộc là làm sao vậy?

Không đúng, vấn đề không ở hắn trên người, mà ở trước mắt là trên người tiểu nữ sinh này, hắn phải cách xa nàng một chút mới được.

“Phải không? Vậy chúc người đêm nay có giấc mơ đẹp, tái kiến.” Vệ Thịnh gật gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Hắn đột nhiên xoay người rời đi, Tập Tiểu Vũ có điểm há hốc mồm, tiếp theo nghĩ đến hắn vừa mới hình như là đang chuẩn bị đi ra ngoài, lại bị thùng giấy của nàng lăn xuống làm hỏng hành trình, còn ở nơi này mất chút thời gian, hẳn là đột nhiên nhớ tới chính mình còn có việc phải làm, mới đột nhiên xoay người đi, nàng liền cảm thấy hắn hành động như vậy cũng là đương nhiên.

“Đại thúc, ta gọi là Tập Tiểu Vũ, thật cao hứng quen biết ngươi, còn có cảm ơn của ngươi giúp đỡ.” Nàng lao ra cửa, hướng hần đã đi xuống lầu kêu to, sau đó khi hần ngạc nhiên quay đầu nhìn, nàng khoái trá hướng hần vẫy tay. “Bye bye.”

Vệ Thịnh không nói gì chống đỡ, chỉ có thể xoay người, tiếp tục hướng dưới lầu đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Của Đặc Vụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

Đem cái di động bỏ vào túi tiền, Vệ Thịnh mặt không chút thay đổi quay đầu lại nhìn chung quanh một chút.

Một người nam nhân ngã trên mặt đất hôn mê bất tỉnh, một người khác nằm ở trên giường, nam nhân hai tay hai chân bị trói là thanh tỉnh, hai mắt lại kinh hãi không thôi, cả người run run nhìn hần, một bộ giống như nhìn thấy ác quỷ địa ngục. Hai người đều mặt mũi bầm dập, miệng phẩm tơ máu.

Bên giường có cái thùng gỗ, trang bị đầy súng ống đạn dược, mặt khác còn có một cái hộp da, đầy túi lại chứa 1 túi màu trắng bột phấn cùng viên thuốc, mấy thứ này có tên gọi chung, là thuốc phiện.

Hai tên trùm thuốc phiện kiêm buôn bán vũ phi là đối tượng quốc tế bị truy tra, một tháng trước có tin tức vào Đài Loan, nói bọn họ muốn ẩn vào Đông Nam Á, nhưng lại không biết đặt chân ở quốc gia nào.

Hần bị hình cảnh điều tra được ủy quyền nhiệm vụ hiệp trợ Đài Loan, không nghĩ tới hai người kia liền tiềm tàng ở địa bàn hần phụ trách, thật không biết là bọn họ bất hạnh, hay là hần may mắn?

Tóm lại, nhiệm vụ chấm dứt, hần lại có thể khôi phục sinh hoạt bình thường.

Hần mày khinh tức nhìn về phía đứa trẻ ở trên giường hôn đần, chỉ thấy tên kia lập tức như chim sợ cành cong hướng đầu giường quay đi, bộ dáng nhát gan làm cho hần không khỏi hoài nghi chính mình có phải hay không bắt sai người? Bất quá căn cứ chính xác vật cùng 2 thùng kia — ách, tuy rằng hiện tại đầu heo không quá giống, nhưng còn giống ảnh chụp như đúc, có thể chứng minh hần hần là không bắt sai người.

Lại liếc người không có can đảm một cái, hần nhàn nhã rời đi, ở trên hành lang gặp một đoàn cảnh sát vũ trang thiện chiến mà qua, trong đó người dẫn đầu nhanh chóng hướng hần cái nhắc tay, hần cận vuốt cằm, nhàn nhã cước bộ chưa ngừng, tiếp tục đi về phía trước.

Cửa thang máy kế tiếp gặp hai gã cảnh sát [súng vác vai, đạn lên nòng], nhìn thấy hần đến gần khi lập tức hai chân khép lại nghiêm đứng vững, lấy vẻ mặt biểu tình kính sợ thay hần bấm thang máy.

Hần lắc đầu, cũng không muốn đáp thang máy đi xuống dưới, bởi vì nói không chừng dưới lầu sớm chập ních tin tức truyền thông, hần tuyệt không nghĩ mặt giới tin tức truyền thông, cho nên lấy thân phận một người qua đường giúp, cho nên hần quyết định đi cầu thang, theo mười tám tầng lầu tản bộ xuống.

Chờ hần nhàn nhã đi xuống đến lầu một, đám người cũng đã tản đi?

Đẩy ra lối thoát hiểm, theo cầu thang đi xuống dưới, hần đi qua tầng mười bốn, mười ba, mười một. . . . . Ngay khi hần đi đến tầng thứ chín, đang muốn bước xuống bậc thang tầng 8, một âm thanh xôn xao đột nhiên theo lối thoát hiểm phía sau vang lên, hần dừng lại cước bộ quay đầu, chỉ thấy cửa lối thoát hiểm đột nhiên bị nhân đẩy ra, một cái cổ áo bị xé, cùng 1 cô gái mặt không có chút máu kinh cụ vọt ra cầu thang, sau đó khi nhìn thấy hần, nháy mắt hai mắt ngơ ngác tạm dừng, một giây, lập tức nhanh như chớp chạy đến hần sau lưng tìm kiếm cứu trợ.

“Đại thúc!” Tập Tiểu Vũ vừa mừng vừa sợ kêu lên, trong giọng nói tràn ngập sợ hãi cùng cảm xúc thả lỏng.

Vệ Thịnh mày nhanh tức, còn không kịp hỏi nàng làm sao có thể ở trong này, hoặc rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vừa mới vừa hò khép cửa lối thoát hiểm lại bị người đẩy ra, một người caravat cỡi một nửa, áo sơ mi lòi ra khỏi quần, dây lưng lơ lửng treo ở bên hông, đơn giản mà nói chính là nam nhân quần áo không chỉnh đột nhiên chạy vào, nhìn thấy hần nhảy mất ngừng cước bộ.

Nam nhân quần áo không chỉnh nhìn hần, mà hần cũng đang nhìn lại.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Vệ Thịnh khẩu khí không nhanh không chậm hỏi cô gái phía sau.

“Hần mạnh bạo ta!” Tập Tiểu Vũ hoảng sợ lên án.

“Ngươi, ngươi ở nói đó bậy bạ gì đó” Nam nhân mặt đỏ lên, lập tức bác bỏ.

“Ta không có nói vậy, người gạt ta nói muốn tới nơi này cùng khách đàm phán, vừa vào cửa liền đem ta áp đến trên giường, đối ta giờ trò, còn nói một đồng tử thô bỉ làm người ta ghê tởm. ....”

Tập Tiểu Vũ nói còn chưa nói xong, nguyên bản người đứng ở phía trước nàng lại đột nhiên không thấy bóng dáng, sau đó giãy tiếp theo nàng chợt nghe quyền nặng đánh trên cơ thể người, làm cho người ta nghe xong hội vị co rút buồn đánh thanh đột nhiên ở cầu thang vang lên.

Tiếp theo nàng xem thấy quản lý lưng dính trên tường, đại thúc đánh quyền ở bụng hân, khi đại thúc đem quyền dời đi, hân cả người giống như bị chặt đứt thuận theo vách tường trượt xuống sàn, sau đó cũng không nhúc nhích.

“Đi.” Vệ Thịnh xoay người kéo cánh tay của nàng hướng dưới lầu đi.

“Quản lý hân không có việc gì đi? Như vậy đem hân để tại nơi đó không sao chứ?” Nàng ngốc nghếch sừng sốt một chút, nhin không được quay đầu nhìn về phía thân ảnh không hề động tĩnh, lo lắng hỏi.

Người đi ở phía trước đột nhiên dừng lại cước bộ, làm cho nàng đi ở phía sau nhất thời dừng không được cước bộ va vào hân.

“Ai u!” Nàng khẽ kêu một tiếng, nhu cái mũi đau ngẩng đầu nhìn hân, “Muốn dừng cũng không nói một tiếng!” Nàng nhỏ giọng oán giận.

Vệ Thịnh xanh mét mặt, giận không thể xả trừng nàng.

“Làm chi như vậy nhìn ta?” Nàng hơi chút thu liễm một chút vẻ mặt oán giận, sợ hãi nhìn hân. Bộ dáng của hân thoát nhìn giống như đang tức giận. ....

“Người rốt cuộc có đầu hay không?” Hân đột nhiên hướng nàng lớn tiếng rít gào, “Người ta gọi người vào khách sạn người liền vào khách sạn, chẳng lẽ người cũng không suy nghĩ một chút, đàm phán vì sao muốn ở trong phòng khách sạn đàm, ở bên ngoài tiệm cà phê, nhà ăn sẽ không thể đàm sao? Đầu của người là vụn gỗ sao? Hay là bã đậu?”

Tập Tiểu Vũ bị rống ngốc nghếch đứng ở tại chỗ. Nàng có điểm không rõ ràng lắm, đại thúc vì sao tức giận như vậy? Hơn nữa, hân nói nàng trong óc là vụn gỗ, bã đậu có thể hay không quá mức? Nàng mặc dù có thời điểm phản ứng có chút trì độ, nhưng không giống hân nói tệt như vậy?

“Đại thúc, người nói như vậy có điểm quá mức nha.” Nàng nhin không được nho nhỏ kháng nghị, lại làm hân nhìn chăm chăm một cái lãnh liệt, không thể không lập tức ngậm miệng lại.

Vệ Thịnh buông tay nàng, như là dolls xoay người, không buồn hé răng đi xuống dưới.

Nàng vội vàng đuổi theo, đi hai bước, đột nhiên nhớ tới còn quản lý cấp trên.

“Đại thúc, chúng ta thật sự đem quản lý để tại —” Tập Tiểu Vũ nói không xong, người đi ở đằng trước liền đột nhiên dừng cước bộ, quay đầu trừng nàng.

“Người nói thêm nữa một câu nữa thử xem.” Hân đông lạnh nói, uy hiếp mười phần, “Đi!”

Tuy rằng bộ dáng của hân thoát nhìn thực hung dữ cũng thực dọa người, nhưng là nàng cũng không biết chính mình gây ra chuyện gì, chính là không phải sợ hãi, có lẽ hân từng hảo tâm giúp nàng chuyển nhà có liên quan đi?

Bất quá mặc kệ như thế nào, nàng tuyệt không chọc hân mất hứng, dù sao hân vừa rồi còn cứu mình, xem như là ân nhân cứu mạng. Về phần quản lý. .... Chính là một quyền mà thôi, hân là không chết được đi?

Nhẹ thở một hơi, Tập Tiểu Vũ nghe lời theo hân đi xuống. Chính là muốn nàng im lặng năm phút đồng hồ có lẽ không thành vấn đề, nếu lâu hơn một chút, nàng sẽ bị buồn mà chết.

“Đại thúc, bên ngoài — không phải, phải nói bên trong có thang máy có thể đi nha, vì sao chúng ta không đi thang máy, mà phải đi cầu thang bộ nha?” Nàng mở miệng hỏi.

Trả lời nàng là lặng im.

“Đại thúc, người làm sao có thể đến nơi đây nha?” Nàng đổi vấn đề, kết quả vẫn không có thay đổi.

Nàng vừa đi vừa nhìn hân, tổng cảm thấy đại thúc này có điểm kỳ quái, hân rốt cuộc khí cái gì a?

Nàng nếu có chút dăm chiêu nhìn hân trong chốc lát, sau đó mở miệng hỏi: “Đại thúc, người không phải vừa cùng bạn gái cãi nhau, muốn tìm bất mãn mới đang tức giận nha?”

Hoàn toàn không dự đoán được nàng như vậy nói chuyện, Vệ Thịnh nháy mắt sừng sờ ng. Muốn tìm bất mãn? Tiểu gia hỏa này rốt cuộc có biết hay không chính mình nói cái gì a?

Nhìn bộ dáng hân trọn mắt há hốc mồm, Tập Tiểu Vũ lập tức liền cho rằng mình đoán đúng rồi.

“Ai, thiên nhai nơi nào vô phương thảo, làm gì phải đơn phương yêu mến nhất chỉ vài len sọc, đại thúc?” Nàng nhẹ nhàng thân thủ vỗ vỗ bờ vai hân, lấy

một bộ “Huỳnh đệ người đừng khổ sở” biểu tình nói: “Đi, ta mời người uống Côca, uống lên cam đoan người sẽ rất khoái nhạc nha.”

Vệ Thịnh không còn gì chống đỡ.

Hiện tại rốt cuộc là tình huống gì? Đây là cô gái thật sự vừa rồi thiếu chút nữa sẽ bị cưỡng bạo sao? Đầu của nàng rốt cuộc suy nghĩ cái gì, vì sao có thể nhanh như vậy liền đã quên vừa rồi hoảng sợ, còn mặc danh kỳ diệu làm cho hấn biến thành cấp bách yếu nhân gia an ủi đối tượng?

Đầu của nàng vô li, thật sự là làm cho hấn á khẩu không trả lời được.....

Chương 2.1

“Đại thúc, người có ở nhà không..... Như thế nào còn chưa có trở về?”

Trên cửa lại lần nữa truyền đến tiếng đập cửa, cùng với giọng nói Tập Tiểu Vũ đặc hữu thanh thúy, làm cho Vệ Thịnh ngồi trong phòng khách nhin không được nhắm mắt nhắm mày, tưởng nàng rốt cuộc là vì chuyện gì không tìm được hấn không thể, ba mươi phút sẽ gõ ba lượt cửa.

Nói thật, hấn thực không nghĩ để ý nàng, nhưng là cũng không phải bởi vì chán ghét nàng, tương phản, mà là sợ chính mình càng lúc càng thích nàng, đối tồn tại của nàng càng lúc càng để ý.

Kỳ thật số lần số lần bọn họ ở chung cùng thời gian cũng không nhiều, nếu thật sự tính đứng lên cũng chỉ có vài lần mà thôi, một lần là nàng vừa dọn đến, một lần là ở cầu thang khách sạn ngoài ý muốn cứu nàng, còn có chính là vài lần đi đổ rác hoặc đi cầu thang không cẩn thận gặp mặt.

Mỗi lần chạm mặt, tiểu tử kia đều nhiệt tình cùng hấn bắt chuyện, giống như bọn họ đã có vài thập niên giao tình, cũng không quản hấn phản ứng lãnh đạm hoặc lạnh lùng, hoặc là căn bản không nghĩ để ý, nàng chính là dùng biện pháp tự quyết định, khiến cho hấn thấp thòm, á khẩu không trả lời được hoặc là không nghĩ ra liền không không chế được thoải mái phá lên cười.

Đối mặt với nàng, hấn cảm thấy chính mình luôn không khống chế được, thoát tự, trở nên không giống chính mình.

Thân là một đặc vụ giỏi nhất, hấn thường được ủy thác các nhiệm vụ gian nan bí mật, có khi còn phải hoàn toàn biến thành một người trà trộn vào địch quân, cho nên không chế cảm xúc đối với hấn mà nói là huấn luyện cùng yêu cầu cơ bản nhất, nhưng nàng lại làm cho hấn bắt đầu đối năng lực chính mình sinh ra nghi ngờ, cũng đối chính mình cảm thấy thất vọng cùng phẫn nộ.

Người bình thường không nói làm gì, chỉ cần nhắc tới đến “Vô ảnh” danh hào, mặc kệ là giới sát thủ, tổ chức tội phạm quốc tế hoặc là quân đội thế giới các quốc gia, tổ chức cảnh vụ, đều nghiêm nghị khởi kính hoặc hoảng sợ.

Truyền thuyết nói hấn đến vô ảnh đi vô tung, hơn mười tuổi liền tham gia chiến tranh, từng một mình xâm nhập địch doanh, dù không có viện binh tiếp ứng, hạ thủ thủ cấp người lãnh đạo đối phương, còn một mình xử lý 1 doanh trại binh lính.

Tên của hấn phi thường vang dội, cơ hồ đã thành truyền kỳ, bất quá lại rất ít người biết diện mạo hấn, cùng với hấn theo tuyến đầu về hưu, như thế nào cùng hấn lấy được liên hệ.

Mà hấn sở dĩ lựa chọn về hưu ở Đài Loan, là vì mẫu thân hấn là người Đài Loan, năm đó ôm ấp giấc mộng ngôi sao đến nước Mỹ phát triển, lại bị dân cư buôn lậu bắt làm mại dâm, sau lại tuy rằng trốn thoát ma chường, lại có bầu, chỉ có thể ở khu dân nghèo làm chút lao động công tác gian khổ, thẳng đến khi hấn mười tuổi năm ấy ngoài ý muốn mà tử vong.

Cho nên hấn từ nhỏ chính là từ ám hạng lý lớn lên, hiểu được các loại trộm quai thưởng lừa, trộm đạo chiêu số, thân thủ càng không đếm được thực chiến kinh nghiệm dần dần trở nên rất cao.

Bất quá dù người như thế nào lợi hại, ngẫu nhiên cũng sẽ có thời điểm thất thế, mà hấn chính là trộm ví tiền của 1 lão gia thoát nhìn rất yếu, thất thế bị bắt, sau đó từ nay về sau thay đổi cuộc đời hấn.

Nhân sinh của hấn trước âm u, phần sau cũng không quang minh, khác biệt chỉ là trước là ở phạm tội, phần sau có thể lấy tên quốc gia hoặc chính nghĩa, tiếp tục làm chút chuyện không thể gặp — tỷ như giết người, sau đó nghe nói là hấn tiền tài rất nhiều.

Hai mươi chín tuổi, cũng chính là năm trước, lấy lý do tuổi quá lớn không hề thích hợp làm đặc vụ thỉnh cầu về hưu, hơn nữa chuyển nhà đến Đài Loan. Bất quá bề trên đương nhiên không có khả năng khinh địch như vậy để hấn đi, cho nên ngẫu nhiên hấn vẫn là hỗ trợ điều tra, tỷ như lần trước bắt hai cái hỗn đản kia, chính là bề trên thay hấn cùng cảnh sát Đài Loan khiên tuyến.

Đương nhiên, hấn ra mặt là “Ủy nhiệm chuyên gia” xưng hô, cũng không có lộ ra hấn chính là “Vô ảnh”, nếu không khẳng định dọa phá hư không ít người.

“Vô ảnh” đại biểu ý nghĩa, trừ bỏ mạnh nhất ở ngoài, chính là bình tĩnh tự giữ cùng lãnh huyết vô tình, bình thường đối mặt bất luận kẻ nào, thời điểm nào, hấn đều có thể đem cảm xúc chính mình khống chế được tốt, vô tình chính là đối mặt cái kia tiểu tử ngoài cửa kia, hấn luôn không khống chế được.

Nàng thực đáng yêu, thực thiên chân vô tà, giống ánh mặt trời, đều là nàng hấp dẫn hấn, hấn biết, nhưng là trừ điểm đó ra, còn có một loại càng thâm trầm, càng làm cho hấn không thừa nhận, cũng không muốn chạm đến, nhưng là lại coi thường không được cảm giác luôn luôn nổi lên — hấn thích nàng, không phải kiểu đại ca thích tiểu muội, mà là nam nhân thích nữ nhân.

Đáng giận, chết tiệt, điều này hết thảy rốt cuộc là phát sinh như thế nào? Khi nào thì phát sinh? Hẳn vì sao sẽ thích một tiểu nha đầu như vậy đâu?

Nàng mới mười chín tuổi nha, cùng hần kém ước chừng mười một tuổi, hơn nữa nàng còn miệng kêu đại thúc, đại thúc đối hần gọi không ngừng, bỏ qua chính là đem hần làm trưởng bối, mà hần rốt cuộc là làm sao vậy? Vì sao làm chính mình rơi vào vớ vẩn cảm tình như vậy, hần thật sự muốn điên rồi!

Nhất định là chính mình gần đây rất nhàn quan hệ, có lẽ hần nên hướng về phía trước lấy yếu điểm công tác làm, mặc kệ là bắt kẻ trộm hay là bắt sắc lang, chỉ cần có công tác để dời đi lực chú ý là được!

Chương 2.2

“Đại thúc, nguoi rốt cuộc làm việc gì, vì sao còn không trở về?”

Ngoài cửa lại truyền đến thanh âm nàng thì thảo tự nói, làm cho Vệ Thịnh cả người cứng đờ, khó có thể tin quay đầu nhìn về phía cửa.

Là hần nghe lầm sao? Cái tiểu tử kia còn ở ngoài cửa không đi?

“Thật sự là chán ghét, còn tưởng rằng nguoi nhất định sẽ ở nhà, hại ta còn mua bia cho nguoi.”

Bia? Là hần nghe lầm sao?

“Quên đi, ta không đợi nguoi, ta muốn chính mình uống.”

Uống bia? Nàng uống rượu sao?

Nghe thấy ngoài cửa truyền đến thanh âm mở nắp, đứng ở cạnh cửa Vệ Thịnh cố gắng tưởng tượng nàng vừa rồi, theo như lời nói là muốn mua bia cho hần uống, mà chính nàng mở ra uống nước có ga, nước trái cây lành tính, nhưng là –

“Oa, hảo khổ!” Ngoài cửa vang lên tiếng của nàng kinh hô, còn phối hợp một thanh âm vang dội. “Bia khó uống như vậy, làm sao có thể có người như vậy thích uống nha?”

Vệ Thịnh nhìn không được ở trong phòng mỉm cười, nghĩ rằng hần hần là không cần thay cái tiểu ngu ngốc kia lo lắng đi?

“Bất quá thêm lạnh lạnh cảm giác cũng không tệ lắm.” Ngoài cửa lại lần nữa vang lên thanh âm nàng làm bầm lâu bầu, “Lại uống một ngụm thử xem.”

Vệ Thịnh lập tức lại nhú mày.

“Àn, cảm giác giống như không giống vừa mới như vậy khổ nha, lại uống một ngụm.”

Vệ Thịnh mày càng mặt nhăn càng nhanh.

Tiểu gia hỏa kia đang làm cái quỷ gì? Tiểu hài tử học người lớn uống rượu?

Nghe ngữ khí nàng vừa rồi, tựa hồ là lần đầu tiên uống rượu, là vì nguyên nhân gì làm cho nàng đột nhiên muốn uống rượu? Hần nhìn không được nghĩ, lại một giây sau lập tức lắc đầu bỏ qua ý tưởng quá mức quan tâm, thét ra lệnh mình đừng nghĩ nhiều như vậy, nếu hần thật sự nghĩ rằng cùng nàng kéo xa cự ly, chặt đứt cảm tình kia không nên có, sẽ bỏ qua nàng.

Hần do dự ở phòng khách đứng trong chốc lát, đang chuẩn bị xoay người trở về phòng, lại không hiểu vì sao ngoài cửa bất ngờ vang lên một tiếng mở nắp.

Nàng chẳng lẽ đã muốn uống xong lon thứ nhất, chuẩn bị uống lon thứ hai? Hần hai mắt viên sanh, không kịp để ý thức chính mình làm cái gì trước, thân thể đã hành động trước một bước, đi đến cạnh cửa mở khóa, bỗng nhiên đem đại môn kéo ra.

Tập Tiểu Vũ ngồi dựa vào cửa, căn bản sẽ không nghĩ tới phía sau đại môn đột nhiên mở ra, cả người nhất thời ngã chổng vó vào cửa, còn hoảng sợ phát ra tiếng kêu thảm thiết.

“A!” hai tay nàng ở không trung vung lung tung.

Vệ Thịnh cũng không dự đoán được nàng ngồi như vậy, căn bản là không kịp cứu nàng, chỉ có thể thân thủ đem nàng đã muốn nằm ở sàn kéo đến.

“Nguoi rốt cuộc đang làm cái quỷ gì?” Hần hỏi nàng, ngữ khí cũng không khách khí.

“Đại thúc, nguyên lai nguoi ở nhà nha! Ha ha.” Tập Tiểu Vũ nhìn hần ngây ngô cười.

Hần nhìn thoáng qua ở sàn mấy chai bia, lại nhìn nàng đã không thắp rượu lực, về mặt đồ bùng, lại trầm giọng hỏi: “Nguoi rốt cuộc đang làm cái quỷ gì?”

“Nguoi nhìn không được sao? Ta uống bia nha. Ta có mua phần của nguoi nha, không thể tưởng được bia vừa uống ban đầu có điểm đắng, nhưng là uống nhiều sẽ phát hiện nó kỳ thật không có như vậy, nhưng lại hảo uống, nguoi uống xem.” Nàng cười ngây ngô đối hần nói ra chính mình phát hiện mới,

sau đó xoay người thay hần lấy 1 lon bia, cả người lại ngẩn không được lung lay sắp ngã.

Vệ Thịnh nhanh chóng dùng thân thủ ổn định nạng, mặt mày nhẵn tửu nhanh. Tiểu gia hỏa này căn bản là đã muốn say rượu rồi!

“Đi, ta đưa ngươi đi lên.” Hần mang nạng đi lên cầu thang.

“Đi lên đâu?”

“Nhà ngươi.”

“Ta không cần về nhà, ta muốn cùng đại thúc uống rượu.” Nạng giãy dụa kêu lên.

Vệ Thịnh không để ý tới nạng, không cần tốn nhiều sức tiếp tục đưa nạng hướng trên lầu đi.

“Đại thúc!” Nạng tiếp tục tranh cãi âm ỉ, “Ta không cần về nhà, lòng ta không tốt, ngươi theo giúp ta uống rượu được không? Mọi người đều nói say rượu giải ngàn sầu, ta thử xem xem đó thật không—”

“Ngươi đã say.” Hần đánh gãy lời của nạng.

“Ta say?” Tập Tiểu Vũ đột nhiên dừng lại động tác giãy dụa, hoài nghi hỏi: “Nhưng là ta như thế nào không có cảm giác say rượu giải ngàn sầu? Ngươi gạt ta, đầu ta rõ ràng còn rất rõ ràng, bằng không ngươi hỏi ta bằng cửu chương, ta nhất định có thể lập tức trả lời. Ngươi hỏi đi!”

“Ngươi vì sao tâm tình không tốt?” Hần hỏi.

“Này không phải bằng cửu chương.” Nạng lắc đầu, đột nhiên cảm thấy đầu óc choáng váng cảm giác thật thoải mái, vì thế lại lắc lắc vài cái.

“Ngươi đang làm gì?”

“Lắc đầu, thực thoải mái nha.” Nạng đối hần nhếch miệng cười nói.

Tiểu gia hỏa này là thật say rượu, nhưng là nạng rốt cuộc phiền não cái gì, giống nạng như vậy nên yên vui mới phải, thế nhưng cũng sẽ có thời điểm tâm tình không tốt đến muốn mượn rượu tiêu sầu?

“Ngươi phiền não cái gì?” Hần nhin không được lại hỏi, chính là không có biện pháp mặc kệ chuyện này.

Tập Tiểu Vũ trầm mặc trong chốc lát, khi hần nghĩ đến nạng sẽ không trả lời, mới chậm rãi mở miệng nói: “Ta thất nghiệp.”

Vệ Thịnh đột nhiên thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hần còn tưởng rằng là chuyện nghiêm trọng, nguyên lai chính là thất nghiệp mà thôi.

“Ca ca ta cố tình lại chạy đến công ty loạn nháo vừa xong, đánh vỡ cửa thủy tinh, công ty muốn ta bồi thường tổn thất, nhưng ta căn bản là không có tiền.” Nạng tiếp theo khổ sở nói: “Ta thật sự không biết hần muốn ồn ào tới khi nào mới có thể lớn lên, làm một người làm đến nơi đến chốn?”

Nguyên lai là vì ca ca nạng cùng chuyện tiền bạc phiền lòng, chuyện tiền bạc dễ làm, bởi vì tiền thưởng của hần cùng tiền lời đầu tư nhiều đến không có chỗ chứa, về phần ca ca khiêm giáo dục của nạng, xem ra hần phải tìm thời gian gặp hần.

“Bao nhiêu tiền?”

“Hơn hai vạn.”

Nạng ngay cả hơn hai vạn cũng không có?

“Ta chỉ có hơn 1 vạn, hiện tại thất nghiệp, công việc mới không biết khi nào thì mới tìm được, còn phải sống, vừa phải bồi thường, ta.....” Nạng đột nhiên dừng lại, dùng sức lắc lắc đầu, “Đại thúc, ngươi theo ta uống rượu được không? Chúng ta không cần tán gẫu việc này, vừa uống vừa tán gẫu chút chuyện vui vẻ được không?” Nạng ngẩng mặt lên, đứng lên lại lần nữa đối hần nhếch miệng cười ngây ngô.

Nhìn khuôn mặt tươi cười của nạng, Vệ Thịnh chỉ cảm thấy đau lòng, muốn làm đau cái hần đàn ca ca kia làm cho nạng miễn cưỡng cười vui đến tận bây giờ.

Nếu cho hần tìm được tên kia, hần thề nhất định trước làm đau hần rồi nói sau!

“Đưa cho ta chìa khóa.” Đứng ở trước cửa nhà nạng, hần hướng nạng nói.

“Ngươi đáp ứng theo ta uống rượu, ta liền đem chìa khóa cho ngươi.” Tập Tiểu Vũ cười hi hi cùng hần đàm phán điều kiện.

“Tiểu tử kia, đem chìa khóa cho ta.”

Nạng bướng bỉnh đối hần rung đùi đắc ý.

Vệ Thịnh trừng nòng, quả thực không biết nên đối nòng làm sao bây giờ. Cô gái này chính là có bản lĩnh chọc hấn tâm phiền ý loạn, không biết làm sao.

“Đem chìa khóa cho ta.” Hấn nói một lần nữa.

“Không.” Nòng tiếp tục lắc đầu, ngốc ngốc cười.

“Ngươi nếu không đưa cho ta, ta liền đem cửa nhà ngươi phá.” Hấn uy hiếp nói.

“Đại thúc, ngươi thật thô lỗ, hơn nữa –” Tập Tiểu Vũ đẩy người, liền đem cửa hoàn toàn đẩy ra, “Cửa căn bản không khóa, surprise!”

Vệ Thịnh thật là không nói gì mà chống đỡ, nhưng mà càng làm hấn không nói gì chống đỡ, trợn mắt há hốc mồm là, một giây trước nòng hoàn toàn thanh tĩnh dị thường, tinh thần sáng láng, lúc này thế nhưng mắt nhắm lại, cả người liền hướng sàn nhà nằm xuống, sau đó liền..... ngủ

Sao..... Làm sao có thể có người như thế nha?

Chương 2.3

Buổi sáng tỉnh lại, Tập Tiểu Vũ nằm ở trên giường lười biếng, cảm giác mình tối hôm qua ngủ một giấc thật thoải mái hiếm thấy.

Nàng mỉm cười ngồi dậy, quay đầu nhìn thoáng qua đồng hồ báo thức bên giường, sau đó xuống giường chuẩn bị đi làm, lại tại một giây sau đột nhiên cả người cứng đờ, tiếp theo chậm rãi trợn to hai mắt, nhanh chóng quay đầu nhìn về phía giường cùng bốn phía. Trong phòng trống trải trừ bỏ giường cùng một cái rèm cửa sổ chủ cho thuê nhà cũ để lại, cùng với bàn trang điểm cũ tựa vào cửa sổ cũ, không có khác gì.

Đây là của nòng phòng, nhưng nòng như thế nào trở lại nơi này?

Tập Tiểu Vũ gãi đầu, hoàn toàn nghĩ không ra.

Nàng nhớ tới mình ngồi ở cửa nhà đại thúc, một bên uống bia một bên chờ hấn trở về, kế tiếp? Đại thúc rốt cuộc đã trở lại không, mà nòng lại là như thế nào về nhà, ngủ trên giường mình?

Nhưng mà, chuyện nòng tưởng nhớ rõ hoàn toàn nghĩ không ra, chuyện tưởng quên nòng lại nhớ rõ nhất thanh nhị sở, quản lí thù nòng, hù đuổi việc vì ca ca hủy cửa thủy tinh mặt tiền công ty, muốn nòng bồi thường hai vạn sáu ngàn nguyên.

Ai, hảo phiền nha, vì sao nòng ngốc đến mức nghĩ đến đem nhà bán đi, thay ca ca trả hết nợ lại chuyển nhà, ca ca sẽ cũng không tìm thấy nòng, cũng sẽ không mang cho nòng phiền toái? Nòng thật sự thật ngu ngốc!

Nhìn không được nắm tay đánh vào đầu một chút, Tập Tiểu Vũ thở dài, rời giường chuẩn bị đối mặt sự thật vô tình.

Nàng phải nghĩ biện pháp nhanh 1 chút tìm được việc, nếu không chống đỡ không được một tháng nòng sẽ chết đói.

1 vạn nguyên gửi ngân hàng, hơn nữa tháng chưa lĩnh, chưa đến hai vạn khối tiền lương, lại bồi thường công ty, nòng kế tiếp một tháng còn lại không đến 1 vạn có thể dùng, tiền thuê nhà, tiền điện nước cơ bản chi tiêu sẽ không đủ, một tháng này nòng rốt cuộc ăn cái gì sống qua ngày?

Trời ạ, sớm biết như vậy ngày hôm qua còn loạn tiêu tiền bia nên nghĩ lại một chút, như vậy nòng ít nhất còn có thể tiết kiệm mấy trăm đồng, hiện tại thật sự là hối hận không kịp.

Không biết có hay không có công ty nguyện ý mướn nòng đồng thời cho nòng dự chi tiền lương? Cho dù có, nòng trước cũng phải tìm được công ty đó mới được đi, ai!

Lắc đầu, nòng nhanh chóng rửa mặt chải đầu, sau đó thay áo quần, chuẩn bị đến thư viện lên mạng tìm việc, khi xuất môn, nòng phát hiện trên bàn trong phòng khách có cái phong thư phồng lên màu trắng, nòng hoài nghi đem nó cầm lấy xem, lại phát hiện bên trong trang là 1 đồng tiền mặt. Đây tiền rốt cuộc ở đâu ra?

Tập Tiểu Vũ quay đầu nhìn xung quanh, lại ngẩng đầu nhìn trần nhà –

Ngu ngốc, tiền này đương nhiên sẽ không từ thiên thượng rơi xuống! Kìa nó rốt cuộc là từ đâu ra? Chẳng lẽ, nòng tối hôm qua ở chỗ trống trong trí nhớ kia, nòng..... Nàng chạy đi cướp bóc

Sắc mặt trắng nhợt, nòng cầm kia túi cùng phong thư chứa đầy tiền mặt, hướng cửa đi, hướng đến dưới lầu người duy nhất mà nòng dự đoán có thể giúp nòng được, dùng sức gõ cửa.

“Đại thúc! Đại thúc!” Tập Tiểu Vũ biên xao biên kêu, cả người bối rối đến không nghĩ được.

Trong phòng, Vệ Thịnh khi tiếng đập cửa thứ nhất vang lên, nháy mắt liền cảnh giác mở hai mắt, sau đó nghe thấy nòng bối rối kêu nháy mắt nhảy xuống giường, dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới phòng khách mở cửa ra.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Hấn trầm giọng hỏi, đồng thời nhanh chóng quan sát quanh mình hết thấy. Cầu thang như cũ thường lui tới, có điểm hôn ám cùng yên tĩnh.

“Làm sao bây giờ, đại thúc?” Tập Tiểu Vũ hồng hốc mắt ngẩng đầu nói: “Đêm qua, ta giống như chạy đi cướp bóc……”

Đang khấn trương cùng cảm thấy nguy cơ trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, thủ nhi đại chi hoàn toàn đại ra cùng kinh ngạc, Vệ Thịnh cứng họng thốt lên hỏi: “Cái gì?”

“Này.” Nàng đưa phong thư chứa tiền mặt đưa hấn xem, bối rối lắc đầu nói: “Tiền này không phải của ta, nhưng là lại xuất hiện ở nhà của ta. Đêm qua ta uống chút rượu, hoàn toàn đã quên mình đã làm chuyện gì, ta nghĩ ta nhất định là sau khi uống rượu, biết chính mình cần tiền, cho nên chạy đi chém giết người khác cướp tiền, làm sao bây giờ? Đại thúc, ta nên làm cái gì bây giờ?”

Vệ Thịnh há hốc mồm trừng nàng, cảm thấy chính mình bị nàng làm điên rồi. Làm sao có thể có hình ảnh nàng như vậy……

Hấn không biết mình rốt cuộc nên dùng chữ gì hình dung nàng, ngốc, bỗng, thiên chân, đơn thuần, ngu xuẩn, thiên binh. .... Tóm lại một câu, nàng làm hấn không nói gì chống đỡ được.

“Kia là tiền ta.” Hấn nói.

“A?” Nàng ngây ra như phỗng nhìn hấn.

“Tiền là của ta.” Hấn chậm thả tốc độ nói một lần nữa.

Tập Tiểu Vũ nhìn hấn, trên mặt biểu tình chỉ có một chữ có thể hình dung — ngốc.

“Tiền là của ngươi?” Nàng phản ứng trì độn mở miệng xác nhận.

“Đúng.”

“Tiền của ngươi vì sao để ở nhà ta?” Nàng lẳng lẳng hỏi.

“Ngươi không phải cần dùng tiền sao?”

“Ta thật là cần dùng tiền, nhưng cùng đại thúc đem tiền đặt ở nhà ta có gì quan hệ?” Nàng không hiểu lắc đầu.

“Tiền là muốn cho ngươi dùng.”

“A?” Miệng nàng khê nhếch, ngây ngốc nhìn hấn, giống như hấn đột nhiên dùng ngôn ngữ ngoài hành tinh làm nàng không hiểu.

Vệ Thịnh nhin không được xem thường: “Ta nói tiền này là muốn cho ngươi dùng, ngươi không phải không có tiền bồi ca ngươi làm vỡ cửa thủy tinh công ty sao? Lấy tiền này đi bồi thường, thừa coi như làm sinh hoạt phí, khi ngươi tìm được công việc mới, có thu nhập cố định vào gói ngân hàng, tiền này đều không cần phải trả lại ta.”

Tập Tiểu Vũ không chuyển nhìn hấn, cắn môi dưới, đột nhiên muốn khóc.

Đại thúc vì sao đối nàng tốt như vậy, chưa từng có một người đối nàng tốt như vậy, cho dù là ba mẹ lúc còn sống, họ cũng chưa từng giống hấn giúp nàng vô điều kiện như vậy.

Ba ba chỉ có đánh bạc, kì thì lấy tiền kêu nàng giúp hấn đi mua rượu, thời điểm đó mới có thể đối nàng hảo một chút.

Mà mẹ từ trước sau đem hết thảy hy vọng ký thác ở con, cũng chỉ có nàng hỗ trợ kiếm tiền, sau nàng trưởng thành, hiểu được hỗ trợ đồng dạng hảo đưa cho ca ca thu thập, sau mới có thể đối nàng hảo, nhưng mục đích đều chỉ là vì ca ca.

Nàng đi qua nhân sinh luôn thay người giải quyết vấn đề, chưa từng có ai bởi vì nàng giải quyết vấn đề, nàng luôn dựa vào chính mình, nhưng là hiện tại……

“Cám ơn ngươi, đại thúc, nhưng tiền này ta không thể lấy.” Nàng giọng lên khoe miệng, mỉm cười đối hấn lắc đầu, cầm trong tay phong thư đưa tới tay hấn.

“Vì sao không thể lấy?” Vệ Thịnh không chuyển mắt nhìn nàng hỏi.

“Đây không phải nhất bút tiền trình……”

“Vói ta mà nói nó chính là nhất bút tiền trình, hơn nữa ngươi cũng không phải không cần, chờ ngươi có tiền đưa trả ta.” Hấn đánh gãy lời của nàng, đem phong thư hồi trong tay nàng.

“Nhưng ta không có lý do gì mượn tiền.”

“Ta lại chưa từng hỏi ngươi lý do.”

“Như vậy càng kỳ quái.”

“Làm sao kỳ quái? Chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng ta lừa gạt ngươi, gài bẫy ngươi, đối với ngươi làm ra hành vi phạm pháp sao?”

Nàng ngây người ngẩn ngơ, sau đó chớp chớp, nói: “Đúng vậy, ta chưa từng nghĩ vậy.”

Vệ Thịnh cắn chặt răng, thiếu chút nữa động thủ bóp chết nàng. Tiểu gia hỏa này ý định muốn tức chết hắn rồi!

“Bất quá ta tin tưởng đại thúc không phải người như thế.” Nàng đột nhiên lấy lại ngữ khí khẳng định đối hắn nói, “Đại thúc, ngươi làm sao có thể biết chuyện ca ta làm vỡ cửa thủy tinh công ty nha?”

“Ngươi tối hôm qua nói cho ta biết.”

“Ta tối hôm qua nói cho ngươi?”

Xem vẻ mặt nàng mờ mịt biểu tình, Vệ Thịnh nhú mày nói: “Ngươi đã quên?”

Nàng gật đầu. “Ta tối hôm qua khi nào thì nói cho ngươi? Ta chỉ nhớ rõ chính mình ngồi ở chỗ này, uống bia chờ ngươi, sau đó cái gì cũng không nhớ rõ.”

“Cái gì cũng không nhớ rõ?”

Nàng gật đầu.

“Tốt lắm, ngươi về sau còn dám oán uống rượu không?.” Hắn lạnh lùng hừ một tiếng.

Tập Tiểu Vũ hướng hắn nhú nhú mày tiếp theo nói: “Đại thúc, tối hôm qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, ngươi nói cho ta biết được không?”

“Ngươi thật muốn biết?”

Nàng dùng sức gật đầu.

“Vậy ngoan ngoãn, hảo hảo mà sử dụng phong thư tiên này, không cần theo ta nhiều lời.”

Vừa mới mới áp chế nước mắt nháy mắt lại xông lên mũi, Tập Tiểu Vũ không biết làm sao nhìn hắn, thật sự không biết nên đáp lại hắn như thế nào đối chính mình ý tốt. Đại thúc cùng chính mình không thân chẳng quen, lại một lần lại một lần giúp nàng, một lần lại một lần. ....

“Đại thúc, ngươi vì sao đối ta tốt như vậy?” Nàng không khóc, nhưng không cách nào ngăn cản chính mình âm thanh trở nên có chút nghẹn ngào.

Vấn đề này muốn hắn như thế nào trả lời? Vệ Thịnh nhìn không được nhú mày.

“Đại thúc.”

“Gi?” Nghĩ đến nàng vừa muốn cự tuyệt, hắn trừng mắt hỏi.

“Cám ơn ngươi.”

Cho nên, nàng quyết định nhận viện trợ của hắn sao? Vệ Thịnh không tự chủ được thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Vừa rồi ta không phải nói không cần theo ta nhiều lời vô nghĩa sao?” Hắn cố ý dùng khẩu khí hung ác nói, nhưng ánh mắt cũng không che dấu được ôn nhu.

“Đại thúc.” Tập Tiểu Vũ lại nói.

“Lại làm sao?” Hắn có chút bất đắc dĩ.

“Ta thích ngươi.” Nàng nói.

Mà hắn, ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Của Đặc Vụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Tập Tiểu Vũ nói “Ta thích người”, sau đó liền tươi cười hướng hần phát phát phong thư, xoay người chạy đi.

Mà Vệ Thịnh ngốc nghếch đứng ở trước cả nhà mình, sau một lúc lâu mới muốn làm rõ ràng một sự kiện, là hần phản ứng quá độ, nàng nói thích căn bản chính là thích bằng hữu thậm chí là trường bối, cùng tình yêu nam nữ một chút quan hệ cũng không có, nhưng hần thế nhưng trong nháy mắt thực nghĩ đến nàng đối chính mình giống nhau cùng có tình cảm, hần nha, thật sự là cái ngốc tử!

Liên tục mấy ngày, Vệ Thịnh mỗi khi nghĩ tới chuyện này, đã nghĩ lấy đầu mình đi đập vách tường.

Hần nhất định nghĩ cách bỏ đi tình cảm này mới được, thích một tiểu nữ nhân thua mình mười một tuổi, chưa đến hai mươi tuổi, nghĩ như thế nào đều cảm thấy mình giống biến thái giống nhau, hần thật sự không thể như vậy đi xuống.

“Khóc ca, người thật trầm mặc nha.” Nữ nhân bên cạnh lấy một tay chống má, khinh ý ở quầy bar, mị hoặc đối hần nói.

Đây là đồng khu Đài Bắc “loungebar”, trong bar có sofa mềm mại, âm nhạc ồn ào, không khí mê người, cùng với một đám nữ nhân mốt xinh đẹp, hần lái xe tới nơi này, thấy đám nữ nhân kia đi vào tiệm này, mới có thể lâm thời này lòng đi vào.

Thân là một nam nhân thành thực ba mươi tuổi, hần biết mình mị lực ở nơi nào, hần chỉ cần im lặng ngồi ở quầy bar uống rượu, đại khái không đến ba phần, sẽ có nữ nhân tự động đưa lên cửa.

Kỳ thật hần không hoa tâm cũng không lạm tình, nữ nhân với hần mà nói là có cũng được mà không có cũng không sao, tình một đêm hần trước hai mươi lăm tuổi cũng đã chơi đã, lúc này kì thật hần cần chính là bình thường cuộc sống, nhưng Tập Tiểu Vũ xuất hiện lại hoàn toàn nhiễu loạn hần.

Hần suy nghĩ chính mình có phải hay không lâu lắm không có nữ nhân, cho nên mới đối với nàng nổi lên dục niệm? Cho nên hần hiện tại mới ngồi ở chỗ này, chờ giải quyết nhu cầu sinh lý.

“Người rất được.” Miệng hần khẽ nhếch, khiêu tình nói.

Nghe vậy, nữ nhân trang điểm viên đại ánh mắt nháy mắt cười loạn lên, ánh mắt tinh xán nhanh chóng xem xét hần. “Không nghĩ tới người sẽ nói loại lời, ta hảo kinh ngạc.”

“Ta chỉ là ăn ngay nói thật, chẳng lẽ không ai nói với người người rất được sao?”

“Thường có, nhưng là chưa từng có một người giống người suất nam nói qua.” Nữ nhân phong tình vạn chủng mỉm cười.

“Phải không?” Hần hỏi lấy cười.

“Giống người nam nhân như vậy, làm sao có thể ngồi một mình ở chỗ này uống rượu giải sầu?”

“Một người uống rượu kêu là uống rượu giải sầu sao? Có lẽ ta đây là thay chính mình tạo cơ hội điểm ngộ, xem, mỹ nữ giống người như vậy không phải tự động đã tìm tới cửa sao?”

“Ha, ta thích người thẳng thắn cùng hài hước.”

“Ta cũng thích người nhiệt tình xinh đẹp.” Vệ Thịnh bụng chén rượu khẽ chạm một chút, sau đó ngửa đầu một ngụm đem uống.

Nữ nhân mỉm cười, không chuyển mắt chăm chú nhìn hần, lại chỉ khinh xuyết cái miệng nhỏ uống rượu, sau đó giống như nhấm nháp rượu ngon nhất, ngay cả ở môi dính một giọt mỹ vị cũng không tha, đầu lưỡi nàng ở môi khẽ liếm.

Nam nhân cùng nữ nhân, ánh mắt giao nhau, ái muội lưu động, ngôn ngữ tựa hồ đã thành dư thừa.

Vệ Thịnh đứng dậy tính tiền, tính cả của nàng. Nữ nhân theo đứng dậy, tự nhiên mà vậy ôm cánh tay của rắn chắc, hai người cùng nhau hướng cửa đi đến.

“Trương Chấn Thắng, địa phương này rốt cuộc là cái gì, người sẽ không đem ta bán đi đi?”

Chỗ rẽ phía trước đột nhiên truyền đến âm thanh nghi ngờ, làm cho Vệ Thịnh cả người cứng đờ, cước bộ trong giây lát tạm dừng.

“Làm sao vậy?” Nữ nhân quay đầu hỏi hần.

“Không có khả năng.” Hần lắc đầu, thì thào tự nói với chính mình, thế giới này tuyệt đối không có khả năng sẽ có chuyện trùng hợp như vậy. Tiểu gia hỏa kia ngay cả tiền ăn ba bữa đã không có, làm sao có thể chạy đến loại địa phương này tiêu phí? Nhất định là âm thanh giống nhau mà thôi, hần thật sự không cần phải phản ứng quá độ.

“Không có khả năng cái gì?” Nữ nhân bên người lại hỏi.

Hắn lắc đầu, đang định nói không có gì, một nam nhân liền từ phía trước chỗ rẽ đi ra, theo phía sau hắn là người chính mình vừa rồi cho rằng không có khả năng sẽ xuất hiện ở trong này — Tập Tiểu Vũ.

Hắn ghen hòng nhìn nàng trân trối. .... Nàng bên cạnh nam nhân kéo ống tay áo. Nàng căn bản không có chú ý tới sự tồn tại của hắn.

“Uy, nói chuyện đi, ngươi làm chi không trả lời vấn đề của ta? Ngươi sẽ không đem ta bán đi đi, Trương Chấn Thắng?”

“Hắc hắc, ta thật ra muốn đem ngươi đưa đến nơi này kiếm tiền.”

“Cái gì?”

Tập Tiểu Vũ đột nhiên thôi lui, động tác khoa trương làm Trương Chấn Thắng nhện không được nở nụ cười, thân thủ kéo nàng tiếp tục đi về phía trước.

“Đi.”

“Ta không cần! Ngươi nhanh buông tay, buông!” Nàng hai mắt viên sanh, giãy dụa kêu lên.

“Ta khai ngoạ—” Cười còn chưa nói xong, một âm thanh làm cho người ta không rét mà run bỗng nhiên vang lên.

“Buông nàng ra.” Vệ Thịnh một bước đi ra trước mặt bọn họ, lạnh lùng nhìn nam nhân thấp hơn mình một cái đầu.

“Đại thúc” Tập Tiểu Vũ kinh ngạc thốt lên, không nghĩ tới ở chỗ này nhìn thấy hắn.

“Tiểu Vũ, ngươi biết hắn?” Trương Chấn Thắng chỉ chỉ người trước mặt.

Vệ Thịnh nhú mày, đối người nọ thẳng hô tên của nàng cảm thấy hơi giận, cùng với—

“Nàng vừa mới gọi ngươi buông nàng, ngươi không nghe sao?” Hắn đem ánh mắt chuyển qua nắm tay hai người, âm thanh lạnh lùng nói.

Hắn khí thế thật sự rất dọa người, làm cho Trương Chấn Thắng không tự chủ được nghe theo, đem tay Tập Tiểu Vũ thả trở về.

“Ta nghĩ ngươi hiểu lầm.” Hắn thật cẩn thận mở miệng giải thích, “Ta cùng Tiểu Vũ là hàng xóm nhận thức nhiều năm, nàng nói muốn tìm việc, cho nên ta mới mang nàng đến nơi đây làm, hoàn toàn không có ý tứ khác. Tiểu Vũ, đúng không?”

Tập Tiểu Vũ căn bản là không có nghe thấy hắn đang nói gì, lực chú ý của nàng đều ở nữ nhân hấp dẫn bên người Vệ Thịnh.

Cái nữ nhân kia váy ngắn đến cơ hồ che không được ngực, cổ v. lĩnh đến cơ hồ muốn lộ ra toàn bộ bộ ngực, thắt lưng cũng lỏng đến giống sắp đoạn, trang điểm so với búp bê còn khủng bố. ....

Nàng là bạn gái đại thúc sao? Nguyên lai đại thúc thích nữ nhân một như vậy, cùng nàng hoàn toàn tương phản. Không biết vì sao, tâm tình của nàng đột nhiên trở nên thật không tốt, đại khái là vì thất vọng đi.

Nàng quay đầu đối lão hàng xóm Trương nói: “Trương Chấn Thắng, cảm ơn ngươi giúp ta giới thiệu công việc, nhưng ta không thích tại địa phương ám muội như vậy công tác, ta phải đi, tái kiến.” Sau đó tự xoay người bước đi, rồi đi tầng hầm kia, cửa vào lại biến thành mơ hồ bất quá.

Đáng giận, thật sự là đáng giận cực kỳ! Hiện tại công việc vì sao tìm khó như vậy? Nàng đều đã tìm một tuần, chỉ cần cầu tiền lương hai vạn khối nha, kết quả lại ngay cả một cái công việc cũng tìm không thấy, hiện tại xã hội này rốt cuộc là xảy ra vấn đề gì?

Mà làm cho nàng tức giận là, kẻ có tiền đều là, giống kia nữ nhân vừa rồi toàn thân phục trang đẹp đẽ hàng hiệu giá cao.

Tuy rằng nói nàng là người ngoài nghề, hoàn toàn nhìn không ra nữ nhân vừa rồi trên người châu báu, mỹ châu là thật hay giả, nhưng cho dù là giả, vật phẩm trang sức rực rỡ muôn màu ít nhất cũng tiêu tốn mấy ngàn nguyên mới mua được đi?

Mấy ngàn nguyên? Cũng đủ nàng ăn tiết kiệm một tháng! Thật không biết vì sao đều là người, đồng dạng sinh hoạt tại thành thị có chút nhân đặc tượng, nàng vì ba bữa sầu khổ, còn người khác lại có thể mệnh hào mặc kim mang ngân, có thể trang điểm xinh đẹp cùng bạn trai hẹn hò, thật sự là người so với người tức chết người!

Tập Tiểu Vũ hận đời nàng chân lên, dùng sức đạp một chút lốp xe đỗ ven đường, cũng không biết có phải hay không đang điên cho nên đá dùng sức, thế nên đem xe máy gạt ngã, làm những xe kẻ bên ngã xuống lại ngã xuống. ....

“Phanh! Phanh! Phanh!” Xe ngã 3 chiếc mới dừng lại.

Nàng khó có thể tin mờ to hai mắt, quả thực không tin chính mình như vậy xui xẻo. Nàng chính là đá một chút mà thôi, cư nhiên đổ cả 3 xe.

Hiện tại làm sao bây giờ?

Không để ý nó. Tâm tình không tốt làm cho nàng không chịu trách nhiệm làm, tiếp tục đi về phía trước, không nghĩ tới—

“Tiểu thư, người đem xe người ta đá đổ nghỉ bỏ đi sao?”

Thật sự là người nếu xui, loại hồ qua cũng sẽ rau xà lách qua.

Tập Tiểu Vũ nằm mơ cũng chưa từng nghĩ đến, chính mình lần đầu tiên làm chuyện xấu không chịu trách nhiệm, đã bị xe chủ bắt, chính là cảm xúc không tốt nàng không nghĩ nói chuyện cũng không thăm nghĩ kiểm điểm, mặt không chút thay đổi tiêu sái tiến lên, đem hết khí lực đem xe vừa rồi bị nàng gạt ngã nâng dậy, sau đó xoay người tiếp tục đi con đường của mình.

“Người không giải thích sao?” Đối phương khó chịu âm thanh lại lần nữa vang lên.

Sẽ không. Nàng ở trong lòng trả lời, cảm giác tâm tình tệ hết biết rồi.

Không để ý đối phương, nàng tiếp tục đi về phía trước, sau lưng lại vang lên một trận tiếng bước chân, một cái nắm cổ ý tăng thêm lực đạo đột nhiên kéo vai nàng, làm cho bà vai của nàng bỗng nhiên nghiêng lệch một bên, cả người thiếu chút nữa té ngã.

“Ta nói người nói, người không có nghe sao?” Đối phương tức giận hỏi.

Nàng quay đầu nhìn lại, thấy đối phương cao hơn chính mình một cái đầu, thể trọng đại khái gấp đôi mình. Một đại nam nhân như vậy, chỉ vì xe máy bị nàng gạt ngã, cứ như vậy tính toán chi li cùng nàng dây dưa không dứt, bỏ qua chính là muốn tìm phiền toái!

Nếu hẳn nghĩ nàng vóc người nhỏ gầy dễ khi dễ, kia hẳn sai lầm rồi, nàng đã qua không biết bao lần đối mặt lưu manh cao tráng đòi nợ bao nhiêu lần, còn có thể sợ hãi?

Tập Tiểu Vũ mặt không chút thay đổi đem đối phương nắm trên vai bắt đến, ung dung trừng mắt, trong ánh mắt tràn ngập bất tuân cùng khiêu khích. Muốn đánh nhau, cho ta sẽ bại trước người sao?

Đối phương nắm chặt quyền –

“Tiểu Vũ.”

Một tiếng kêu to đánh vỡ không khí hết sức căng thẳng khẩn trương, sau đó Vệ Thịnh đột nhiên xuất hiện ở bên người nàng, động tác mau lẹ làm cho nàng kinh ngạc nhất thời nói không ra lời.

Hắn khi nào thì đi đến bên người, vì sao nàng hoàn toàn bất tri bất giác?

“Có phiền toái sao?” Hắn hỏi nàng, ánh mắt lạnh liệt, một cái chớp mắt cũng không thuận đối mặt nam nhân trước mặt.

Nam nhân kia không tự chủ được lui từng bước, sau đó tự biết địch không lại, xoay người bước đi.

Thật đáng ghét, ai muốn hắn đến xen vào việc của người khác nha, có rảnh sao không đi chiều chuồng bạn gái hẹn hò nha? Tập Tiểu Vũ rầu rĩ xoay người tránh đi, không muốn cùng hắn nhiều lời.

“Người hiện tại muốn đi đâu? Về nhà sao?” Vệ Thịnh đi bên người nàng hỏi.

Nàng không để ý đến hắn, tiếp tục đi con đường của mình, hắn lại bỗng nhiên thân thủ giữ chặt cánh tay của nàng, làm cho nàng không thể không dừng cước bộ, quay đầu nhìn hắn.

“Xe của ta ở đối diện, ta chờ người.”

Tập Tiểu Vũ đầu tiên là vẻ mặt quái dị, sau đó mới chưa nói: “Đại thúc không phải cùng với bạn gái hẹn hò sao? Ta cũng không muốn làm bóng đèn.”

Vệ Thịnh sững sốt một chút, không nghĩ tới sẽ nghe thấy nàng dùng loại ngữ khí này cùng hắn nói chuyện. Phản ứng này rõ ràng chính là…… Ghen

Phải không? Nàng thật là đang ghen sao? Hay là lúc này hắn lại là miên man suy nghĩ?

Hắn không thật sự tránh nàng, sau đó thông thả nói: “Ta không có bạn gái.”

“Người không có bạn gái?” Nàng lộ ra vẻ mặt kinh hãi vừa ngạc nhiên, “Nữ nhân vừa rồi là ai?”

“Vừa rồi? Ở loungebar? Là một băng hữu bình thường.”

“Là băng hữu bình thường sao? Ta xem nàng giống như rất thích người, mà người cũng giống thế.” Nàng liếc mắt phiêu hán một cái, hoàn toàn không phát hiện chính mình khẩu khí thực chua.

“Thích chung diện là thiên tính, người không biết là nàng rất đẹp sao?” Hắn cố ý hỏi.

“Không biết!” Nàng tức giận lớn tiếng đáp lại.

Vệ Thịnh khỏe miệng khề nhếch, xác định lúc này không phải hấn loạn tướng, Tập Tiểu Vũ là thật đang ghen.

Hắn mỉm cười làm cho nàng khó chịu. Hắn nhất định là đang suy nghĩ cái nữ nhân vừa rồi, mới có như bây giờ giống biểu tình tư xuân!

“Nam nhân đều là sắc lang!” Nàng nổi giận đùng đùng nói, xong xoay người bước đi.

“Ngươi khí cái gì?” Hắn đuổi kịp cước bộ của nàng, mở miệng hỏi.

Nàng hừ lạnh một tiếng làm như trả lời.

“Ngươi đang ghen sao, Tiểu Vũ?”

Tập Tiểu Vũ đột nhiên dừng cước bộ, nàng bị từ này dọa. Ghen?

Nàng đương nhiên biết ghen là cái ý tứ gì, đó là một loại ghen tị cảm xúc, nhưng là nàng cùng đại thúc là hàng xóm mà thôi, cũng không phải người yêu, nàng làm sao có thể ghen, ghen gì đâu?

Nhưng là cẩn thận ngẫm nghĩ, nàng thật bối vì thấy hắn cùng nữ nhân kia sống vai đứng chung một chỗ mới trở nên khó chịu, thậm chí muốn tìm người đánh nhau, này không phải ghen thì là cái gì?

Trời ạ, chẳng lẽ nàng bất tri bất giác thích đại thúc sao?

Không, nàng đã sớm biết chính mình thích đại thúc, bởi vì hắn là người duy nhất ở thế giới này đối nàng tốt nhất, nhưng là nàng chỉ nghĩ đến mình thích, chính là đối người nhà, đối trưởng bối, đối bằng hữu, cùng tính không quan hệ, nhưng mà xem loại tình hình hiện tại.....

Tập Tiểu Vũ lên liếc hắn một cái, cảm giác tim mình đột nhiên đập nhanh hơn, có cổ nhiệt khí không ngừng hướng trên mặt phóng đi. Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ? Nàng giống như thật sự thích đại thúc!

“Làm chi cúi thấp đầu không nói lời nào? Tiểu Vũ, ngươi sẽ không phải là đang ghen đi?” Vệ Thịnh cười cười lên tiếng hỏi, làm cho nàng càng không biết làm sao.

Nàng hiện tại rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ? Nếu đại thúc biết chuyện này sẽ có phản ứng gì? Cảm thấy nàng đùa hắn, cảm thấy nàng điên rồi, vẫn là bày ra bối tư thái trưởng bối nàng hướng dẫn từng bước, muốn nàng đừng miên man suy nghĩ?

Nàng sợ hãi nhất là, nếu đại thúc bối vậy mà cùng nàng bảo trì khoảng cách, thậm chí về sau mỗi lần nhìn thấy nàng đều đối nàng [lời nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị], thì làm sao bây giờ?

Không được, nàng nhất định không thể làm cho loại chuyện này phát sinh, nhưng cá tính nàng giữ không được bí mật, thật sự sợ hãi chính mình không cẩn thận lộ ra dấu vết, sau đó không đánh đã khai..... Ai!

“Tức giận cái gì?” Vệ Thịnh đột nhiên nâng cằm của nàng lên, sợ tới mức nàng phản xạ lập tức nhảy về phía sau.

“Ngươi làm chi?” Hắn hỏi.

“Không, không có nha.” Nàng dùng sức lắc đầu.

Hắn lấy vẻ mặt hoài nghi nhìn nàng.

“Đại thúc, ngươi không phải nói muốn chờ ta về nhà sao? Ta hôm nay tìm việc mệt mỏi quá, tưởng về nhà sớm một chút nghỉ ngơi, xe của ngươi ở đâu? Chúng ta nhanh chút đi thôi.” Tập Tiểu Vũ nhanh chóng nói, ý đồ dời đi lực chú ý của hắn, cũng tưởng nhanh chút về nhà, hảo hảo suy nghĩ một chút nghĩ chính mình kế tiếp nên làm cái gì bây giờ mới tốt.

Vệ Thịnh có chút dăm chiêu nhìn nàng, nhìn nàng khẩn trương nín thở, thiếu chút nữa hít thở không thông, bất quá hoàn hảo, hắn cuối cùng cái gì cũng chưa nói, chỉ nói: “Xe ở bên kia.” Sau đó liền dẫn đầu hướng xe đi, lên xe, lái xe đưa nàng về nhà.

Ngồi ở trên xe, Tập Tiểu Vũ dọc theo đường đi đều nhắm mắt giả bộ ngủ, mà Vệ Thịnh cũng không có âm ý nàng, đem nàng an toàn đưa về nhà.

Chương 3.2

Cái gọi là thoát được nhất thời, trốn không thoát cả đời, cho dù tạm thời tránh đại thúc, nàng vẫn như cũ tồn tại.

Về nhà, Tập Tiểu Vũ một mình ở phòng khách trống trải đi tới đi lui, vắt hết óc nghĩ mình kế tiếp nên tốt cùng làm như thế nào mới tốt, nhưng nghĩ không ra một cái đáp án làm cho chính mình vừa lòng.

Trong nhà im lặng, ngay cả người cấp nàng ý kiến cũng không có, điểm ấy làm cho nàng cảm thấy càng phiền.

Này gian nhà trọ cũ không phải là vì từng phát sinh án mạng giết người bán không được, chủ mới có thể tưởng tiện cho thuê kiếm ít tiền vốn sao? Một khi đã như vậy, cái oan từ hồn phách kia hẳn là còn tại này gian phòng đi, như thế nào nàng đến nay ngay cả một chút thần quái sự kiện cũng chưa phát

sinh? Nếu hồn phách kia thật sự tồn tại, có lẽ nàng sẽ không như vậy bất lực lại tịch mịch –

Cước bộ mạnh một chút, nàng dùng sức đem tóc mình nhu loạn, cảm thấy chính mình thật sự là điên rồi, muốn tìm Quỷ Hồn giúp nàng nghĩ biện pháp!

“Ta rốt cuộc suy nghĩ cái gì đây?” Nàng dùng sức đánh vào đầu, quyết định đi tắm rửa trước, xem tắm rửa xong đầu óc có thể hay không trở nên thanh tỉnh một chút.

Quần áo trên người biến thành áo quần vận động kèm áo ngủ, nửa giờ sau cùng nửa giờ sau, hoàn toàn không phân biệt giờ, vẫn là mảy nhanh tức ở phòng khách đi thông thả qua lại.

Việc này nếu không nghĩ biện pháp giải quyết, buổi tối hôm nay nàng nhất định không ngủ được, nếu mất ngủ, ngày mai mình thế nào có tinh thần ra ngoài tìm việc? Hơn nữa nếu vừa vặn có cơ hội phỏng vấn, có công ty nào lại muốn người tinh thần ủ rũ không phấn chấn hưởng ứng lệnh triệu tập a?

Hào phiền, nàng thật sự sắp bị chính mình bức điên rồi! Thật hy vọng có thể mất đi trí nhớ, quên hết thảy –

Chờ một chút! Nàng đi chậm một chút, khóa mi đồn khai, đột nhiên nghĩ đến một biện pháp tốt, tuy rằng không thể giải quyết sự tình, nhưng ít nhất có thể cho nàng tạm thời quên vấn đề đáng ghét này, làm cho nàng ngủ no đủ hảo hảo, thì phải là –

Là, nhất tụy giải ngàn sầu!

Thật tốt quá, nàng còn nhớ rõ chính mình lần trước chỉ uống lên một hai lon bia liền say ngã, nhưng cảm giác ngủ ngon đến hừng đông.

Ân, tuy rằng tiền mua rượu uống có điểm lãng phí, nhưng vì ngày mai phỏng vấn, điểm ấy trả giá cũng coi như đáng giá.

Gật gật đầu, nàng theo bao da rút ra hai trăm khối liền hướng cửa đi, chạy đến cửa hàng tiện lợi dưới lầu mua bia uống.

Cửa hàng tiện lợi đang xúc tiến hoạt động bán bia, mua 3 tặng 1, nàng do dự một chút liền cầm 4 lon bia đến quầy tính tiền. Dù sao mục đích chân chính sắp đạt được, nàng nghĩ chính mình khả năng đều phải tạm thời dựa vào cồn giúp ngủ.

Một tay cầm 3 lon bia, một tay lấy 1 lon mở nắp, Tập Tiểu Vũ vừa đi vừa uống, tính trước khi vào nhà uống hết lon bia này, sau đó tốt nhất là về nhà nằm trên giường có thể lập tức ngủ.

Bia vẫn là ban đầu uống vẫn đắng, nhưng uống nhiều hơn hai ngụm, sẽ cảm thấy vị dễ chịu, hơn nữa bia lạnh lẽo lạnh cảm giác lại dễ gọi.

Nàng mỉm cười một ngụm tiếp một ngụm, cảm giác tâm tình giống như không còn phiền chán, thật tốt.

Thời gian đã không còn sớm, đường cái đi xe thưa thớt, hôn ám kỳ lâu cũng tùy đèn xe chiếu xạ mà lúc sáng lúc tối, bóng ma lay động tràn ngập các loại bóng dáng, ở chỗ đỗ ở xe máy bóng dáng, thủy nê lưng trụ bóng dáng, che vũ bùng bóng dáng cùng — bóng người?

Có bóng người cũng không ngạc nhiên, vấn đề ở chỗ thân ảnh người kia không nhúc nhích đứng ở trước mặt nàng, làm cho nàng không thể không dừng cước bộ, hoài nghi ngẩng đầu lên.

“Đại thúc?”

Không nghĩ tới thấy hắn, nàng vì huân hướng hắn nhếch miệng cười, sau đó giờ gói bia to quơ quơ.

“Người muốn hay không cũng uống 1 lon bia, uống tốt lắm nha!”

“Người lần này lại là vì chuyện gì mà phiền não?” Vệ Thịnh không hồn hướng nàng nhú mày.

Hắn nghĩ đến nàng hẳn là đã trên giường ngủ, hoặc là ở nhà, hảo hảo tự hỏi đối hắn sinh ra khác thường tình cảm, không nghĩ tới hắn xuống lầu mua bao thuốc lá, lại thấy nàng ở trong này vừa đi vừa uống rượu.

Nàng rốt cuộc có biết hay không chính mình chỉ có trữ lượng 1 lon a? Sau đó đổ gục, ngã xuống liền hoàn toàn bất tỉnh nhân sự, mặc kệ người khác đối nàng làm cái gì cũng không biết, cư nhiên còn dám ở trên đường uống rượu, tiểu gia hỏa này thật sự là làm cho người ta yên tâm không được!

“Oa, đại thúc, người làm sao mà biết ta có phiền não, người là thầy tướng số sao? Thật là lợi hại nha!” Nàng lấy vẻ mặt kính sợ nhìn hắn, giờ lên lại uống một ngụm bia.

“Đừng uống nữa.” Vệ Thịnh đem bia trên tay nàng lấy đi, lại phát hiện lon bia cơ hồ đều đã bị nàng uống sạch, thừa không thừa một ngụm, khó trách nàng ngay cả chữ “Thầy tướng số” đều nói ra.

Hắn ngửa đầu đem ngụm cuối cùng uống sạch, đem thùng rác quăng rồi tiến đến nàng lấy gói to, sau đó vòng trụ bả vai đơn bạc của nàng mang trở về nhà.

Hắn liên tiếp động tác cơ hồ có thể nói là liền mạch lưu loát, làm cho Tập Tiểu Vũ căn bản không kịp phản ứng, bao gồm hắn lấy phương thức gián tiếp hôn môi uống bia còn sót lại của nàng, cướp đi gói to trên tay nàng, cùng với như là tình lữ thân mật đem nàng ôm ở bên người hắn.

Trời ạ, nàng là nằm mơ sao? Đại thúc cùng nàng gián tiếp hôn môi, còn ôm nàng nha!

Nàng có phải hay không say rồi, có phải hay không đã về nhà nằm ngủ trên giường, cho nên mới có được một cái lưu tình mộng đẹp như vậy? Nếu này thật là ở trong mộng, nàng có phải hay không là có thể cái gì cũng không cần lo lắng, thoải mái đem trong lòng nói tất cả cho hắn?

“Đại thúc, ta thích ngươi.” Nàng ngẩng đầu lên, tựa đầu tựa vào vai hắn, đối hắn nhếch miệng cười nói.

“Phải không?” Vệ Thịnh khoe miệng khẽ nhếch đáp nhẹ nàng một câu.

“Thật, ta thích ngươi, thực thích, thực thích, là cái loại nữ sinh đối nam sinh thích nha.”

“Phải không?” Cái miệng của hắn bất giác lại dương cao chút.

“Ngươi không phải không tin, vẫn là cảm thấy bất khả tư nghị? Ta vừa mới bắt đầu cũng bị dọa đến, cũng không dám tin tưởng, nhưng ta thật sự thực mắt hứng nhìn cái nữ sinh kia đứng ở bên cạnh ngươi, càng nghĩ càng tức giận, ta mới phát hiện đó là ghen tị!” Nàng lớn tiếng nói.

“Ghen tị cái gì?”

“Ghen tị nàng bộ dạng so với ta cao, chân so với ta dài, bộ ngực so với ta lớn, còn có tiền có thể cho rằng mình xinh đẹp, đứng ở bên đại thúc tựa như trai tài gái sắc, trời sinh một đôi. Ta biết chính mình so ra kém nàng, cho nên tâm tình không tốt, mới có thể đi đá người khác xe, mới có thể muốn cùng người đánh nhau. Ngươi nói đúng, ta là đang ghen, đại thúc.” Nàng nói ra những điều trong lòng, hoàn toàn phù hợp câu rượu nói thực.

Kỳ thật ngẫu nhiên làm cho nàng uống rượu cũng không hoàn toàn là xấu! Vệ Thịnh mỉm cười nghĩ, một bên đem cửa sắt đẩy ra, đi lên, sau đó mang nàng bước một hướng trên lầu đi.

“Đại thúc, ta với ngươi nói nha, ta năm nay mới mười chín tuổi mà thôi, bộ ngực còn có thể lớn, cao cũng khả năng còn có thể cao, cho nên ngươi đợi ta một chút, không cần thích người khác được không?” Nàng bỗng nhiên mở miệng đối hắn nói, làm cho hắn có điểm kinh ngạc, cũng có chút dở khóc dở cười.

Tiểu gia hỏa này suy nghĩ cái gì nha? Thực nghĩ đến hắn là nam nhân nông cạn như vậy, chỉ coi trọng bề ngoài sao?

“Ngươi như vậy đã tốt lắm, không cần lớn.”

“Thật vậy chăng?” Tập Tiểu Vũ cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình bộ ngực bằng phẳng, hoài nghi hỏi.

“Thật sự.”

Nàng trầm mặc một chút, đột nhiên ha ha cười nói: “Ha ha, ta quả nhiên là nằm mơ, chỉ có ở trong mộng mới có thể mộng đẹp trở thành sự thật. Đại thúc không chê của ta bộ ngực quá nhỏ, cũng không có bị việc ta thích ngươi kinh hách đến, trọng yếu nhất là còn cùng ta gián tiếp hôn môi! Bất quá vì sao là gián tiếp hôn môi, mà không phải trực tiếp hôn môi?” Trong giọng nói của nàng tràn ngập tiếc hận.

“Chúng ta khi nào thì gián tiếp hôn môi?” Vệ Thịnh nghi hoặc hỏi.

“Vừa rồi ngươi uống bia ta uống qua, cái này kêu là gián tiếp hôn môi.” Nàng đột nhiên dừng cước bộ, ngẩng đầu lên, giáo dục miệng đối hắn nói.

Vệ Thịnh quả thực là không biết nên khóc hay cười. Như vậy cũng coi như là? Thực thua nàng!

Hắn nhẹ lay động phía dưới, đang định mang nàng tiếp tục hướng lên trên, sao biết nàng lại đột nhiên kiễng mũi chân hướng hắn áp đến, nhắm mắt hôn lên hắn môi –

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Của Đặc Vụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Buổi sáng tỉnh lại, lười biếng duỗi thắt lưng, lại phát hiện chính mình không biết bị cái gì trói buộc, Tập Tiểu Vũ trực giác phản ứng là mờ to mắt muốn nhìn rõ ràng đã xảy ra chuyện gì, nhưng một giây sau, bị cái xuất hiện ở trước mắt làm sợ tới mức thét chói tai.

“A ~”

“Ngươi muốn hại ta điếc sao?” Vệ Thịnh ngoáy lỗ tai nói.

Hắn khi nàng tỉnh lại trong nháy mắt liền tỉnh, chính là bởi vì rất muốn biết nàng sẽ có phản ứng gì, cho nên mới không nhúc nhích tiếp tục giả bộ ngủ, không nghĩ tới không cẩn thận ứng nghiệm câu “lòng hiếu kỳ giết chết miêu”, màng tai hắn thiếu chút nữa bị tiếng thét chói tai của nàng bị phá vỡ.

Tay hắn từ trên người nàng rời đi, Tập Tiểu Vũ liền được tự do, nàng thu nhanh trước ngực đan tat lại, theo bản năng lui ra sau, mới không biết làm sao, vừa mờ mịt vừa sợ kêu lên: “Đại thúc?”

Nàng là nằm mơ ỉ? Bằng không làm sao có thể cùng đại thúc ngủ cùng nhau, hơn nữa, nhưng lại trần truồng?

Nơi này là chỗ nào? Nàng nhanh chóng quay đầu nhìn bốn phía.

Nơi này không phải phòng của nàng, tuy rằng trông trái giống nhau, nhưng là trên tường không loang lỗ sơn, cửa sổ cũng không có rèm cửa sổ cũ, chỉ có trần ngập rèm cửa màu đen cá tính.

Đây là làm sao, nàng vì sao lại ở chỗ này, cùng với vì sao..... cùng đại thúc trần trụi nằm ở trên giường?

“Lại đây, người sắp rớt xuống giường.” Vệ Thịnh thân thủ, trong nháy mắt liền đem nàng bên kia giường kéo tới bên cạnh hắn, xoay người đặt ở trên người nàng.

Tập Tiểu Vũ cả người cứng ngắc, khuôn mặt nháy mắt đỏ bừng đến cơ hồ đều phải chảy máu não.

“Đại, đại, đại thúc?” Nàng hai mắt viên sanh, lắp bắp kêu, cả người có vẻ bối rối, khẩn trương, thẹn thùng lại không biết làm sao.

Trời ạ, a, tuy rằng nàng có thể cảm giác được chính mình trần trụi, cũng đoán được đại thúc đại khái cũng cùng mình giống nhau, nhưng không hề cách trở dính nhau cảm giác.....

Làm sao bây giờ? Nàng sắp không thở nổi.....

“Người đang khẩn trương cái gì, chuyện tối hôm qua người đều đã quên sao?” Vệ Thịnh cười nói.

“Ặc, chuyện tối hôm qua?” Nàng ngạc nhiên nhìn về phía hắn, lực chú ý có chút bị dời đi.

“Người đã quên?”

Nàng suy nghĩ một chút, nhanh chóng lắc đầu. “Ta cái gì cũng không nhớ rõ.”

“Lại một lần nữa.”

Hắn không đầu không đuôi một câu, làm cho nàng nhẹn không được sợ hãi hỏi: “Cái gì lại một lần?”

“Uống rượu sau liền quên sạch hết thấy.”

Uống rượu? Tập Tiểu Vũ bỗng nhiên khinh sững sốt một chút, sau đó chậm rãi nhớ tới nàng ngày hôm qua đi xuống lầu mua bia. Trí nhớ của nàng chỉ tới hồi gặp đại thúc, sau đó đại thúc giống như đem bia nàng uống đến một nửa cướp đi, sau đó nàng cái gì cũng không nhớ rõ.

Lại một lần. Đại thúc nói đúng, nàng lần trước uống rượu sau cũng là không biết chính mình như thế nào về nhà, như thế nào nằm trên giường ngủ.

Nhưng là tối hôm qua không giống nha, nàng chính là muốn mượn cớ hỗ trợ đi vào giấc ngủ mới đi mua uống, nhưng kết quả làm sao có thể..... biến thành như bây giờ?

“Đại thúc, tối hôm qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, người có thể nói cho ta biết không?” Nàng khóc không ra nước mắt hỏi, “Còn có.....” Nàng lộ ra vẻ mặt thẹn thùng, thấp giọng nói: “Người cũng không thể trước tiên cho ta đứng lên?”

“Không được, ta sợ người không chịu phụ trách, cho nên không thể cho người trước đứng lên.” Vệ Thịnh biểu tình thoát nhìn thành thực.

“A?”

“Nếu người cảm thấy bị áp như vậy không thoải mái, như vậy được không? Như vậy hắn là có vẻ thư thái ỉ?” Hắn một cái xoay người ngồi dậy, hai tay nhắc tới lôi kéo, liền đem cả người nàng kéo dựa vào ngai ở trong lòng hắn, dựa vào đầu giường đối nàng mỉm cười.

Tập Tiểu Vũ căn bản nói không nên lời, chỉ cảm thấy chính mình giống như ngã vào trong thế giới kỳ lạ, nơi này hết thấy đều là sự thật hoặc tương phản sự thật.

“Người muốn biết cái gì?” Hắn đáp lại vấn đề nàng hỏi lúc trước.

“Đây hết thấy đều là giả, đều là bởi vì ta ngày có chút suy nghĩ, mới đêm nằm mộng, đúng hay không?” Nàng trần ngập chờ mong nhìn hắn.

“Không đúng.”

“Trong mộng người cũng sẽ nói dối gạt người sao?” Nàng không buông tay hỏi lại.

“Ta không phải người trong mộng.”

Nàng không chuyển mắt trừng hắn, có chút cảm xúc tức giận, cuối cùng biến thành không thể không nhận sự thật, nàng suy sụp cam chịu nói: “Người nói đi, đại thúc, ta tối hôm qua rốt cuộc làm cái gì chuyện tình ngu xuẩn gì?”

“Người muốn ta bắt đầu từ đâu nói, hay là chỉ nói trọng điểm?”

“Trọng điểm, cảm ơn.”

Nàng như ngữ khí thờ ơ làm cho Vệ Thịnh thiếu chút nữa cười ra. Tiểu gia hỏa này có thể nào như vậy ngốc nha? Nếu cùng nàng cùng nhau sống cả đời, hẳn khẳng định chính mình tuyệt đối không có khả năng sẽ có cảm thấy nhàm chán dù chỉ 1 khắc.

Hắn nhìn nàng, không nhanh không chậm trần thuật, “Nói đơn giản, chính là người hướng ta thông báo, liền bá vương cứng rắn thượng cung đem ta áp đảo ở trên giường, đòi ta muốn làm gì thì làm.”

“Không có khả năng!” Tập Tiểu Vũ đột nhiên trong lòng hắn bật lên, hai mắt viên sanh kêu to.

“Người không phụ trách nhiệm?” Hắn hướng nàng nhú mày.

“Ta. .... Ta không nói như vậy, nhưng là điều này sao có thể?” Nàng không ngừng điều đầu, “Ta làm sao có thể. ....”

“Ý của người là ta đang nói lừa gạt người sao?” Vệ Thịnh hoàn thành đánh gãy lời của nàng, không chuyển mắt chăm chú nhìn nàng nói: “Người căn bản là không thích ta, cho nên làm ra loại say rượu này rồi loạn tính, đòi ta bá vương cứng rắn thượng cung, phải không?”

Hắn nói một câu, làm nàng không biết nên thừa nhận hay là phủ nhận.

Nàng thích hắn, xác thực khả năng làm ra cái hắn nói là thực, cái này nàng hết đường chối cãi, không thể không nhận chính mình tối hôm qua thực làm chuyện ngu xuẩn thật.

Ô, làm sao bây giờ? Nàng ngu ngốc, biết rõ chính mình tư lượng không hề đáng nói, lại còn loạn uống rượu, cái này từ thật sự sấm đại họa!

“Đại thúc, ta, ta thực thật có lỗi.” Nàng thấp đầu, lấp bắp sám hối.

“Người thăm nghĩ là xong việc?” Vệ Thịnh nheo lại mắt.

“Không phải!” Nàng nhanh chóng ngẩng đầu lên, vừa thấy ngực hắn trần trụi, lại vội vàng đem ánh mắt dời, “Ta không phải ý tứ này, ta sẽ phụ trách, ta nhất định phụ trách, chính là không biết đại thúc muốn ta như thế nào phụ trách, ta. .... Ta không có tiền.”

Một câu cuối cùng của nàng, làm cho Vệ Thịnh về mặt kinh ngạc.

“Người cho ta là đòi tiền người, khi ta là ngu lang sao?” Hắn nhú mày nói.

Nàng lập tức phủ nhận, “Ta không phải ý tứ này.”

“Vậy là có ý tứ gì?”

“Chính là ta nghĩ phụ trách, nhưng ta thực nghèo, đại thúc người gả cho ta — không phải, ta là nói ta thú người — cũng không phải, ta. .... Bỏ nha! A, ta rốt cuộc đang nói cái gì!” Nàng nhin không được động thủ đánh đầu mình một chút.

“Ý của người là cho dù người tưởng phụ trách nhiệm cùng ta kết hôn, cũng chỉ là liên lụy ta, ta không có gì lợi ích ưu việt, có phải hay không?” Hắn nhún cười khổ, thay nàng nói rõ ràng.

“Đối, chính là ý tứ này.” Nàng hai mắt tròn lên, kinh hi lập tức dùng sức gạt đầu.

Đại thúc thật sự là rất thần, biết nàng muốn nói cái gì, hại nàng thực càng lúc càng thích hắn, nhưng là giống nàng như vậy thật phiền toái. .... Vẫn là quên đi, nàng tuyệt không tưởng mạng đến cho đại thúc phức tạp.

Tập Tiểu Vũ thành thật nói: “Đại thúc, ta không phải không nghĩ phụ trách nhiệm, là sợ phụ trách nhiệm, ngược lại trở thành gánh nặng của người.” Hơn nữa nàng còn có một vấn đề là ca ca.

Hiện tại suy nghĩ một chút, chính mình có cái vấn đề còn không có giải quyết, nào có thời gian phiền não chuyện tình yêu, không có tư cách nha? Thật sự là ngu ngốc!

“Ta không cần.”

“A?” Không nghĩ tới lại nghe thấy trả lời như vậy, nàng nháy mắt ngây người, ghen hòng trăn trối nhìn hắn, đầu cũng trở nên trống rỗng, hoàn toàn đã quên chính mình vừa rồi suy nghĩ cái gì.

“Đại thúc, ngươi vừa rồi nói cái gì?” Nàng thật cẩn thận hỏi. Vừa rồi là mình nghe lầm đi?

“Ta nói ta không cần ngươi trở thành gánh nặng của ta.” Vệ Thịnh không nhanh không chậm lặp lại, sau đó mỉm cười thân thủ đem nàng chậm rãi hôn xuống cảm 1 hồi, lại đem nàng cứng đờ kéo lại trong lòng.

“Tuy rằng ta chưa từng nghĩ tới thú một tiểu lão bà thua mười một tuổi, nhưng là ngươi đã nguyện ý phụ trách, ta cũng nên xuất ra dáng vẻ nam nhân nên có để đảm đương, cho nên.....” Hắn ngừng một chút, còn thật sự nhìn nàng, nói: “Chúng ta kết hôn đi, Tiểu Vũ.”

Chương 4.2

Trên tường sơn vẫn như cũ loang lổ, bốn phía gia cụ vẫn như cũ đơn sơ, nhưng không gian đã không như sáu năm trước trống trải, đó là bởi vì cùng hắn ly hôn không lâu sau, nàng liền chuyển nhà trọ có đồng chuyện ma quái, thay đổi vài chỗ ở, cuối cùng mới lạc cư tại gian cũ nhà trọ này.

Tập Tiểu Vũ ngồi ở phòng khách, lẳng lặng nhìn bốn phía.

Chỗ này tuy rằng nói là dùng thuê, nhưng là đã ở hai năm, có thể nói là nhà của nàng.

Nàng cả đời này tổng cộng từng có ba cái nhà, một cái là cùng cha mẹ cùng ở, sau lại vì thay ca ca trả nợ mà bán đi.

Cái thứ hai là cùng Vệ Thịnh cùng ở, ngắn ngủi ba tháng không đến.

Cái thứ ba chính là nơi này, mà nơi này sở dĩ có thể xưng là nhà, cũng không phải bởi vì đã ở lâu, mà ở nơi này có một đám người nhà bằng hữu giống nhau tồn tại, cho nên nó mới có thể giống cái nhà.

Nàng cả đời này mơ mơ màng màng, vô chí lớn, cũng không biết có phải là vì người ngốc có cái phúc của người ngốc, mới có thể bình an trôi chảy sống đến giờ, có khi nghĩ đến ngay cả chính nàng cũng cảm thấy bất khả tư nghị.

Đang suy nghĩ, nàng không tự chủ được cười ngây ngô đứng lên.

“Ba!” Đèn huỳnh quang phòng khách đột nhiên sáng lên, làm cho nàng nhất thời không thể thích ứng, nhắm mắt lại ngăn cản ánh sáng.

“Mẹ, ngươi một mình ngồi ở phòng khách cười ngây ngô cái gì?”

Mở mắt, chỉ thấy đứa con thông minh của nàng đứng ở trước cửa phòng đối nàng khinh nhủ. Rõ ràng cũng chỉ là cái tiểu hài tử sáu tuổi bất mãn, lại dùng ngữ khí bất đắc dĩ kiểm soát nạt cùng nàng nói chuyện, thật sự là làm cho nàng làm mẹ nó thật mất mặt.

“Tiểu Nghị, ngươi lại đây.” Tập Tiểu Vũ hướng con ngoắc.

“Gì ạ?”

Con vừa đến gần, nàng lập tức thân thủ ôm hắn vào trong lòng, dùng một trận phô thiên cái địa giải ngứa, làm hắn vừa cười vừa hét, không địa phương trốn, chỉ có thể đem thân thể cuộn mình thành một đoàn, không ngừng mà giãy dụa, chống đẩy, thét chói tai.

“Mẹ, không cần! Ha ha..... Mẹ — a! Không cần, ha ha.....”

“Tiểu hài tử phải có tiểu hài tử bộ dáng, là phải thiên chân vô tà, hiểu không? Thiên chân vô tà!” Mặc kệ con cầu xin tha thứ như thế nào, Tập Tiểu Vũ chính là không thu thủ, thẳng đến khi hắn rút cục ngã vào trong lòng nàng gắt gao ôm nàng, mẩu tử đều thờ hỏn hỏn ở trên ghế mới thôi.

Thờ hỏn hỏn trong chốc lát, Tập Nghị ủy khuất miệng oán giận, “Mẹ, ngươi không thể mỗi lần đều như vậy lấy lớn khi nhỏ.”

“Ngươi là con ta, ta đương nhiên làm.” Nàng nhếch miệng, nhanh chóng hôn con một chút, sau đó hỏi: “Ngươi như thế nào đã về, không phải đi ba ngày, thứ Sáu mới có thể về sao?”

Nàng mẹ cũng không biết vì sao, lại sinh ra được một đứa con thông minh như vậy, không chỉ không đầy sáu tuổi liền nhảy lớp tiểu học ba cấp, còn bởi vì thành tích nổi trội quan hệ xuất sắc, thường được trường học yêu cầu tham gia đủ loại trận đấu giao hữu vì trường làm vẻ vang.

Nếu không bởi vì hắn cùng hắn vô duyên phụ thân bộ dạng giống nhau bảy phần, nhất là kia đôi mắt, căn bản chính là một cái khuôn mẫu khắc đi ra, nàng đại khái đã nghĩ đến chính mình năm đó ở trong bệnh viện ôm sai đứa nhỏ nhà người khác.

“Mẹ, hôm nay là thứ Sáu được không?” Tập Nghị bất đắc dĩ thờ dài.

“Hôm nay thứ Sáu?” Tập Tiểu Vũ hai mắt viên sanh, kinh ngạc thốt lên.

Hắn vô lực gật gật đầu.

“Oa, thời gian làm sao có thể quá nhanh như vậy nha? Bất tri bất giác thế nhưng đã qua ba ngày. Trận đấu sao? Ngươi thắng không?”

Hắn lại gật gật đầu, đã thành thói quen mẹ đối chính mình mơ hồ tị chi không nói chuyện siêu năng lực, hơn nữa dù sao hắn nói cũng là nói vô ích, chỉ cần là sẽ không nguy hại đến bản thân nàng an toàn mơ hồ, hắn cũng liền tỉnh mờ mắt nhắm mắt.

Suy nghĩ một chút, hắn cũng thật sự là mệnh khổ, cùng tuổi hắn năm tuổi tiểu hài tử, người nào cũng vô ưu vô lự mỗi ngày ở nhà xem phim hoạt hoạ, đánh điện tử, cũng chỉ có hắn không chỉ có gánh vác trọng trách người lớn đứng đầu một nhà, còn phải trái chiều cổ mẹ – đại đứa nhỏ này.

Này còn chưa tính, mẹ cổ tình còn thương ngại hắn không đủ thiên chân vô tà, không có bộ dáng tiểu hài tử nên có.

Làm ơn, muốn hắn có bộ dáng tiểu hài tử, nàng có phải hay không là trước có bộ dáng mẹ nha?

Chương 4.3

Thực hoài nghi năm đó lão ba làm sao có thể coi trọng nữ nhân như nàng vậy, đại khái là không cẩn thận bị hạ đi? Thực đồng tình hắn — không đúng, đồng tình là chính mình, bởi vì lão ba từ lúc hắn sinh ra liền thông minh chuẩn mực, mà hắn lại cả đời đều rồi không được, đơn giản vì hắn là con trai của nàng.

“Mẹ, ngươi cũng không nghĩ lại kết hôn sao?” Hắn cảm thấy có lẽ hắn là tìm người đến thay mình chia sẻ trách nhiệm, dù sao hắn vẫn là cái tiểu hài tử không đầy sáu tuổi, không nên có nhiều phiền não.

“Sao đột nhiên hỏi như vậy?”

Hắn cúi đầu, nói: “Bởi vì mọi người đều có ba ba, chỉ có ta không có.”

Tập Tiểu Vũ cả người cứng đờ, như thế nào cũng chưa nghĩ đến con trưởng thành sớm có hiểu biết, thế nhưng cũng sẽ muốn ba ba. Nàng còn tưởng rằng.....

Nghĩ cái gì? Nghĩ hắn từ nhỏ không có ba ba, cho nên hắn là đã quen? Vẫn là nghĩ đến hắn so với bình thường cùng tiểu hài tử năm tuổi đều thành thực lúc còn nhỏ, cho nên có thể không cần ba ba?

Đối với con, nàng thật sự có lỗi một ngàn cái, nhất vạn cái nói không xong thật có lỗi.

Không có thể làm một người mẹ tận trách, nàng thực thật có lỗi; không thể cho hắn một gia đình đầy đủ, nàng thực thật có lỗi; không thể làm cho hắn giống tiểu hài tử bình thường có được thơ ấu, nàng thực thật có lỗi; làm cho hắn còn nhỏ tuổi trái lại phải chiều cổ một người mẹ mơ hồ, nàng càng cảm thấy thật có lỗi.

Nhưng là có lỗi nhất là, nàng rõ ràng biết liên lạc ba ba của con như thế nào, lại lo lắng con có khả năng sẽ bị cướp đi, liền tước đoạt hắn quyền lợi có được phụ thân, đối với điểm này, nàng thật sự cảm thấy thật có lỗi, thật có lỗi.

“Tiểu Nghị, ngươi muốn có ba ba sao?” Nàng không chuyển mắt ngó nhìn con, tiếng nói vì ách hỏi.

Tập Nghị lập tức dùng sức gật đầu, hy vọng tình cảm viết ở trên mặt.

Tập Tiểu Vũ nhắm mắt lại, không thể đối mặt con lòng tràn đầy chờ đợi, vèn vèn liếc mắt một cái, về mặt hắn làm người ta thương tiếc thâm sâu ở tận đáy lòng, làm cho nàng đau đến cơ hồ không thể thừa nhận.

Nàng nhắm mắt trầm mặc trong chốc lát, đột nhiên mở to mắt đối con nói: “Đi lấy giấy cùng bút lại đây.”

Tuy rằng không biết mẹ muốn làm chi, nhưng Tập Nghị vẫn là ngoan ngoãn đi lấy giấy bút lại đưa cho nàng.

Nàng tiếp nhận giấy bút, nhanh chóng viết trên giấy một chuỗi con số, liền đem tờ giấy đưa cho hắn.

“Cầm, đây là số điện thoại di động của ba ngươi.”

Tập Nghị hai mắt viên sanh nhìn nàng, cuộc đời lần đầu tiên kinh ngạc đến há mồm nói không ra lời.

Số điện thoại di động ba ba? Hắn vẫn nghĩ đến mẹ cùng lão ba ly hôn liền nhất đao lưỡng đoạn, từ nay về sau chết già cũng sẽ không lui tới, bởi vì mẹ chưa bao giờ từng ở trước mặt hắn đề cập qua lão ba, nhưng mà hiện tại là như thế nào? Mẹ thế nhưng có số điện thoại di động lão ba, lại thành thực nhớ đến tùy thời có thể viết ra, đây là chuyện gì xảy ra?

“Mẹ, ngươi vẫn cùng hắn liên lạc sao?” Hắn nhin không được hỏi.

Tập Tiểu Vũ đối con lắc đầu.

“Vậy dãy số này ngươi từ đâu lấy đến?” Hắn nghi hoặc truy vấn, “Hơn nữa ngươi còn bắt nó ghi ra nhanh, nếu không phải thường đánh điện thoại, người bình thường là sẽ không nhớ nhanh, mẹ.”

“Đây là số điện thoại di động hần trước kia.” Nàng giải thích.

“Bao lâu trước kia?”

“Lúc ta còn chưa cùng hần ly hôn trước kia.”

“Lâu như vậy trước kia?! Nó nhất định đã muốn biến thành mắt, người còn nhớ nó làm gì? Nhưng lại lấy nó cho ta.”

Hần vẽ mặt bất đắc dĩ nhìn mẹ, tổng cảm thấy chính mình nếu không phải đột biến gen, chính là năm đó mẹ ở bệnh viện bé sai hần, nếu không giống mẹ mơ hồ lại thiếu căn cứ nhân, làm sao có thể hội sinh ra hần một thiên tài con?

Đương nhiên còn có một loại khả năng, lão ba vô duyên của hần là thiên tài, mà chính mình trùng hợp toàn di truyền của hần.

“Không phải không dùng nữa, hần hiện tại còn dùng nó.” Tập Tiểu Vũ lắc đầu nói, làm cho con ở trong vòng năm phút đồng hồ ngắn ngủn lần thứ hai sững sờ.

“Mẹ, người làm sao mà biết hần còn dùng? Người gần nhất có gọi sao?” Hần thử mở miệng hỏi nói, chỉ thấy mẹ gật gật đầu.

Hiện tại rốt cuộc là tình huống gì? Tập Nghị đột nhiên cảm thấy một cái đầu hai cái đại, đầu giống như sắp bạo liệt mở ra.

Hần vẫn nghĩ đến mẹ cùng lão ba ly hôn, tan rã trong không vui, bởi vì từ khi hần nhớ được tới nay, mẹ không hề đề cập tới lão ba, nhưng là xem tình hình hiện tại lại hình như là chính mình suy nghĩ nhiều quá, mệt hần còn thật cẩn thận cũng không dám tùy tiện hỏi chuyện lão ba như vậy.

Hậu, thật sự thực phiền nha! Tuy rằng hần chỉ số thông minh so với người lớn cao, lại được rất nhiều người gọi là thiên tài, nhưng hần vẫn là cái tiểu hài tử như cũ, cho nên làm ơn thương xót, không cần lại làm cho chính hần đi đoán rằng, năm đó cha mẹ rốt cuộc là vì cái gì nguyên nhân mà ly hôn, bởi vì hần tuy thông minh, nhưng mà đối tình yêu nam nữ vẫn là hoàn toàn không biết gì cả, được không?

Hần quyết định, vẫn là hỏi cho mau!

“Cho nên, mẹ,” Hần nghiêm trang hỏi:“Người cùng ba ba lúc trước rốt cuộc là vì cái gì ly hôn?”

Chương 4.4

Mọi người đều cho rằng, học sinh ưu tú trong trường học sẽ không nói dối, cho nên khi hần mở miệng nói ra thân thể mẹ không thoải mái, hần phải về nhà chiếu cố mẹ, toàn bộ lão sư trừ bỏ cảm động, cũng chỉ có hận không thể như vậy có một đứa con thông minh, lúc còn nhỏ lại hiếu thuận sinh mà thôi, căn bản sẽ không nghĩ tới hần có thể là đang nói dối, cũng không gọi điện thoại xác nhận chuyện này.

Cho nên Tập Nghị xin phép, như hần đoán liền thoải mái nghỉ phép.

Buổi sáng hơn chín giờ, hần lưng mang túi sách rời trường học, không chút để ý đi đến công viên không xa, một mình ngồi ở ghế trên một mình phiền não.

Công viên có rất nhiều người lễ mễ vận động, còn có một đám lão gia gia ngồi vây quanh ở một gốc cây lớn dưới tàng cây hưng trí bưng bưng chơi cờ, bên cạnh có a di mang một tiểu muội muội đang đùa lưu thang trượt, công viên náo nhiệt làm cho người ta thực yên tâm.

Bốn phía, một đám người thoát nhìn đều vô ưu vô lự, vì sao duy độc hần một người như vậy phiền não?

Tập Nghị nhíu mày, đưa tay vói vào túi tiền trong quần, lấy ra số điện thoại, mở ra, sau đó trừng nó bất đắc dĩ thờ dài.

Hần rốt cuộc muốn hay không gọi điện nói? Hần sắp bị chuyện này phiền chết!

Hần chưa từng gặp qua phụ thân sinh chính mình, muốn nhìn bộ dạng hần là bộ dáng gì cũng là đương nhiên chuyện, chỉ cần là người sẽ có lòng hiếu kỳ, nhưng nghĩ đến mẹ nói cho hần, nguyên nhân hai người bọn họ ly hôn, hần không muốn gặp ba ba.

Gặp ở ngoài, hần có thích nữ nhân khác, cho nên mới ly hôn.

Loại lý do này giống như thực bình thường, đồng học của hần còn có thiết nhiều người ba mẹ là vì nguyên nhân này mà ly hôn, có thể nói là nhìn mãi quen mắt, thấy nhưng không thể trách.

Nhưng vấn đề không phải ra ở nguyên nhân, mà là ra ở thời gian, bởi vì lúc ấy bọn họ vừa mới kết hôn ba tháng mà thôi, lão ba hần liền muốn gặp người ngoài, này bỏ qua thật đúng là, lão ba hần tên hôn nhân này ngay từ đầu vốn không có có yêu mẹ, nếu không làm sao có thể thay lòng đổi dạ nhanh như vậy?

Nghĩ đến điểm này hần sẽ không thích, cảm thấy mẹ năm đó là bị một cái hôn nhân lừa, mà nghĩ đến sinh phụ thân hần là cái kẻ lừa đảo, hần đã nghĩ kêu chính mình hảo đi tìm chết.....

Xúc động cùng phi nhỏ chính mình trong lúc đó gãy dựa giằng co, Tập Nghị lại thờ dài một hơi.“Ai!”

“Làm chi quá sớm liền theo trường học nghỉ học, chạy đến nơi đây đến khu thanh thờ dài?”

Trên đỉnh đầu truyền đến tiếng nói quen thuộc, làm cho hắn ngay cả ngẩng đầu lên xem cũng không cần, thấy đối phương ngồi vào chỗ ngồi bên cạnh hắn, hắn đưa tay nhét trang giấy lại túi, toàn thân vô lực trực tiếp hướng trên người đối phương ngã qua.

“Làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?”

Tập Nghị đem hai má vùi vào hắn trong lòng, buồn thanh không nói.

Đây là thức thức hắn quen hơn hai tháng trước, ngày đó hắn bơi vì một buổi tối đánh máy tính quá muộn, đi đường ngủ gà ngủ gật, thiếu chút nữa trág niên sớm thế trở thành hồn ma sấm lóp, lúc ấy hắn cứu mình một mạng.

Lúc ấy chính mình như thế nào thiếu chút nữa phát sinh tai nạn xe cộ, hắn bơi vì giấc ngủ không đủ nghiêm trọng, nhớ rõ cũng không rõ ràng, nhưng là đối với thức thức một tay có thể ôm hắn cả người theo đường cái lao ra, sau đó giống như diễn điện ảnh, ôm hắn xoay tròn, thoát ra, làm ra liên tục vài vòng làm cho hắn giống như đang vắn giả vũ, đã đem hắn mang qua đường cái, hắn đại khái cả đời cũng không thể quên được.

Nói cũng kỳ quái, chính mình tuy rằng thường bị nhân nghĩa tán nhu thuận lúc còn nhỏ, nhưng là cũng không thân nhân, lại cô đơn đã cứu hắn một mạng, sau lại xảo ngộ vài lần, thức thức luôn mang một bộ kính râm, có loại mặc danh kỳ diệu có cảm giác gần gũi, thậm chí còn từng có ý tưởng đem hắn cùng mẹ thành một đôi vợ vắn.

Bất quá bởi vì hắn là thiên tài nhi đồng, không phải cái loại “Xuẩn” ngu ngốc, cho nên rất nhanh liền đem loại ý tưởng ngây thơ bỏ qua, nhưng hiện tại.....

“Thức thức, người kết hôn chưa?” Tập Nghị bỗng nhiên ngồi thẳng, ngẩng đầu hỏi.

“Vi sao đột nhiên hỏi ta vấn đề này, người nghĩ giúp thức thức giới thiệu đối tượng sao?” Thức thức khóe miệng khẽ nhếch, đôi mắt vẫn giấu ở sau kính đen, nhìn không ra chân chính phản ứng.

“Thức thức, người làm chi vẫn mang kính râm, cũng không bỏ xuống?”

“Bởi vì ánh mắt ta rất nhỏ, rất khó xem.”

“Thật vậy à? Cho ta mượn xem một chút.” Hắn đột nhiên đứng dậy, thân thủ nghĩ tháo xuống kính râm trên mặt đối phương, kết quả lại thất bại.

“Không được.” Thức thức cười nói, dễ dàng dùng một tay bắt, khiến cho hai tay hắn không thể động đậy.

Tập Nghị lý do sung túc nói:“Nhưng là người không cho ta mượn xem một chút, ta như thế nào giúp người giới thiệu đối tượng?”

“Ta có người trong lòng, cảm ơn hảo ý của người.”

Tập Nghị nháy mắt ngây dại, hắn chưa từng nghĩ tới vấn đề này.

Thức thức có người? Nếu thật sự như vậy, kia không phải xong rồi sao? Hắn hy vọng tuy rằng thực vớ vắn, nhưng ít nhất còn có một chút cơ hội thành công, nhưng là hiện tại lại hóa thành bọt nước.

Hắn suy sụp ngồi trở lại ghế, thở dài một hơi. “Phiền!”

“Người mới mấy tuổi mà thôi, có cái gì hảo phiền?” Thức thức nhu nhu đầu của hắn, lấy buồn cười hỏi.

“Kỳ quái, vì sao các người mỗi người đều nghĩ đến tiểu hài tử không có phiền nào?” Tập Nghị bất mãn tà nghề hắn liếc mắt một cái.

“Ok, vậy người ở phiền nào cái gì, muốn hay không nói ra cho ta nghe một chút, có lẽ ta có thể cho người một chút ý kiến.” Thức thức ung dung dựa vào lưng ghế nói.

Tập Nghị mày kinh tức, có chút dăm chiêu trầm mặc, sau đó gật đầu. “Cũng tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Của Đặc Vụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Công viên lý người vận động lễ mề ít đi, dưới tàng cây vắn cờ vẫn tiếp tục, cầu thang trượt có hơn vài cái tiểu bằng hữu đang đùa, tiếng cười cùng tiếng

thét chói tai cũng bởi vậy biến cao lên, làm cho công viên cùng lúc trước bất đồng náo nhiệt.

Bóng cây tùy thái dương di động vị trí, gió thổi qua, trên mặt đất lắc lắc lắc lắc, thành một bức mặt bằng động họa.

Phía mặt bằng động họa phía bên phải có một bức lập thể động họa, là một lớn một nhỏ hai người sóng vai ngồi ở chiếc ghế màu cà phê, tiểu nam hài không tự giác khua chân nói chuyện, nam nhân mang kính râm, hai tay thoải mái khoát lên lưng ghế dựa, nhìn như nhàn nhã ngồi ở chỗ kia hưởng thụ tắm nắng, kỳ thật là đang lắng nghe tiểu nam hài nói chuyện.

Bức động họa tên là lắng nghe, cũng có thể xưng là nói hết, hay là nam nhân cùng nam đồng, bất quá phù hợp tình cảnh nhất tên hẳn là — phụ tử.

Vệ Thịnh xuyên qua kính râm, nhủ mày thâm khóa, phiền não không thôi. Con, thật sự nghĩ không ra hẳn phiền não cái gì.

Con hẳn cái thiên tài nhi đồng, khi biết điểm này, hẳn kinh hách kỳ thật là kinh hi, bởi vì hẳn thật sự thực sợ hãi con trưởng thành sớm lại thông minh, nếu vợ chồng bọn họ lưỡng hợp lại là lực cản lớn nhất, cho nên nhiều lần tự hỏi, hẳn mới có thể quyết định hoãn kế hoạch truy hồi vợ trước, trước mượn sức con xuống tay.

Có lẽ là ông trời có mắt, biết hẳn lúc trước gạt bỏ thê tử là bất đắc dĩ, về tình có thể tha, cho nên mới làm hẳn cùng con quen biết cùng ở chung một đường trời chảy, trôi chảy đến mức hẳn gần đây đã bắt đầu lo lắng, chính mình có phải hay không nên tháo kính râm, thẳng thắn hướng con công khai chính mình kỳ thật là lão ba hẳn.

Có lẽ, đợi lát nữa thay con giải quyết hẳn phiền não đã, chính mình có thể trước xem xem con khẩu phong, nhìn hẳn đối hẳn có cái cảm giác gì mới quyết định.

“Thức thức, ta cho tới bây giờ đều không có gặp qua ba ta, bởi vì trước khi ta sinh ra, mẹ liền cùng ba ba ly hôn, cho nên ta chưa từng gặp qua hẳn, cũng không thấy ảnh chụp hẳn.” Tập Nghị đột nhiên chậm rãi mở miệng nói chuyện.

Vệ Thịnh nhìn không được vì cương thân thể, không nghĩ tới hẳn hội mở ra nói vấn đề như vậy. Như vậy cũng tốt, hẳn có thể dùng cơ hội này biết con đối hẳn này chưa từng gặp mặt có cái ý tưởng gì.

“Ngươi muốn gặp hẳn sao?” Hẳn bất động thanh sắc hỏi thăm.

Tập Nghị cúi đầu. “Trước rất muốn.”

Hẳn sùng sốt một chút. “Vì sao là trước? Hiện tại sao?”

“Hiện tại thực gầy dựa.”

“Gầy dựa cái gì?”

“Muốn hay không cùng hẳn liên lạc, muốn hay không thấy hẳn.”

Vệ Thịnh theo trong lời nói hẳn phát hiện một chút manh mối, “Ngươi có biết như thế nào cùng hẳn liên lạc sao?”

Tập Nghị gật gật đầu, Vệ Thịnh nhất thời nói không ra lời.

Con đã có phương thức chính mình liên lạc, nhưng không có tìm tới hẳn, này chứng minh. .... Hẳn kỳ thật căn bản không nghĩ thấy hẳn, không nghĩ nhận thức hẳn là lão ba, cho dù biết rõ như thế nào cùng hẳn liên lạc, lại hoàn toàn bất vì sở động, tình nguyện không muốn có phụ thân?!

Lòng hẳn có điểm đau, cảm giác bị đã kích \. Tuy rằng kết quả này hẳn trước kia từng nghĩ tới, nhưng là bởi vì gần đây cùng con ở chung tình hình rất thuận lợi, làm cho hẳn nghĩ đến tình huống không tương tượng, thậm chí còn so với hẳn tương tượng còn muốn tốt hơn nhiều lắm, kết quả không nghĩ tới hẳn từ nhân gian đi tới thiên đường, lại từ thiên đường tiến vào địa ngục.

Con căn bản là không nghĩ muốn hẳn là phụ thân, một chút cũng không muốn. ....

Chờ một chút, Tiểu Nghị vừa mới có nói “Trước rất muốn” Những lời này là? Hơn nữa hẳn vừa rồi cũng nói “Hiện tại thực gầy dựa”, mà không phải “Hiện tại không nghĩ”.

Hẳn thật cẩn thận hít một hơi, kêu chính mình an tâm một chút chó nháo, vẫn là trước làm cho con thay đổi thái độ, điểm mấu chốt kia tìm ra nói sau.

“Chuyện gì làm cho ngươi cảm thấy gầy dựa?” Hẳn mở miệng hỏi.

“Bởi vì hẳn là cái hỗn đản.”

“A?” Vệ Thịnh cảm rớt xuống dưới.

“Bởi vì hẳn là cái hỗn đản.” Tập Nghị nói một lần nữa.

“Vì sao?”

“Bởi vì hấn lừa gạt tình cảm mẹ ta.”

“Ta thế nào –” Vệ Thịnh đứng lúc sửa miệng. “Khụ! Ta có thể biết hấn là lừa gạt tình cảm mẹ người như thế nào không? Đây là mẹ người nói với người sao?” Thiếu chút nữa lộ ra dấu vết!

“Không phải nàng nói, mẹ ta nàng ngốc ngốc, cho dù bị lừa cũng không biết.” Tập Nghị bắt đầu dĩ hựu dĩ.

“Người nói mẹ người như vậy không tốt lắm đâu?” Tuy rằng hấn nói có điểm thật, Tiểu Vũ thật sự là đơn thuần lại có điểm ngốc. Vệ Thịnh nhẫn thở dài, ở trong lòng phụ nữ nói ra những lời này.

“Người không biết, thúc thúc, mẹ ta nàng thật là ngốc, mặc kệ phát sinh chuyện gì, nàng đều có thể năm phút đồng hồ sau liền cười nói không có việc gì, không quan hệ, một bộ dạng trời sập cũng nàng không quan hệ, thật sự thực ngốc.”

Hấn thân thủ nhu nhu con tóc, mỉm cười, “Nàng cái này gọi là lạc quan sáng sủa, không gọi ngốc, người không thể nói nàng như vậy.” Nhớ ngày đó hấn chính là bị điểm ấy tính chất đặc biệt của nàng hấp dẫn, mới có thể yêu nàng.

“Kia cũng quá lạc quan sáng sủa đi?” Tập Nghị lộ ra vẻ mặt không cho là đúng biểu tình.

Hấn nhìn không được khẽ cười một tiếng, sau đó trở lại chuyện chính hỏi: “Người còn không có nói cho ta biết, vì sao người cảm thấy ba người lừa gạt mẹ người tình cảm?”

Tập Nghị tức giận bất bình ngữ khí nói: “Bởi vì hấn cùng mẹ ta kết hôn mới ba tháng mà thôi, liền muốn gặp người ngoài yêu người khác.”

Vệ Thịnh cảm thấy chính mình thật là có miệng mà khó trả lời.

“Người có biết gặp người ngoài là cái gì ý tứ gì sao?”

“Biết, chính là đã kết hôn còn ở bên ngoài có tình nhân khác, đối hôn nhân, đối cảm tình bất trung.”

Oa tặc, con hấn quả nhiên có thể nói là thiên tài, thật sự là làm cho hấn xem đủ rồi.

“Như vậy người có biết cái gì là bất đắc dĩ, phiên diện chi tử, mắt thấy không bằng lòng khổ trung là ý tứ sao?” Hấn lại hỏi.

Tập Nghị hoài nghi nhìn hấn một cái. “Thúc thúc, người là lão sư quốc ngữ sao? Làm chi đột nhiên khảo ta giải thích?”

Vệ Thịnh sững sốt một chút, nhìn không được lộ ra một chút cười khổ, kế tiếp lại nghe thấy con tiếp tục nói tiếp.

“Ý của người là, có lẽ ba ta gặp người ngoài là có nguyên nhân, là bất đắc dĩ, cho nên ta không thể chỉ nghe mẹ ta một người nói đã đem hấn định tội, cho dù mẹ ta tận mắt thấy cái gì, kia cũng có thể là hiểu lầm, thúc thúc người nói chính là này đi?”

Xem thế là đủ rồi đã không đủ để hình dung cảm giác Vệ Thịnh hiện tại, hấn căn bản chính là bội phục sát đất, thêm kinh ngạc, kiêu ngạo đến nói không ra lời. Con hấn quả nhiên là cái thiên tài nha!

“Nhưng nếu là hiểu lầm, với cá tính mẹ ta đơn thuần như vậy, chỉ cần giải thích một chút là được, không có khả năng đòi ly hôn.” Con hấn thiên tài phân tích đạo lý rõ ràng, “Cho nên đáp án chỉ có một, là ba ta chưa từng có yêu mẹ ta, mẹ ta bị lừa.”

Vệ Thịnh miệng khẽ nhếch, thật là cảm động ăn hoàng liên, có khổ cũng nói không nên lời.

Cái này thật là hiểu lầm lớn, hấn chỉ biết có con thông minh, nhất định sẽ sinh ra một ít vấn đề không tương được hoặc trở ngại, nhưng hấn không nghĩ tới con đối với cuộc hôn nhân của cha mẹ ngăn ngừa, sẽ phân tích như vậy, xem ra hấn phải nghĩ biện pháp bỏ ý tưởng của con mới được.

“Tiểu Nghị, người có biết có loại yêu nên phải rời đi không?” Hấn nhìn con, thông thả mở miệng nói.

Tập Nghị trừng mắt nhìn, khuôn mặt thông minh nhỏ nhắn một lần nữa lộ ra biểu tình mờ mịt khó hiểu.

“Năng lực mỗi người đều có hạn, mặc kệ hấn có bao nhiêu sao lợi hại, thông minh, có tiền, có quyền, vẫn là sẽ có chuyện không giải quyết được hoặc là không giải thích được gì đó.”

“Là như thế sao?” Hấn lộ ra biểu tình hoài nghi.

“Người không biết sao?”

“Ta chỉ có một câu, tên là ‘Có tiền có thể sai khiến ma quỷ’, nó ý tứ không phải là chỉ cần có tiền, không có gì là không làm được sao?”

Vệ Thịnh mỉm cười. “Như vậy ta hỏi người, nếu một người sắp chết, có thể dùng tiền đem tính mạng của hấn mua trở về không sao?”

Tập Nghị kinh ngạc sững sốt một chút, nhanh chóng lắc đầu. “Tính mạng không tính.”

“Vi sao không tỉnh?”

“Bởi vì.....” Không xong, hấn nghĩ không ra lý do.

“Có lẽ ba người lúc trước cùng mẹ người ly hôn, là vì bảo hộ nàng, người có hay không nghĩ tới khả năng này?”

Tập Nghị không tự chủ được tròn to hai mắt. Hấn chưa từng nghĩ tới khả năng này, vì khả năng quá nhỏ, nhỏ đến ít phát sinh.

“Không có khả năng.”

“Vi sao không có khả năng?”

“Tuy rằng ta không hỏi qua mẹ, ba ba là làm cái gì, nhưng mặc kệ công việc hấn là gì, cũng không có khả năng mang nguy hại đến tính mạng an toàn của mẹ đi? Trừ phi hấn là hỗn hắc đạo, có rất nhiều kẻ thù.”

Ngay cả chữ hắc đạo đều nói đến, hôm nay hấn mới thấy con hấn thật đúng là sợ hãi con không ngớt nha! Vệ Thịnh ở trong lòng đoán, rất ngạc nhiên rốt cuộc còn cái gì hấn không hiểu? Hấn hiện tại mới hơn năm tuổi mà thôi, thật khó tưởng tượng còn như vậy tiếp tục, hấn về sau biến thành bộ dáng gì nữa.

“Không cần thiết chỉ có hỗn hắc đạo có kẻ thù, có lẽ hấn là cảnh sát nằm vùng, bởi vì thân phận bị lộ, mà bị hắc đạo đuổi giết cũng có khả năng.” Hấn thử con nói.

Tập Nghị liếc trắng mắt, lấy một vẻ mặt chịu không nổi nói:“Thức thức, người chắc là xem phim nhiều lắm? Hay là diễn viên?”

Vệ Thịnh quả thực là dở khóc dở cười. Hấn bị con cười nhạo? Đúng vậy, hấn là bị cười nhạo, nhưng hấn nói có một nửa là thật nha, hấn chính là bởi vì thân phận bị lộ, tổ chức tội phạm mới có thể liên hợp lại đối hấn hạ lệnh truy sát, làm hại hấn không thể biết được việc sau này, lập tức lấy dao sắc chặt đứt các mối quan hệ, cùng lão bà thân yêu ly hôn, đoạn tuyệt hết thầy lui tới, sau đó tiếp tục nghiệp cũ đem hết hỗn đản chết tiệt ra công lý, trăm thảo trừ căn.

Đây là một công trình thực lớn, ước chừng hấn tìm sáu năm mới làm xong hết thầy.

Mấy tháng trước hấn trở về Đài Loan định cư, chuyện thứ nhất chính là tìm vợ trước, bất quá hấn vừa mới tìm không lâu, liền hội ngộ ở nhân duyên Tề Thác ly hôn chi phúc, làm hấn tìm được ái thể nhớ mãi không quên, hơn nữa phát hiện một cái kinh hi lớn ngoài ý muốn, thì Tiểu Vũ thế nhưng thay hấn sinh một đứa con!

Nên hình dung tâm tình hấn ngay lúc đó đâu như thế nào? Khiếp sợ, ngạc nhiên, kích động, hối hận, uể oải, áy náy..... Cái loại cảm thụ này chỉ có thể nói phức tạp đến mức tiểu thuyết cũng khó có thể hình dung, thật lớn đánh sâu vào lòng làm cho hấn cơ hồ muốn thừa nhận cũng không được.

Đối với vợ trước Tiểu Vũ, hấn từng thế, chỉ cần sự tình giải quyết xong nếu mình còn sống, liền nhất định đem nàng kéo về, về phần thiên tài con ngoài ý muốn này, hấn đương nhiên cũng muốn nhất định thắng lợi trở về!

Hít sâu một hơi, Vệ Thịnh ngồi thẳng lại, xoay mặt đối mặt, dùng vẻ mặt cùng khẩu khí trước kia chưa từng nghiêm túc hỏi con,“Người hận ba người sao?”

“Ta không biết hận là cái cảm giác gì, nhưng ta chán ghét hấn lừa gạt tình cảm của mẹ.” Tập Nghị nhú mày, trong giọng nói nhấn tức giận.

“Nếu hấn không lừa gạt mẹ người? Vậy người đối hấn có cái cảm giác gì?”

Tập Nghị trầm mặc một chút, rồi hơi hơi nhú mày nói:“Không có cảm giác gì.”

Hấn không biết đã biểu đạt đúng hay không, nhưng là đối một người mình chưa bao giờ gặp mặt, cũng chưa bao giờ thấy mẹ vì người xa lạ thương tâm rơi lệ, hấn có thể có cái cảm giác gì?

“Thật không? Người không trách hấn đối với người cùng mẹ người chẳng quan tâm, một chút đều không có trách nhiệm làm cha sao?”

“Hấn không biết sự tồn tại của ta, hơn nữa cũng đã cùng mẹ ta ly hôn, không ai quy định sau ly hôn còn phải chiều cố đối phương?” Tập Nghị dùng thái độ thành thực trả lời.

“Cho nên nếu hấn hiện tại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt người, người đối mặt như thế nào với hấn?”

“Không biết, đại khái tựa như hiện tại đi.”

Vệ Thịnh lẳng lặng nhìn hấn, do dự trong chốc lát, rốt cục thở dài một hơi, sau đó thân thủ chậm rãi tháo kính râm.

Nháy mắt, hai ánh mắt giống nhau như đúc đối diện, bé con chậm rãi khó có thể tin mà tròn to, mà người lớn kia đôi mắt lại là trầm ổn, ánh mắt áy náy mà ôn nhu, không chuyển mắt chăm chú nhìn đối phương.

“Người, người là ai?” Tập Nghị lấy vẻ mặt áp lực không thể không kích động, tiếng nói khẽ run mờ miệng hỏi, bất quá kỳ thật hấn đã biết đáp án.

“Ba nguoi.”

Chương 5.2

Khó thấy được cảnh con về nhà mà không ngồi trước máy tính đánh máy, hoặc là ở phòng bếp tìm đồ ăn, Tập Tiểu Vũ đi vào trong phòng, nhìn con thể nhưng đang nằm trong ở chăn ngủ, nàng kinh ngạc ngồi vào giường, thân thủ đem chăn bông che mặt con kéo ra.

“Tiểu Nghị, nguoi làm sao vậy? Thân thể không thoải mái sao?” Nàng vẻ mặt lo lắng hỏi, đồng thời thân thủ sờ ở hán, xem xét nhiệt độ cơ thể hán.

Tập Nghị buồn buồn nói: “Ta không sao, chính là có điểm phiền.”

“Phiền cái gì?” Xác định hán không sốt, Tập Tiểu Vũ đưa tay lùi về.

Mất không chuyển nhìn mẹ, Tập Nghị muốn nói lại không biết nên bắt đầu từ đâu nói, cũng không biết có nên hay nói không, bởi vì hán còn đang suy nghĩ lão ba nói với hán có phải sự thật hay không.

Đặc vụ? Cảm giác tựa như lừa tiểu hài tử.

Hán sẽ không dễ dàng bị lừa như vậy, nhưng mẹ ý tưởng đơn thuần sẽ không như thế, hơn nữa xem bộ dáng lão ba, tựa hồ mặc kệ chính mình có cái ý tưởng gì, đều đã hạ quyết định quyết tâm không thể không mang mẫu tử bọn họ trở lại bên người hán.

Lão ba quyết tâm thực kiên định, kiên định đến mức làm cho hán nhìn không rõ ràng mục đích của hán rốt cuộc là mẹ hay là mình. Nếu mục đích của hán là mình, mà mẹ là một cái công cụ, hán tuyệt đối sẽ không làm cho hán tới gần mẹ 1 bước, tuyệt đối!

“Mẹ, nguoi trả lời ta mấy vấn đề được không?” Tập Nghị trên giường ngồi dậy, vẻ mặt người lớn nhìn mẹ.

Tập Tiểu Vũ thấy vẻ mặt hán khiến cho nàng muốn cười, nàng ôm cổ con, động thủ gãi hán ngứa. Mỗi lần nhìn hán lộ ra bộ dáng tiểu đại nhân, nàng sẽ nhìn không được làm như vậy.

“Mẹ, không cần như vậy — ha ha..... Mẹ — a! Không cần.....” Ở trên giường lăn qua lăn lại tránh né ma thủ của mẹ, Tập Nghị cười đến cơ hồ không thở nổi.

“Còn nhỏ tuổi, không cần lộ ra bộ dáng tiểu lão đầu.” Tập Tiểu Vũ dừng tay, lấy tay trạc hai má con hồng nhuận, lại hôn hán một chút.

Tập Nghị liêu mạng thờ, tạm thời không có lực cãi lại, chỉ có thể trừng nàng liếc mắt một cái.

“Nguoi muốn hỏi mẹ vấn đề gì?” Nàng mặt mày hờ hờ hỏi.

Tập Nghị hồi sức xong, mới mở miệng hỏi: “Nếu lão ba tới tìm nguoi hợp lại, nguoi đáp ứng hán không?”

Tươi cười trong nháy mắt trên mặt Tập Tiểu Vũ biến mất, nàng xem con, lấy vẻ mặt do dự trả lời: “Nguoi gọi điện thoại cho hán?”

Tập Nghị gật đầu, quyết định tạm thời giấu diếm tình huống chân thật. Hán căn bản là không gọi điện thoại, lão ba từ hơn hai tháng trước đã tìm tới hán, chính là vẫn giấu diếm thân phận thẳng đến hôm nay mới nói cho hán.

“Mẹ, nguoi sẽ cho hán cơ hội sao?”

“Nguoi hy vọng mẹ cho hán cơ hội sao?” Nàng cũng không trực tiếp trả lời, trực tiếp hỏi ý kiến hán.

“Ta chỉ hy vọng nguoi hạnh phúc, hy vọng nguoi khoái hoạt.”

Xem vẻ mặt con thật tình, hại nàng mũi đau xót, nước mắt thiếu chút nữa rơi xuống.

“Nguoi tiểu gia hòa này đừng luôn dùng khẩu khí người lớn nói chuyện, lão khí hoành thu.” Nàng thân thủ chọc trán con, đem không khí xoay chuyển thoải mái.

“Mẹ.” Tập Nghị chịu không nổi kêu một tiếng, sau đó lấy biểu tình nghiêm túc đối nàng nói: “Ta là thật tình cùng nguoi nói, nguoi cũng không thể nghiêm túc một chút?”

Nàng bị con giáo huấn.

“Được rồi.” Nàng ngồi thẳng, cũng xuất ra thái độ nghiêm túc, nhưng là chỉ chống đỡ vài giây mà thôi, nhìn không được lại nở nụ cười, sau đó bị con bắt mẫn trừng mắt liếc một cái, nàng lập tức thu hồi tiếng cười, ngồi nghiêm chỉnh.

“Mẹ, nguoi còn thương hán không?”

“Yêu ai?” Tập Tiểu Vũ trừng mắt nhìn, giả ngu hỏi.

“Lão ba.” Không nghĩ lãng phí thời gian quanh co lòng vòng, Tập Nghị nói thẳng.

Nàng bắt đầu nhìn con, biết hẳn không được đáp án tuyệt đối sẽ không bỏ qua, nhưng vấn đề này nên trả lời như thế nào?

“Nói thực ra, ta..... Không biết.”

“Mẹ –”

“Ta nói thật.” Nàng cất ngang tiếng kêu kháng nghị của con, cẩn thận hồi tưởng tâm tình, ánh mắt trở nên sương mù, “Không nghĩ tới hẳn, ta kỳ thật cũng có thể thật sự tự tại, thực vui vẻ, nhưng là vừa nghĩ đến hẳn, trong lòng sẽ có một loại buồn bực không thể bài trừ, cảm thụ kia giống đau lại không giống đau, giống thương tâm lại không giống thương tâm, giống bắt đầu dĩ cũng không giống bắt đầu dĩ, cảm giác thực vi diệu, ta cũng không biết đến tột cùng là yêu không không?”

Tập Nghị mặt nhăn nhanh mảy, căn bản là nghe không hiểu mẹ đang nói cái gì. Cái gì giống đau lại không giống đau, giống thương tâm lại không giống thương tâm, giống bắt đầu dĩ cũng không giống bắt đầu dĩ, nàng bị nhiều khẩu lệnh nha?

“Mẹ, ngươi chỉ cần trả lời ta yêu hoặc không thì tốt rồi, làm chi nhiều khẩu lệnh?” Hẳn chịu không nổi nói.

“Cái gì là nhiều khẩu lệnh?” Tập Tiểu Vũ cười ra tiếng, thân thủ khẽ đẩy cái trán hẳn một chút.

Tập Nghị thất bại thở dài một hơi. Tóm lại, cách nói của mẹ hẳn thật sự là nghe không hiểu, tình yêu này nợ đối hẳn hiện tại mà nói thật sự là quá thâm ảo khó hiểu, hẳn là một đứa trẻ sáu tuổi bắt đầu tiểu hài từ nhà, biết mới là quý!

“Được rồi, mặc kệ vấn đề yêu hoặc không, ngươi muốn cùng hẳn hợp lại không?” Hẳn một lần nữa hỏi.

“Không biết.” Tập Tiểu Vũ nhún vai.

“Mẹ, loại sự tình này làm sao có thể không biết? Ngươi không là không, không nghĩ chính là không nghĩ a!” Haizzz, hẳn thật là sắp chịu không nổi mẹ!

“Tiểu Nghị, tuy rằng ngươi thực thông minh, nhưng quan hệ nam nhân cùng nữ nhân, không thể chỉ có nghĩ là được, muốn hay không, yêu hay không yêu đơn giản không thể nói được rõ ràng, ngươi hiểu không?” Tập Tiểu Vũ thân thủ nhu nhu tóc con mềm mại, mỉm cười đối hẳn giải thích.

“Vì sao không được? Nghĩ là nghĩ, muốn là muốn, yêu liền yêu nha, là các ngươi người lớn chính mình đem nó làm phức tạp đi?” Hẳn không cho là đúng nhử nhử mảy.

Tập Tiểu Vũ cười nói: “Tóm lại ngươi còn nhỏ, không hiểu.”

Nhìn vẻ mặt “không sao cả” tươi cười của mẹ, Tập Nghị đột nhiên phiền chán quát to một tiếng “Thật phiền nha!” Sau đó dụng lực đem tóc mình nhu loạn, ở trên giường lăn qua lăn lại.

“Ngươi rút cuộc phiền cái gì?” Khó nhìn thấy con lộ ra bộ dáng đáng yêu như thế, nàng buồn cười hỏi.

“Phiền ta vì sao thông minh như vậy, nếu ta ngốc một chút thì tốt rồi.” Tập Nghị bắt đầu cam chịu.

“Ngươi đang nói cái gì nha? Tiểu ngu ngốc.” Cười đem con kéo vào trong lòng, Tập Tiểu Vũ dùng cái trán đụng cái trán con.

Nhu nhu trán mình bị làm đau, Tập Nghị lẩm bẩm nói: “Ta không phải ngu ngốc, ta là thiên tài.”

“Ừm, của ta tiểu thiên tài.” Nàng nhếch miệng nói, cúi người hôn hẳn một chút.

Thật là, xem ra quanh co lòng vòng không đến được đáp án hẳn muốn, hẳn quyết định dùng ngữ pháp gọn gàng dứt khoát.

“Mẹ, lão ba nói hẳn muốn cùng với ngươi hợp lại.”

Tập Tiểu Vũ trầm mặc một chút, trước buông con trong lòng ra, sau đó cúi đầu hỏi: “Ba ngươi nói với ngươi sao?”

“Àn.”

Thấy hẳn gật gật đầu, trên mặt biểu tình lại tuyệt không vui vẻ, “Làm sao vậy? Ngươi không phải muốn ba ba sao?”

“Ta không cần một ba ba không thiệt tình yêu ngươi, đối với ngươi tốt.”

“Vì sao nói như vậy?” Nàng có chút kinh ngạc.

“Mẹ, ngươi không hận hẳn sao?” Hẳn ánh mắt nghiêm túc nhìn mẹ.

“Hận?” Tập Tiểu Vũ sững sờ một chút, “Ta vì sao muốn hận hẳn?”

“Bởi vì hấn lừa gạt tình cảm của người.”

“Hấn khi nào lừa gạt tình cảm của ta?” Nàng lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Không rõ ràng tình huống mẹ, Tập Nghị vô lực suy sụp hạ bả vai. Phản ứng của nàng cơ hồ cùng hấn đoán không giống nhau.

“Mẹ, hấn cùng người mới kết hôn ba tháng liền yêu người khác, đây không phải lừa gạt tình cảm của người thì là cái gì? Người sẽ không phải đến bây giờ còn tưởng rằng hấn lúc trước có yêu người đi?”

Tập Tiểu Vũ nhủ hạ mày, nghĩ nghĩ, sau đó chậm rãi lộ ra vẻ mặt bình tĩnh đại ngộ.

“Tiểu Nghị, mẹ tuy rằng không biết ba người có yêu ta hay không, nhưng ta quả thật yêu hấn nha, hơn nữa cùng hấn ở cùng một chỗ ba tháng, là những ngày đời ta hạnh phúc nhất khoái hoạt nhất. Chỉ cần từng có hạnh phúc, như vậy là đủ rồi.” Nàng mỉm cười nói, vẻ mặt thỏa mãn.

Tập Nghị trừng nàng, quả thực không dám tin thế giới này sẽ có người giống nàng như thế.

“Mẹ, người thật là ngu ngốc nha, người vì sao dễ dàng như vậy liền thỏa mãn?”

“Hắc, ta là mẹ người nha, người làm sao có thể nói ta ngu ngốc?”

Cái trán của hấn bị đánh một chút.

“Nhưng người vốn ngu ngốc.” Hấn che cái trán tiếp tục nói, rốt cuộc chịu không nổi đem lo lắng của mình nói ra, “Mẹ, ta cảm thấy hấn muốn người hợp lại, nói không chừng chính là muốn con thiên tài mà thôi, người không cần ngày ngốc nghĩ đến hấn yêu người, liền lập tức đáp ứng lại cùng hấn kết hôn nha!”

Tập Tiểu Vũ trừng mắt nhìn, rốt cuộc biết con phiền não chuyện gì. Nguyên lai hấn là lo lắng chuyện này nha!

“Tiểu Nghị, người suy nghĩ nhiều quá, mẹ cho tới bây giờ không có nghĩ tới tái hôn.”

“A?” Nghe thấy câu trả lời ngoài ý muốn, Tập Nghị ngây người ngẩn ngơ, “Người thật sao, mẹ?”

Tập Tiểu Vũ dùng sức gật đầu.

“Cho dù đối tượng là ba ba cũng thế?”

Nàng lại lần nữa dùng sức gật đầu.

Hấn đột nhiên bắt đầu có điểm đồng tình ba ba.

Mẹ tuy rằng bởi vì quá mức lạc quan mà có vẻ có điểm ngốc, nhưng tính tình quật cường, một khi hạ quyết tâm, muốn thay đổi ý tưởng của nàng thật đúng là có điểm khó khăn. ....

Nếu lão ba đối hấn nói đều là thật, hấn là thật sự yêu mẹ, hấn có thể hiểu được.

A, như thế nào có cảm giác sẽ có một hồi trò hay, thật sự là làm người ta chờ mong. ....

Ách, như vậy có thể hay không có về chính mình thực bất hiểu a?

Quản hấn, chờ xem kịch vui là được!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Của Đặc Vụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Trân châu,ok!

Trà sữa, hồng trà,ok!

Trà xanh, nải tỉnh, đường quả,ok!

Gia quả, sữa tươi, hoa quả, hàn cơ, cái chén. .... Toàn bộ ok!

Thật tốt quá, tất cả đều không thành vấn đề, có thể mở cửa buôn bán,“Tiểu Vũ trà sữa điểm” mới khai trương!

Đem đồ đã chuẩn bị cùng bài tử tử quầy bar đi đến, Tập Tiểu Vũ mỉm cười đứng ở tiểu điểm, chờ khách tới cửa.

Đây là gian đồ uống lạnh nàng tuần trước mới khai trương. Từ khi Ôn ti “Lực Nhả điểm” chấm dứt buôn bán, nàng vẫn thất nghiệp đến nay, tìm không thấy một công việc thích hợp, cho đến tuần trước đi ngang qua nơi này, phát hiện trà sữa điểm bình thường sinh ý thịnh vượng muốn nhường lại, nàng không nói hai lời, lập tức nắm chắc cơ hội đem gian điểm này sửa sang lại.

Kỳ thật nàng cũng không thiếu tiền, bởi vì năm đó đại thúc cùng nàng ly hôn cho nàng phí phụng dưỡng, nàng tưởng 1 chút, kết quả là một trăm vạn nguyên Mĩ kim phụng dưỡng phí, tiền lãi của đồng tiền này cũng đủ tiền cho mẫu tử bọn họ sinh hoạt phí hàng tháng.

Bất quá nhân sinh trên đời, không có công việc thật sự là rất nhàm chán, hơn nữa nói thật, một trăm vạn Mĩ kim tuy rằng nhiều đến mức có thể hù chết nàng – người bình thường, nhưng nàng cũng không thể bởi vậy liền không kiêng nề gì, miệng ăn núi lở lại sẽ phiền não đi?

Hơn nữa trọng yếu nhất là, nàng thủy chung cũng chưa quên chính mình còn có một ca ca không biết khi nào đột nhiên tìm đến gây phiền toái, tuy rằng hần đã cùng nàng mất liên lạc thật nhiều năm, cũng không biết còn sống không.

Tóm lại, công việc nhất định phải làm, có thể kiếm bao nhiêu liền kiếm bấy nhiêu.

“Lão bản, ta muốn một ly trân châu trà sữa, trân châu nhiều một chút.” Khách nhân tới cửa.

“Hảo, trân châu nhiều một chút phải không?” Nàng mỉm cười hỏi, xoay người thuần thục vì khách nhân điều phối đồ uống.

Nàng mở gian điểm này cũng không phải là – vì xúc động, bởi vì nàng từng làm công ở tiệm đồ uống, từ kêu hàng, nhập hàng, cho tới nấu trân châu, điều trân nải, nàng đều đã làm qua, một người có thể làm bằng sức hai người thậm chí ba người.

“Ngươi là học sinh mới tới vừa làm vừa học? Ta qua nhiều lần giống như chưa thấy qua ngươi.” Khách nhân nói.

Tập Tiểu Vũ nhin không được mỉm cười hỏi:“Ta giống học sinh sao?” Vừa làm vừa học? Oa, thực thích!

“Ngươi không phải sao?”

“Ta là lão bản nơi này, Tiểu Vũ, thỉnh chỉ giáo nhiều hơn.” Nàng chỉ chỉ chiếu bài trên đỉnh đầu đã đổi tên.

Khách nhân lui ra phía sau, nhìn phía trên chiếu bài mới, bưng bình đại ngộ nói:“Nguyên lai là đổi lão bản, khó trách gian điểm này nghỉ ngơi mấy ngày không buôn bán.”

“Lão bản tuy rằng thay đổi, nhưng là đồ uống giống nhau uống ngon, thậm chí so trước kia uống rất tốt nha, ngươi uống uống xem, không uống ngon không lấy tiền.” Tập Tiểu Vũ nhanh chóng tiếp lời nói, đem trà sữa trân châu qua, lại lấy ống hút đưa cho hần.

“Không uống ngon không cần tiền?” Khách nhân hạ mi, lập tức đem ống hút cắm vào ly, cầm lấy ly trân nải uống một ngụm.

“Thế nào?” Nàng khẩn cấp hỏi.

Khách nhân tỉnh tể nuốt, trân châu co dẫn mười phần lại thân nhiên mặt hương vị, ngọt mà không ngấy, không khỏi gật đầu khen ngợi,“Ăn ngon!”

Tập Tiểu Vũ lập tức nhếch miệng mỉm cười.“Vì ngươi câu này ăn ngon, ta cho ngươi đánh chiết khấu, hai mươi nguyên là tốt rồi.”

Khách nhân cười cười, lấy ra hai mươi nguyên đưa cho nàng.

“Cám ơn quang lâm, hoan nghênh lại đến.”

Vị khách nhân thứ nhất xoay người rời đi, hai vị thiếu niên tiếp theo đi đến. Bọn họ vừa rời nghe thấy câu “Không ngon không cần tiền” Sau, liền vẫn đứng ở bên cạnh tò mò quan sát, nhân cơ hội này kiểm chén trà miễn phí.

“Không ngon không lấy tiền sao? Lão bản nướng.” Quả nhiên, bọn họ vừa lên trước cứ như vậy hỏi.

Nếu là ngày đầu tiên khai trương, coi như làm tuyên truyền tốt lắm. Tập Tiểu Vũ lạc quan tin tưởng, sau đó đối bọn họ gật gật đầu.

“Đúng, không ngon không lấy tiền.”

“Chúng ta muốn hai chén trân nải, trân châu nhiều một chút.”

“Hảo.” Nàng mỉm cười, trong lòng lại nhin không được nghĩ, hiện tại khách nhân là như thế sao, dùng chuyên môn đến kéo lại vốn, không cho lão bản

kiếm tiền sao? Xem ra nàng phải bỏ cáo “Thêm trần châu thêm 5 nguyên”.

Nàng nhanh chóng chế hai chén trần châu trà sữa hảo đưa cho khách nhân, nhìn bọn họ đem ống hút uống, cúi đầu hút một ngụm.

“Thế nào?” Nàng cười hỏi, chỉ thấy kia hai người nhìn thoáng qua nhau, sau đó có điểm không cam lòng lấy ra hai mươi nguyên.

“Trần nãi một ly hai mươi lăm nguyên nha.” Nàng nhắc nhở đối phương.

“Nhưng là ngươi không phải mới vừa cho người khác chiết khẩu sao?” Hai người này thật sự là đến chiếm tiện nghi.

“Đó là bởi vì vừa rồi vị khách nhân kia nói câu ăn ngon —”

“Ăn ngon, hảo hảo ăn nha!” Hai người lập tức trăm miệng một lời lớn tiếng nói, quả thực làm cho người ta dờ khóc dờ cười.

Tập Tiểu Vũ bắt đầu nhìn bọn họ. Nàng có thể nói cái gì? Chỉ có thể hòa khí phát tài, chịu thiệt chính là chiếm tiện nghi.

“Được rồi, hai mươi nguyên liền hai mươi nguyên, lần sau nhớ đến nha.”

“Nha! Lão bản nướng ngươi thực tốt, chúng ta giúp ngươi tuyên truyền, còn có, trần nãi của ngươi thật sự uống tốt lắm, tạm biệt.” Thiếu niên cao hứng lớn tiếng nói, vẫy tay rời đi.

Cũng không biết có phải hay không trước khi bọn họ tạm biệt lớn tiếng ca ngợi, vài người qua đường cước bộ dừng một chút, quay đầu thấy, lại cứ như vậy xoay người đi tới, một người một ly trần nãi mang đi, còn có người ở tại chỗ uống lên sau lập tức thêm mấy chén, cũng có người danh thiếp nàng, sau đó quá không bao lâu liền gọi điện thoại đến đặt đồ uống.

Trời ạ, chẳng lẽ thật là có thần tài phù hộ sao? Khi tìm quầy bán, nàng mua hoa quả đi công miếu thổ địa, cầu nguyện khai trương thuận lợi, khách cuốn cuộn đến, không nghĩ tới nguyện vọng nhanh như vậy thành thực, thật sự là rất thần kỳ!

Nhưng nàng một người chỉ có hai tay mà thôi, công việc lại như thế nào nhiệt nung sinh khéo (Nene: buồn may bán đắt?), cũng quá nhiều việc đến 1 lúc!

“Lão bản nướng, trà sữa trần châu của ta được chưa?”

“Lão bản nướng, ta vừa rồi gọi điện thoại đến đặt 4 ly trần nãi tốt có chưa?”

“Lão bản nướng, ta muốn 3 ly trần nãi, một ly trần châu nhiều một chút.”

“Lão bản nướng, ta muốn 6 chén, tất cả đều là bán đường.”

Trời ạ, cứu mạng nha! Tập Tiểu Vũ luống cuống tay chân, gấp đến độ sắp không xong mất.

“Ngươi đi pha trần châu trà sữa, ta giúp ngươi đóng gói, tính tiền.” Một bàn tay to đột nhiên cầm lấy, tiếp đó đẩy nàng chuẩn bị lấy trần nãi.

Chương 6.2

Tập Tiểu Vũ kinh ngạc ngẩng đầu lên, chỉ thấy chồng trước người nàng luôn luôn tránh né, xuất hiện trước mắt, tay chân gọn gàng đem công việc của nàng cướp đi làm.

Hắn cũng bán trần nãi sao? Bằng không như thế nào biết thao tác như thế nào, lại biết phong hoàn chén khẩu sau đem cái chén đảo ngược điều một chút, cùng lúc chén khẩu hay không phong nhanh, cùng lúc tắc đem ly trần châu, đường quả cặp trà sữa hỗn quân, động tác thuần thực đến hoàn toàn không thua nàng? (Nene: không hiểu quy trình pha chế)

“Ngươi ngây ngốc cái gì? Khách nhân còn chờ.” Quay đầu, thấy nàng vẫn đứng ở tại chỗ ngăn người, Vệ Thịnh khẽ đẩy nàng một chút.

Khách nhân? Đúng rồi, còn có một đồng khách nhân đang đợi trần nãi, hiện tại căn bản là không phải thời điểm suy nghĩ việc này, nàng đang làm cái quý gì nha?

Tập Tiểu Vũ vội vàng phục hồi tinh thần lại, lập tức xoay người trở lại công việc cương vị thượng, bắt đầu trang trần châu, đổ đường quả, thịnh trà sữa, sau đó một ly một ly chất đóng ở bàn làm việc, cho Vệ Thịnh đóng gói cùng thu tiền.

Hai người phân công hợp tác, nguyên bản tích lại gần hai mươi chén trần nãi, rất nhanh liền toàn bộ đưa đến trong tay khách nhân, làm cho đám đông trước tiểu điểm chờ đợi chật ních nhất nhất giải tán đi, rốt cục khôi phục cửa tiệm vừa mở nửa giờ thanh nhàn.

Tay hảo môi, chân hảo môi, bả vai cũng môi nha!

Tập Tiểu Vũ ngồi xuống, lắc cổ, vẫy vẫy tay, sau đó cảm giác được một bàn tay to đột nhiên dừng ở trên vai nàng, tiếp theo mát xa thoải mái đến mức làm nàng cơ hồ muốn nhìn không được thân thể mình.

Trời ạ, thật thoải mái nha! Đừng có ngừng, làm on.....

Nàng ở trong lòng hô lớn, nhưng lý trí nói nàng không nên như thế, không tiếng động than nhẹ một hơi, nàng thân thủ đem tay Vệ Thịnh theo trên vai mình ly khai, sau đó xoay người đối mặt hẳn.

“Ngươi làm sao ở đây?” Nàng ngẩng đầu hỏi, hai chân mồi từ ghế đứng lên.

“Ngươi hẳn là biết đáp án.” Hấn không chuyển mắt nhìn nàng.

“Ta nếu biết sẽ không hỏi ngươi.” Nàng lâm bẫm nói, “Ngươi là vừa vặn đi ngang qua, thấy ở đây người nhiều. Bởi vì tò mò mới đi lại đây xem đã xảy ra chuyện gì, vừa lúc thấy ta ở trong này việc nhiều, cho nên đến hỗ trợ?”

Nàng đoán, trong lòng lại nghĩ chính mình làm sao có thể như vậy xui xẻo, vừa mới khai trương đã bị hấn biết, tổng không thể vì trốn hấn lại đem gian điệp này nhượng lại? Thật sự là hao tổn tâm trí!

Nàng luôn có biện pháp làm cho hấn á khẩu không trả lời được! Vệ Thịnh dờ khóc dờ cười nghĩ.

“Từ ‘Lực Nhã điểm’ biết được tin tức của ngươi, ta đối với nhất cử nhất động của ngươi đều rõ như lòng bàn tay, đương nhiên biết ngươi thứ Ba trước lấy hai mươi vạn lấy lại gian điệp này.” Hấn nói cho nàng.

Tập Tiểu Vũ sanh đại hai mắt, không tin nổi kêu lên: “Gạt người! Ngươi làm sao có thể sẽ biết chuyện này? Ngươi là đoán đi?”

Nếu chân tướng như hấn nói, đối với nhất cử nhất động của nàng đều rõ như lòng bàn tay, hấn không phải đã sớm biết con tồn tại? Hấn như thế nào không trước tiên liền nhảy ra cùng nàng giành con, hoặc là lợi dụng con để làm nàng tái hợp lại? Hấn nhất định là gạt người.

“Ngươi nhất định suy nghĩ, nếu lời nói của ta là thật, vì sao nếu Tiểu Nghị không điện thoại cho ta trước, ta sẽ không biết ngươi thay ta sinh một đứa con, phải không?” Không đợi nàng trả lời, Vệ Thịnh nói tiếp: “Kỳ thật ta biết.”

Tập Tiểu Vũ khiếp sợ mở to hai mắt, tinh đến tròn mắt đều nhanh muốn rơi xuống.

Hấn hấn hấn. .... Hấn làm sao có thể biết nàng suy nghĩ cái gì? Hơn nữa hấn thế nhưng đã sớm biết con tồn tại –

Hắc, chờ một chút, nếu con đã cùng hấn liên lạc. Hấn đương nhiên sẽ biết chính mình thay hấn sinh con trai nha. Tập Tiểu Vũ, ngươi thật ngu ngốc a, không cần dễ dàng như vậy đã bị dọa được không?

“Tiểu Nghị đều đã cùng ngươi liên lạc, hiện tại tùy ngươi nói như thế nào đều được.”

“Nếu ngươi không tin lời nói của ta, có thể hỏi Tiểu Nghị, ta đã hơn hai tháng trước đã biết hấn tồn tại, hơn nữa đã xuất hiện ở bên cạnh hấn.”

“Hơn 2 tháng trước?” Tập Tiểu Vũ hoài nghi trừng hấn.

“Đúng.” Vệ Thịnh mỉm cười.

Tập Tiểu Vũ mảy nhanh tức, hoàn toàn không biết nên nói cái gì. Nếu hấn nói là sự thật, như vậy hấn trước mỗi lần đến tìm nàng liền hy vọng nàng có thể cho hấn một cơ hội, rốt cuộc là thật hay là giả? Có con làm lợi thế, hấn căn bản là không cần phải cùng nàng nhiều lời vô nghĩa không phải sao?

“Ngươi rút cuộc.....” Nàng muốn nói lại thôi, cuối cùng ngậm miệng.

“Ngươi muốn nói cái gì?”

“Ta cần suy nghĩ một chút.” Nàng có chút dăm chiêu nhìn hấn.

“Muốn cái gì? Muốn không đáp ứng cầu hôn của ta sao? Ngươi rút cục nguyện ý suy nghĩ sao?” Vệ Thịnh vui sướng hỏi.

“Ai nói với ngươi?” Tập Tiểu Vũ liếc trắng mắt.

“Kia bằng không ngươi nói muốn nghĩ chuyện gì?”

“Ngươi suy nghĩ cái gì.” Tập Tiểu Vũ trả lời ngắn gọn.

Trên thực tế nàng là muốn về nhà kêu con giúp nàng nghĩ, bởi vì nàng trì độn chút, trước không nghĩ kỹ, sau đại khái sẽ không có sự thay đổi đi.

“Nếu ngươi muốn biết ta suy nghĩ cái gì, ta có thể trực tiếp nói cho ngươi.” Hấn lấy biểu tình chờ mong chăm chú nhìn nàng.

“Ta không cần.” Nàng không chút do dự cự tuyệt.

“Vì sao không cần?” Hấn nhú mày.

“Nào có vì sao, chính là không cần nha.”

“Tiểu Vũ –”

“Lão bản, ta muốn 4 ly trân châu trà sữa.” Khách nhân tới cửa.

“Hoan nghênh quang lâm. 4 ly trân châu trà sữa sao? Thành chờ.” Nàng đứng dậy quay mặt hướng khách nhân, lại lần nữa đầu làm việc.

Sinh ý rất tốt, buổi chiều kiểm tra, “Tiểu Vũ trà sữa điểm” bởi vì buổi sáng trân châu hoàn toàn bán hết trước thời gian đóng cửa.

Kỳ thật trong điểm thiết bị đầy đủ hết, nàng có thể khi phát hiện trân châu sắp không đủ dùng, liền có thể nấu trân châu dùng, nhưng nàng cũng không nghĩ làm như vậy, nguyên nhân đương nhiên cũng hẳn muốn thoát trợ thủ chồng trước ở trong điểm.

Thật sự là hao tổn tâm trí, hẳn chẳng lẽ không có công tác, cũng không có việc khác có thể làm sao? Cả ngày ở trong này như vậy không chê phiền sao?

Hơn nữa hẳn ngày mai, ngày kia, ngày kia. .... sẽ không về sau mỗi ngày đều như vậy đi? Nàng rốt cuộc nên làm sao bây giờ? Nàng đều nhanh muốn phiền chết!

Đơn giản thu thập một chút, Vệ Thịnh giúp nàng đem cửa sắt kéo xuống, đóng cửa, sau đó đòi lấy một câu –

“Cám ơn người hôm nay hỗ trợ, tái kiến.”

Tập Tiểu Vũ lấy trong bao da chia khóa, ngồi trên một tiểu xe máy, nổ máy, lại phát hiện phía sau hạ xuống một cái “Trọng vật”, đem lớp xe của nàng nháy mắt áp xuống mấy cm.

“Người làm gì?” Nàng quay đầu hỏi cái “Trọng vật” kia.

“Xe ta để ở ven đường xe bị cản cầu tha đi rồi.”

“Cái gì?” Nàng ngậy người, nhớ tới hai ba giờ trước, có cản cầu đến đem xe đứng ở ven đường tha đi, “Kia xe bị tha đi là của người?!”

Vệ Thịnh gật gật đầu.

Tập Tiểu Vũ kinh ngạc thiếu chút nữa hét chói tai. Khi đó nàng còn nói lớn nhắc nhở khách nhân đứng ở ngoài quán, hỏi đó là xe bọn họ không, mà hẳn rõ ràng đứng bên cạnh lại không buồn hé răng, nàng sẽ không tin hẳn không có nghe!

“Người đang làm cái quỷ gì?! Người có biết hay không bị tha một lần phải nộp bao nhiêu tiền, chúng ta bán mấy ly trân châu trà sữa mới kiếm được về? Người không phải có nhìn thấy cản cầu tới sao? Vì sao không đi!” Nàng không thể nhịn được nữa đem động cơ tắt đi, đi xuống xe đến nỗi giận dùng dùng nói, hay dùng lực lấy tay chỉ ngược hẳn sanh một chút.

Vệ Thịnh mỉm cười cầm tay nàng, hơi dùng lực, liền đem nàng kéo vào trong lòng.

“Uy, người làm gì?” Tập Tiểu Vũ sợ hãi kêu.

“Ta thật là cao hứng.” Vệ Thịnh vẽ mặt vui sướng cúi đầu chăm chú nhìn nàng.

“Xe bị bắt đi rồi cao hứng!” Nàng thân thủ chọc hẳn một cái, sau đó giẫy dụa, “Nhanh chút buông!”

Tập Tiểu Vũ ngậy người một chút, không nghĩ tới hẳn cự tuyệt nàng.

“Vệ Thịnh.” Nàng nhú mày cảnh cáo.

“Ta quen nghe người bảo ta là đại thúc.”

Nàng vi cương một chút, cũng không thích nghe thấy xưng hô có nhiều hồi ức tốt đẹp nhớ lại.

“Vệ Thịnh, chuyện quá khứ khiến cho nó qua được không? Vì Tiểu Nghị, làm chúng ta thành một đôi bạn tốt, được không?” Nàng nhỏ giọng thỉnh cầu.

Vệ Thịnh lấy vẻ mặt chân tình nói: “Nếu thật là vì Tiểu Nghị, chúng ta hẳn là lập tức kết hôn, cho hẳn một gia đình đầy đủ.”

Tập Tiểu Vũ nhú mày nhìn hẳn, đột nhiên cảm thấy hảo vô lực. “Người trước buông được không?”

“Nhưng ta thích cảm giác như vậy ôm người.”

“Làm ơn, nơi này là nơi công cộng được không?”

“Trừ bỏ như vậy ôm người, ta cũng không có tính lại tiến thêm một bước, người yên tâm.” Dùng ngữ khí khẳng định một chút, hẳn đột nhiên cúi đầu đến bên tai nàng, âm thanh khàn khàn bổ sung một câu. “Tuy rằng ta rất muốn.”

Tập Tiểu Vũ chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt khí nhanh chóng từ ngực xông lên hai má. “Uy, người như vậy thì ta có thể cáo buộc người quấy nhiễu tình dục nha.” Nàng dùng sức thân thủ tránh hấn, lại phát hiện hấn căn bản là bất động như núi.

“Tiểu Vũ, nắm đó ta và người ly hôn, thật sự làm người thương tâm sâu như vậy sao?” Vệ Thịnh có chút đăm chiêu trầm mặc trong chốc lát, đột nhiên mở miệng hỏi.

Nàng không tự chủ được cả người cứng đờ, lại một giây sau khai khuôn mặt tươi cười.

“Làm sao có thể? Nếu thật sự như vậy, ta ngay cả nhìn người liếc mắt một cái đều cảm thấy khó chịu, càng miễn bàn là cùng nói chuyện với người, cùng người hoà nhã sắc khí, cùng với cùng người làm bằng hữu.”

“Người giống trước kia có thói quen dùng khuôn mặt tươi cười đối mặt hết thảy, vui vẻ cũng cười, khổ sở cũng cười, cho dù rõ ràng rất muốn khóc, cũng sẽ cười cùng mình nói không quan hệ.” Hấn ánh mắt tràn ngập thương tiếc.

“Người đang nói cái gì nha? Ta đối với người mà nói như vậy thật đáng thương a, ngay cả muốn khóc đều muốn cười, như vậy cũng quá bi thảm đi.” Sắc mặt hơi hơi trắng bệch, khuôn mặt nàng mất tự nhiên tươi cười lắc đầu nói.

“Lúc trước ta đột nhiên dẫn theo nữ nhân đến trước mặt người, nói muốn ly hôn, người cũng không có khóc.”

“Phải không?”

“Lúc ký hiệp nghị ly hôn, người cũng không có khóc.”

“Phải không? Lâu như vậy, sự tình trước kia, ta thật sự đã quên nha. Bất quá nói lại, người cùng nàng làm sao vậy? Sẽ không cũng ly hôn đi?” Nàng thay đổi đề tài, không nghĩ cùng hấn đàm luận chuyện cũ.

“Không kết hôn, như thế nào có thể ly hôn?” Vệ Thịnh nói.

“Không kết hôn?” Tập Tiểu Vũ ngăn không được sanh đại hai mắt.

“Không có.” Hấn kiên định nhìn nàng.

“Nhưng là —” Nàng đột nhiên im miệng, nhắc nhở bản thân căn bản là chuyện không liên quan của nàng, nàng không cần truy vấn.

“Bất kể cái gì?”

“Không có việc gì.” Nàng lắc đầu, sau đó đột nhiên nhớ tới chuyện phi thường trọng yếu, “Vệ Thịnh, người rốt cuộc muốn như thế nào mới bằng lòng buông tay?” Đã có vài người qua đường đối bọn họ lấy ánh mắt không cho là đúng.

Hấn hơi suy tư một chút chút, ra điều kiện, “Nếu người giống như trước gọi ta đại thúc.”

Tập Tiểu Vũ mặt nhăn nhanh mày, mân nhanh miệng, buồn không hé răng.

“Được rồi, kia đổi điều kiện cũng tốt lắm. Cho ta với người cùng nhau về nhà, đêm nay chúng ta một nhà ba người hảo hảo ngồi xuống cùng nhau ăn cơm tối, người cảm thấy thế nào?” Thấy nàng khó xử như thế, Vệ Thịnh đành phải sửa miệng, cũng âm thầm thề nhất định phải làm rõ ràng lý do nàng kiên trì không chịu lại gọi hấn đại thúc.

“Sao đột nhiên như vậy, ta sợ Tiểu Nghị hấn mất hứng.” Tập Tiểu Vũ do dự nói.

“Hấn sẽ không.” Vệ Thịnh tin tưởng mười phần nói.

“Người làm sao mà biết hấn sẽ không?” Nàng hoài nghi hỏi.

“Bởi vì buổi sáng ta mới gặp hấn.”

“Người buổi sáng gặp hấn? Ở đâu?”

“Ở trường học của hấn.”

“Các người nói gì?”

“Kỳ thật cũng không có gì, hấn chỉ nói với ta một câu mà thôi.”

“Nói cái gì?”

Vệ Thịnh khước miệng giương lên, nói: “Chúc người sớm theo đuổi được lão mẹ, cổ lên, lão ba.”

Tập Tiểu Vũ hai mắt viên sanh trừng hấn, đột nhiên nói không ra lời.

Tiểu Nghị cái kia phản đồ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Của Đặc Vụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

“Lão ba?”

Liếc thấy phụ thân xuất hiện ở phòng khách, Tập Nghị nghe thấy âm thanh mở cửa mà từ trong phòng đi ra, nhin không được ngạc nhiên thốt lên, hấn còn chưa kịp nói thêm cái gì, tầm mắt đã bị mẹ hấn bước tới cấp chặn.

“Tiểu Nghị, ngươi lại đây cho ta.”

Tập Tiểu Vũ không nói hai lời đem con kéo trở về phòng, sau đó rầm một tiếng đem cửa phòng đóng lại.

“Mẹ, ngươi làm chi?” Tập Nghị lộ ra biểu tình mặc danh kỳ diệu, “Còn có lão ba làm sao có thể cùng nhau trở về với ngươi, các ngươi sẽ không muốn hợp lại đi? Mẹ, lực phòng ngự của ngươi như thế nào không chịu nổi 1 kích như vậy, chỉ một ngày liền binh bại như núi hướng hấn đầu hàng?”

“Ngươi đang nói cái gì ta căn bản là nghe không hiểu.” Tập Tiểu Vũ nhanh chóng nói, sau đó nổi giận đùng đùng chất vấn con. “Ngươi không phải cũng không hy vọng ta và ba ba ngươi hợp lại sao? Vì sao lâm trận phản chiến? Ngươi này tiểu phản đồ!”

“Ta nào có lâm trận phản chiến?” Tập Nghị vô tội hỏi.

“Ngươi không cần gạt ta, ba ngươi đều nói cho ta biết, phản đồ!”

“Mẹ, ta là con ngươi nha, ngươi không tin lời nói của ta, lại tình nguyện tin tưởng một ngoại nhân?” Hấn nhíu mày oán giận.

“Hấn là ba ngươi, không phải ngoại nhân.” Tập Tiểu Vũ nhin không được sửa cho hấn.

“Cho nên ngươi tình nguyện tin tưởng người cùng ngươi kết hôn ba tháng liền ly hôn nhân, cũng không nguyện tin tưởng người cùng ngươi cùng nhau sinh sống hơn năm năm?” Tập Nghị đổi cái cách nói.

Tập Tiểu Vũ khẳng định nói: “Hấn không phải là một người nói dối.”

“Vậy ý tứ của ngươi nói là ta sẽ nói dối?” Hấn bắt mắt tranh luận.

“Ngươi không sao? Đừng cho là ta không biết ngươi luôn dối lão sư nói dối, tìm lấy cớ về sớm.” Tập Tiểu Vũ hí mắt nói.

Hấn ngậy người một chút, nhin không được rụt cổ, thật cẩn thận nhin mẹ. “Mẹ, ngươi sao biết nha?” Hấn nghĩ mẹ không biết, bởi vì nàng chưa từng nói hấn chuyện này.

“Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm, những lời này quen quá không? Muốn hay không nghe ta giải thích cho ngươi nghe?”

Tập Nghị lắc đầu, hấn đương nhiên biết ý tứ những lời này, hấn sở không biết là –

“Mẹ, ngươi biết ta thường về sớm, vì sao còn chưa từng hỏi qua ta đi đâu?”

“Bởi vì ta biết trường học gì đó đối với ngươi mà nói rất nhàm chán, cũng biết ngươi thực thông minh, sẽ không xằng bậy, đại bộ phận thời gian đều ở thư viện lên mạng hoặc đọc sách. Một khi đã như vậy, ta vì sao còn muốn hỏi?”

“Nguyên lai ngươi đều biết hết.” Hấn thì thảo tự nói.

“Đúng vậy, cho nên chúng ta trở lại chuyện chính, ngươi vì sao muốn lâm trận phản chiến?”

“Mẹ, lão ba rốt cuộc nói cái gì, ta nào có lâm trận phản chiến nha?” Hấn nhíu mày kháng nghị.

“Hấn nói ngươi chúc hấn sớm ngày theo đuổi được ta, lại nói hấn cố lên.” Tập Tiểu Vũ chỉ chứng cứ rõ ràng.

“Thì ra là thế.”

“Cho nên người thừa nhận?” Nàng lại lần nữa nheo hai mắt, bày ra một bộ dáng chuẩn bị đánh người.

Tập Nghị lại ung dung, thông thả mở miệng, “Mẹ, người tối hôm qua trước khi ngủ ân cần dạy bảo ta hơn một giờ, không phải là muốn ta cùng lão ba hảo hảo ở chung sao? Một khi đã như vậy, là muốn ta nói hẳn nhất định đem người bắt trở về, bây giờ lại nói với hẳn không có khả năng, muốn hẳn buông tha đi?” Hẳn làm con còn thật là khó nha.

Tập Tiểu Vũ nhất thời không nói gì mà chống đỡ. Nàng rốt cuộc muốn trách con thông minh, hay là tự trách mình nhiều sự nha? Nàng ngã xuống ngồi trên giường đơn của con.

“Mẹ, người làm sao có thể ở chung một chỗ với lão ba, còn dẫn hẳn về nhà? Hôm nay đã xảy ra chuyện gì sao?” Thấy mẹ đã không có thể nói, Tập Nghị lập tức đem đề tài chuyển tới chuyện hẳn tò mò.

“Người hy vọng phát sinh chuyện gì?” Tập Tiểu Vũ hữu khí vô lực liếc con một cái.

“Cái gì cũng không có. Người cùng lão ba hòa hợp sao?” Tập Nghị nhảy đến trên giường, biểu tình hưng trí bưng bưng.

“Chúng ta không cãi nhau, cái gì hòa hợp?”

“Mẹ, người biết rõ ý tứ của ta. Lão ba hẳn chẳng lẽ không đề cập với người hợp lại sao? Người không đáp ứng hẳn?”

“Tiểu tử người rốt cuộc là hy vọng ta đáp ứng hay là không đáp ứng?” Tuy rằng nói hẳn là do nàng sinh, nhưng là đại đa số thời điểm, nàng cũng không biết thiên tài con rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

“Mẹ, tuy rằng ta không có ý như vậy, nhưng ta thật sự thực hoài nghi chính mình rốt cuộc có phải người sinh hay không.” Tập Nghị nhìn mẹ, nhện không được thờ dài.

“Đừng cho là ta không biết người đang cười ta ngốc.” Tập Tiểu Vũ trừng mắt.

Tập Nghị lập tức nhếch miệng cười, e dè cam chịu.

“Người tiểu tử này thật sự là muốn đánh.” Nàng đột nhiên khuynh thân, đem con áp đảo xuống, lấy đại khi nhỏ gài hẳn ngựa.

“Mẹ! Không cần như vậy. .... Ha ha. .... Mẹ!” Hẳn cười không thể át, một bên gãy dựa, một bên thét chói tai, thân thể nho nhỏ đều nhanh cuốn thành bánh bột mì.

“Người về sau còn dám cười mẹ ngốc?”

“Không dám, không dám.” Gắt gao bắt được tay mẹ, Tập Nghị thức thời vội vàng trả lời.

“Được rồi, thả cho người một con ngựa (Nene: tha cho 1 đường sống?).” Tập Tiểu Vũ mỉm cười hôn nhĩ tử một cái, động thân đứng lên, “Đi thôi, ta đáp ứng ba người hôm nay buổi tối chúng ta cùng hẳn ăn cơm, người cần phải ngoan ngoãn, không cần loạn chân, nghe thấy không?” Nói xong, nàng đi ra khỏi phòng, chuẩn bị mở cửa đi ra ngoài.

“Mẹ.” Tập Nghị đột nhiên gọi nàng lại.

“Gi?” Nàng mỉm cười quay đầu.

“Kỳ thật hy vọng của ta cũng chỉ có một cái, là hy vọng người hạnh phúc.” Hẳn không chuyển mắt nhìn mẹ, trên mặt là nho nhỏ nhỏ tuổi cùng vẻ thành thực.

Tập Tiểu Vũ cảm động mũi toan sấp lại, lại cái gì cũng không nói, đối con nhếch miệng, sau đó hướng hẳn vẫy tay. “Đi thôi, đừng làm cho ba người bên ngoài buồn chán đến buồn ngủ.”

Tập Nghị gật đầu, nhảy xuống giường chạy theo hướng nàng.

Nàng mở cửa phòng, mẫu tử nắm cùng nhau ra khỏi phòng.

Chương 7.2

“Tiểu thư, trước kia không thấy người nha, lão bản đâu?”

Hai nam tử cuộn cuộn đi vào “Tiểu Vũ trà sữa điểm”, nguyên đang đưa lưng về cửa nầu trên châu Tập Tiểu Vũ, nghe vậy nhanh chóng xoay người đối mặt người vừa tới.

“Nhĩ hảo, xin hỏi cần cái gì sao?” Nàng mỉm cười mở miệng hỏi.

“Lão bản đâu? Gọi hẳn ra đây.”

“Ta chính là n lão bản ơi này, xin hỏi có việc gì sao?” Tuy rằng trong lòng cảm giác không hề thích hợp, nàng vẫn như cũ bảo trì mỉm cười đáp lại.

“Ngươi?”

Hai người kia nhanh chóng liếc mắt nhau một cái, sau đó một người hỏi: “Nơi này đổi lão bản khi nào?”

“Tuần trước”.

“Cho nên ngươi là lão bản nơi này?”

“Đúng” Nàng xem đối phương, gật gật đầu.

“Vậy ngươi hẳn là biết phố này ‘Ứng Bang’ bảo hộ đi? Một tháng 1 vạn khối phí bảo hộ.” Đối phương bước 3 bước hướng nàng nói.

“Phí bảo hộ?” Tập Tiểu Vũ khó tin thốt lên, “Ta trước đây chưa từng nghe qua loại sự tình này.”

“Trước chưa từng nghe hay không không quan hệ, hiện tại ngươi đã nghe được, tiền lấy đưa đây đi.” Vươn tay chìa ra.

Mặc dù khó tin cùng khiếp sợ, nhưng Tập Tiểu Vũ cũng không phải bị dọa người, hơn nữa nàng vài năm trước còn thường thường một mình đối mặt tập đoàn ngân hàng tư nhân đòi nợ, lá gan đã sớm được nuôi lớn.

Nàng lấy vẻ mặt kiên định nói: “Ta sẽ không đưa ngươi tiền.”

“Ngươi nói cái gì?” Đối phương quát lên.

“Ta nói ta sẽ không đưa các ngươi tiền.” Nàng vẫn bất vi sở động.

Đối phương vùng bàn tay to lên, cái ly đặt ở quầy bar, ổng hút cả đường quả cùng mấy súc nước trái cây nháy mắt bị rơi xuống đất, phát ra vỡ tiếng liên tiếp, làm cho nàng đau lòng không thôi. Tất cả đều là tiền nha!

“Ngươi dám nói lại lần nữa xem!”

“Các ngươi nghĩ đến như vậy ta sẽ sợ hãi, khuất phục sao? Mời các ngươi hiện tại ly khai, nếu không ta lập tức báo án.” Nàng nắm chặt quyền, tức giận nói.

“Báo án? Ngươi báo đi.”

Tập Tiểu Vũ tuyệt không sợ bọn họ, cầm lấy điện thoại trực tiếp ấn 110, nhưng điện thoại chưa chuyển xong, điện thoại trên tay nàng bị cướp đi, dùng sức ném xa, rơi xuống vỡ thành 4, 5 mảnh.

Tay nàng bỗng nhiên bị một cái tên khác hung hăng túm lấy, làm cho nàng thiếu chút nữa đau kêu ra tiếng.

“Ngươi thật to gan, rượu mời không uống muốn uống rượu phạt sao?” Đối phương dựa vào nàng, lộ ra răng cửa màu hoàng, đe dọa nói.

Hắn phun khí, làm cho Tập Tiểu Vũ ghê tởm muốn ói, nàng lui ra phía sau từng bước, giãy dụa suy nghĩ rút về phái sau thủ, bất quá đối phương cậy mạnh, nàng không chút nghĩ ngợi nâng chân, liền hướng đối phương đá vào.

Nàng hung hãn kêu lên: “Buông!”

Căn bản sẽ không nghĩ đến nàng dám phản kháng bọn họ, bị đá đau tiểu nam nhân thối giận kêu một tiếng “Ngươi đàn bà thối!” Giơ lên một tay khác, liền hướng nàng đánh xuống –

Âm thanh không có vang lên, một bàn tay chế trụ thành linh tiến đến kiết nhanh cổ tay hắn, nhanh đến mức hắn nhận không được đau kêu ra tiếng, bất tri bất giác buông lỏng cái tay kiềm Tập Tiểu Vũ.

“Có bị thương không?” Vệ Thịnh hỏi nàng.

Tập Tiểu Vũ đối hắn lắc lắc đầu, vẻ mặt thấy hắn xuất hiện mà thả lỏng xuống.

Vệ Thịnh neho mắt nhìn trên mặt đất hỗn loạn, lại chuyển tới hai nam nhân xa lạ trước mắt. “Các ngươi muốn làm gì?”

“Bọn họ nói là đến thu phí bảo hộ, muốn ta lấy 1 vạn khối đưa bọn hắn.” Nàng nổi giận đùng đùng cáo trạng.

“Phí bảo hộ?” Vệ Thịnh thông thả nhún mày, sau đó buông tay làm cho cái tên kia không ngừng ở trên tay hắn dùng sức kéo ra, muốn hắn bứt ra được tự do.

Kiểm chế đột nhiên biến mất, tên kia bất ngờ không kịp phòng lão đảo về phía sau vài bước, sau đó ngã lên phía sau quầy bar, phát ra phịch một tiếng.

Đồng bọn nhủ mày nhìn hấn một cái, không hiểu hấn mặc danh kỳ diệu hành động rớt cuộc là làm cái quỷ gì.

“Ngươi là ai?” Hấn hí mắt nhìn chăm chú tên mặt đáng đám nhảy ra xen vào việc của người khác.

“Gian điểm này về sau ta bảo hộ, về sau không cần các ngươi quan tâm, các ngươi có thể đi rồi.” Vệ Thịnh không có trả lời vấn đề của hấn, ngược lại giống như đuổi ruồi bọ vẩy vẩy tay, muốn bọn họ cút.

Tên kia bị người xem thường nháy mắt đem đối phương chọc giận.

Đối phương biến sắc, rít một tiếng: “Mẹ nó!” Đột nhiên nắm thiết y bên cạnh hướng hấn đầu hung hăng đánh xuống.

“Cẩn thận!”

Tập Tiểu Vũ hoảng sợ kêu to, không nghĩ ngợi xông lên trước, lại bị Vệ Thịnh kéo tới phía sau, lao đảo vài bước mới đứng vững thân mình.

Nàng vừa trụ vững chân, lập tức quay đầu, chỉ thấy Vệ Thịnh đã chế trụ trương thiết y kia, cũng lấy một động tác nhanh chóng làm cho người ta thấy không rõ đem ghế dựa trên tay đối phương đoạt được, cũng làm cho đối phương lao đảo lui về phía sau vài bước.

Hấn không bị thương. Tập Tiểu Vũ nhất thời thờ dài nhẹ nhõm, nhưng một giây sau thấy đối phương lấy trong túi một con dao, đồng bọn hấn cũng làm như vậy, cũng đem bả dao ra, nàng nháy mắt hít vào một hơi.

Hai người một tả một hữu vung dao nhỏ trong tay, đi bước một bước hướng Vệ Thịnh tới gần, sau đó giống xà đột nhiên đồng thời phát động công kích.

Tập Tiểu Vũ hai mắt viên sanh, khăn trương đến mức trái tim thiếu chút nữa theo miệng nhảy ra.

Làm sao bây giờ? Hai đầm địch bốn tay, nàng phải giúp hấn mới được!

Nàng nhanh chóng quay đầu, tả hữu nhìn xung quanh bốn phía tìm kiếm cái có thể lợi dụng làm vũ khí, ở bồn nước nàng vừa rồi nấu trần châu dùng thiết tiêu tử, nàng không chút nghĩ ngợi lập tức nắm nó, đi về phía trước gia nhập chiến cuộc.

“Các ngươi dám lấy nhiều khi ít, ta đánh chết các ngươi! Đáng giận hỗn đản! Vương bát đản!” Nàng nhìn chuẩn sau lưng đối phương, nắm chặt tiêu tử chính là một trận loạn mắng.

Đột nhiên bị công kích, đối phương giật lập tức xoay người, giờ tay bắt lấy vũ khí trên tay của nàng, dùng sức đoạt lấy, cả người nàng nhất thời ngã về phía trước hướng vào dao nhọn trong tay hấn.

“Tiểu Vũ!” Vệ Thịnh sợ hãi kêu ra tiếng, nhanh tay lẹ mắt thân thủ đem thân thể của nàng từ tiến vào trong lòng, làm cho nàng nặng nề hướng vào hấn.

Tập Tiểu Vũ có điểm đầu chàng văng, nàng tròn mắt nghĩ hướng hấn nói lời cảm tạ, ánh vào mi mắt cũng là một dao nhỏ lắc lắc cắm vào hấn bên hông.

Bạch dao nhỏ tiến vào, máu đỏ nhỏ ra.

“Đại thúc!” Nàng thét chói tai ra tiếng.

Tên kia cúi đầu nhìn thoáng qua dao nhỏ trên tay dính máu, có chút bối rối hướng đồng bọn kêu lên: “Chúng ta đi.” Sau đó nháy mắt chạy trốn không thấy bóng dáng.

Tập Tiểu Vũ căn bản là không chú ý tới bọn họ rồi đi, nàng mặt không có chút máu gất gao ôm Vệ Thịnh.

“Đại thúc, đại thúc, làm sao bây giờ…… Ô, làm sao bây giờ? Ta không cần ngươi chết, ô…… Đại thúc, đại thúc……” Nàng nước mắt rơi như mưa lên người hấn, cả người hoảng hốt tay chân.

“Yên tâm, ta sẽ không chết, chỉ cần ngươi chạy nhanh kêu xe cứu thương.” Vệ Thịnh xả môi, cho nàng một cái mỉm cười suy yếu.

“Xe cứu thương?” Nàng như là lần đầu tiên nghe thấy từ này hướng hấn hỏi.

“Đúng, xe cứu thương.”

“Xe cứu thương!” Nàng hai mắt đầm lệ viên sanh, dùng sức gật đầu, rốt cục nhớ tới đó là cái gì, “Đúng, kêu xe cứu thương. Đại thúc, ngươi nhẫn, chờ ta một chút, ta đi kêu xe cứu thương!”

Nàng nhanh chóng xoay người, mới đi 1 bước liền phát hiện phía trước là hải cốt điện thoại bị ném phanh thây.

“Điện thoại…… Hồng rồi……” Nàng chịu đả kích lớn, trong lòng lại loạn cả lên, quay đầu nhìn hấn, nước mắt đỏ rào rào nhanh hơn.

“Không phải còn có di động sao?” Vệ Thịnh mở miệng nhắc nhở nàng.

“Đứng, di động!” Nàng đột nhiên nhảy lên, một bên lau đi nước mắt che tầm mắt, một bên nhanh chóng nhắm phía quầy, nghẹn khóc thút thít, hoang mang rối loạn lấy ra di động bấm 119 cầu cứu. (Nene: đoạn này ai muốn khóc mặc kệ, mình chỉ thấy mắc cười)

Nhìn bộ dáng nàng thất kinh, Vệ Thịnh ở trong lòng thở dài. Tiểu gia hỏa này rõ ràng chính là yêu sâu hấn mà thôi, nếu không tuyệt đối sẽ không đụng tới một chút việc nhỏ như vậy liền đại loạn thành ra như vậy.

Một khi đã như vậy, nàng vì sao cứ rần muốn cùng với hấn làm bằng hữu bình thường, mà không muốn nói lại tình xưa? Hấn thật sự là nghĩ không ra.

Bất quá xem tình huống hiện tại này, nếu đã biết khổ nhục kế đối nàng hữu hiệu, hấn tuyệt đối lợi dụng điểm ấy.

Nhìn mẹ vì muốn làm cho lão ba bị thương ở trên giường nằm thoải mái chút mà làm việc này việc nọ, trong chốc lát vì hấn lấy đệm, trong chốc lát vì hấn kéo chăn bông, trong chốc lát lại hỏi hấn miệng vết thương còn đau không, muốn hay không uống nước, đã đối bụng hay chưa linh tinh, thẳng đến khi lão ba gạt đầu nói bụng hơi đói, mới vội vã chạy đến phòng bếp nấu ăn.

Lớn như vậy — kỳ thật cũng mới năm tuổi mà thôi, hấn lần đầu tiên phát hiện mẹ thật sự có thể chăm người khác, mà không phải sẽ chỉ chăm người khác, làm cho người ta lo lắng hơn mà thôi.

“Bộ dáng của người thoát nhìn có điểm khó tin, bé con.” Vệ Thịnh mỉm cười đối đứa con đứng ở cửa phòng nói.

Tập Nghị đem ánh mắt từ phòng bếp thu hồi, hoài nghi tiêu sái đến trước giường, tiến đến nhìn ba ba vừa nhận không lâu.

“Thương thế của người là thật sao?” Hấn nhíu mày hỏi, cảm thấy giống như có cái mưu kế gì đang ở tiền hành.

“Đương nhiên là có, thầy thuốc có thể chứng minh. Người muốn nhìn miệng vết thương không?” Chỉ biết hấn rất hoài nghi.

“Ta có thể xem sao?”

Vệ Thịnh gạt đầu, xốc chăn bông, đem quần áo bên hông cởi ra, sau đó trực tiếp đem băng gạc bao miệng vết thương xé mở, một đường dài chừng mười cm, phình to máu, khâu ít nhất hai mươi mũi bỗng nhiên xuất hiện ở sườn hấn.

Kia miệng vết thương thoát nhìn siêu cấp đau, làm cho nguyên bản còn muốn nói “Đặc vụ không phải đều rất lợi hại” chế nhạo hấn, Tập Nghị nhất thời quên hết thảy, chỉ cảm thấy lão ba thật đáng thương, còn cái đám kia dám can đảm hại hấn bị thương hỗn đản hảo đáng giận.

Nhìn vết thương giống đau muốn chết, hấn vươn tay lại đưa tay rút trở về, ngẩng đầu lên ôn nhu hỏi: “Lão ba, có thể hay không rất đau?”

Vệ Thịnh đột nhiên cảm thấy có điểm buồn cười. Nguyên lai thiên tài con này của hấn, cùng mẫu thân hấn giống nhau có nhược điểm mềm lòng nha, thật sự là đáng yêu.

“Hoàn hảo, giống bị ong mật thích một chút không khác lắm.” Hấn đem băng gạc dán lại miệng vết thương, lại cầm quần áo cùng chăn bông hồi tại chỗ, thái độ thoải mái đối con nói.

“Lão ba, người không cần cậy mạnh.” Tập Nghị vẻ mặt lo lắng.

“Ta không có cậy mạnh.”

“Mới là lạ, kia miệng vết thương..... thật lớn.”

“Người đã quên ta nói cho người, ta làm cái gì công tác sao? Vết thương ấy với ta mà nói chính là chuyện nhỏ.”

Hấn nhắc tới, Tập Nghị mới nhớ tới chính mình trước nghĩ nói với hấn. “Đặc vụ không phải đều rất lợi hại sao? Người nói chính mình là đặc vụ kỳ thật là gạt người đi?”

Đối với nghi ngờ của hấn, Vệ Thịnh ung dung cười yếu ớt. “Tiểu Nghị, ta nghĩ người thông minh tài trí hơn người, sẽ biết đây là khổ nhục kế.”

“Khổ nhục kế?” Hấn sừng sốt một chút, hoài nghi nhìn lão ba.

“Đúng.”

Nhưng là chính mình vừa rồi mới tận mắt nhìn vết thương hấn, vết thương lớn như vậy, huyết ra nhiều như vậy, làm sao có thể nói là khổ nhục kế? Không ai lại dùng vết thương nghiêm trọng như vậy tiền hành khổ nhục kế, lão ba nhất định là cậy mạnh.

Hấn thật sự tức giận người thương tổn lão ba!

“Tiểu Nghị, ta khát, có thể giúp ta lấy chén nước không?”

“Hảo.” Tập Nghị lập tức gạt đầu, hàm mệnh mà đi.

Con vừa ly khai phòng, Vệ Thịnh lập tức nhin không được cười khê ra tiếng lác lác đầu.

Con tuy thông minh, nhưng dù sao còn là cái tiểu hài tử, cho nên mới trúng kế hắn.

Tận mắt nhìn vết thương của hắn miệng xong, Tiểu Nghị nhất định sẽ không tin tưởng đây là khổ nhục kế, càng quan tâm hắn lão ba bị “Trọng thương”, sau đó đem tâm chậm rãi chuyển thành khuyh hướng lão ba “Dừng cảm”.

Nhìn thần sắc hắn vừa rồi lo lắng, cùng với hành động nhanh chóng chạy đi vì hắn lấy nước, hắn đã biết con đã không còn là vấn đề.

Hiện tại duy nhất cần hắn hao tổn tâm trí, cũng chỉ còn lại lão bà mạnh miệng, hắn háo hão suy nghĩ một chút kế tiếp nên làm như thế nào, mới có thể vạn vô nhất thất.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Của Đặc Vụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chương 8.

“Ngươi ôm chăn bông cùng gối muốn đi đâu?” Nhìn nàng từ từ quần áo lấy ra một cái gối cùng chăn bông, Vệ Thịnh khẽ tựa vào đầu giường hỏi.

“Đi ngủ cùng con.” Tập Tiểu Vũ trả lời vừa lời chăn bông ra.

“Cho nên ngươi buổi tối không giúp ta?”

Động tác của nàng mạnh một chút, mày nhíu lại xoay người đối mặt hắn.

“Vệ Thịnh,” Nàng do dự mở miệng, nghĩ nên nói như thế nào mới có thể cho hắn không bị kích thích, làm cho hắn hiểu được, chính mình cũng không có thay đổi tâm ý; “Ta nghĩ ta nên nói cho ngươi hiểu được, ta cũng không có —”

“Nếu nửa đêm miệng vết thương của ta đau, hoặc muốn uống nước nên làm cái gì bây giờ? Ai giúp ta?”

“A?” Nàng nhất thời không phản ứng lại.

“Lấy tình huống ta hiện tại vừa động liền đau, căn bản cái gì đều làm không được, nếu ta nửa đêm muốn uống nước hoặc muốn đi toilet, kêu ai giúp ta?” Vệ Thịnh nhíu mi nói, mà Tập Tiểu Vũ ngốc nghếch cũng không nhúc nhích nghiêm tại chỗ nhìn hắn.

“Làm sao vậy?” Hắn nhận thấy nàng khác thường, “Ngươi muốn nghĩ sai lệch, cho ta gọi ngươi lưu lại là có khác ý đồ đi? Ngươi thực đã cho ta như bây giờ có thể đối với ngươi làm cái gì sao?”

“Ta mới không có!” Bị đoán trúng ý tưởng, nàng không tự chủ được đỏ mặt, thẹn quá thành giận phản bác.

“Vậy phiền ngươi buổi tối lưu lại chiếu cố ta, có thể chứ?” Vệ Thịnh ản nhẩn ý cười, lấy vẻ mặt nghiêm túc đối nàng thỉnh cầu.

Tập Tiểu Vũ nhìn hắn thân hình cao lớn chiếm đi hơn phân nửa giường ngủ, do dự trong chốc lát, vẫn là cảm thấy không ổn.

“Ta là đi ngủ phòng khách cũng được lắm, chỉ cần trong phòng có gì, ngươi lên tiếng bảo ta, ta có thể nghe được —”

“Ngươi muốn ta ngay cả con cũng bị đánh thức sao?” Hắn đánh gãy lời của nàng.

“Cửa phòng Tiểu Nghị đóng, sẽ không ầm ỹ đến hắn.”

Hắn suy nghĩ trong chốc lát sau, lắc đầu nói: “Ta không nghĩ cưu chiếm thước sào (Nene: chiếm lợi thế?), vẫn là ta đi ngủ phòng khách tốt hơn.” Nói xong, hắn giả dựa ngòai dậy, lại một giây sau đau kêu ra tiếng “A!”

Tập Tiểu Vũ nóng vội chạy vội đến bên người hắn.

“Ngươi đang làm gì? Không cần lộn xộn, làm miệng vết thương đổ máu làm sao bây giờ?” Nàng tức giận quở trách, động tác lại ôn nhu dịu dàng hắn nằm xuống.

“Ta đến nơi đây làm cho ngươi chiếu cố, đã muốn thực quấy rầy ngươi, lấy quan hệ hiện tại của chúng ta, ngươi căn bản là không cần phải để ý ta, như thế nào lại cho ngươi đi ngủ phòng khách?” Hắn nhìn nàng, áy náy nói.

Nàng vội vàng lắc đầu. “Ngươi không cần nói như vậy, nếu không phải vì cứu ta, ngươi cũng sẽ không bị thương, chiếu cố ngươi đương nhiên là trách

nhệm của ta.”

Chính là trách nhiệm sao? Vệ Thịnh cũng không có hỏi ra, bởi vì bọn họ trong lòng đều biết rõ ràng căn bản này chính là lời nói dối, là nàng lừa gạt lấy có. Hắn sẽ không vạch trần nàng, ít nhất trước khi nàng nằm trên giường rơi vào trong lòng hắn sẽ không.

“Tuy là như thế, ta không thể cho ngươi đi ngủ phòng khách.” Hắn lại lần nữa giẫy dụa muốn từ trên giường ngồi dậy.

“Ngươi đừng lộn xộn, ta lưu lại là được.” Tập Tiểu Vũ vội vàng ngăn chặn hắn.

“Thật vậy chăng?”

Nàng dùng sức gật đầu.

“Đau quá.” Hắn lại nằm trên giường, đau ngâm ra tiếng.

“Ta không phải mới vừa gọi ngươi không cần lộn xộn sao? Ngươi thật là tự tìm tội chịu nha.” Nàng mày nhanh tức mắng, tức giận một chút, lại lo lắng hỏi: “Rất đau ư? Nếu thật sự chịu không nổi, ta lấy thuốc giảm đau cho ngươi, thầy thuốc có đưa 3 bao thuốc giảm đau cho ta.”

“Ta còn chịu được.” Vệ Thịnh nhin đau biểu tình chậm rãi lắc đầu.

“Thật vậy không? Ngươi không cần miễn cưỡng nha.” Nàng sầu lo nhìn hắn.

“Trong chốc lát ngủ sẽ không sao.” Hắn có chút áp lực hướng nàng yêu cầu, “Chúng ta ngủ được chưa?”

Nhìn bộ dáng hắn giống như thật sự thực không thoải mái, Tập Tiểu Vũ lập tức gật đầu.

“Ta đi xem một chút Tiểu Nghị có hay không đá chân, một chút sẽ trở lại.” Nàng đối hắn nói xong, xoay người muốn đi, tay lại bị hắn giữ chặt.

“Ngươi sẽ trở về đi?” Hắn bất an nhìn nàng, suy yếu hỏi.

Nàng gật đầu, trấn an vỗ vỗ tay hắn, hướng hắn cam đoan, “Ta đi một chút sẽ trở lại.”

Tập Tiểu Vũ quả nhiên chỉ rời đi một chút rồi trở lại, trước sau đại khái chỉ tốn ba phút. Nàng trước đem gối cùng chăn bông lấy đến bên kia giường bỏ xuống, lại xoay người đi đến bên tường bên tắt đèn đi, đêm tối đen, cuối cùng mới đi trở về ngồi trên giường, dựa vào mép giường nằm xuống.

Trong phòng thực im lặng, hắn không nhúc nhích, nàng cũng không nhúc nhích; Hắn không nói chuyện, nàng cũng lặng im không nói.

“Ngươi có thể ngủ qua một chút, ta sẽ không xâm phạm ngươi.” Vệ Thịnh đột nhiên giật mình, quay đầu nhìn về phía nàng.

“Ta biết, ta lo lắng là dựa vào gần quá, khả năng không cẩn thận động đến miệng vết thương của ngươi.” Nàng giải thích.

“Ngươi suy nghĩ nhiều quá, lại đây.” Hắn thân thủ kéo nàng.

“Vệ Thịnh, ngươi đừng—” Nàng kháng cự.

“Nha!” Hắn nháy mắt đau thờ ra thanh.

“Làm sao vậy?” Nàng lập tức đình chỉ giẫy dụa, quan tâm hỏi.

“Miệng vết thương đau quá.”

“Ta bảo ngươi đừng lộn xộn rồi.”

“Vậy ngươi cứ tới đây, đừng làm cho ta dùng lực động đến miệng vết thương nha. Ngươi ngủ sát mép giường như vậy, nếu nửa đêm không cẩn thận ngã xuống làm sao bây giờ?” Hắn lo lắng nói.

“Sẽ không phát sinh loại sự tình này.”

“Nhưng ta lo lắng nha.” Vệ Thịnh nói tiếp: “Ngươi muốn chính mình nằm qua đây một chút, hay là muốn ta động thủ đem ngươi kéo qua?” Nói xong, hắn lại khinh hất một hơi.

Vừa nghe âm thanh hút không khí, nàng biết miệng vết thương hắn đau, chính mình trái tim cũng đau lên, nàng nhẹ nhàng di động thân thể, hướng trong giường di chuyển hai mươi cm.

“Qua tiếp chút.” Hắn nói.

Tập Tiểu Vũ lại di chuyển gần một ít.

“Qua tiếp chút, ta sẽ không ăn ngại.” Hấn thờ dài nói, hơn nữa dùng tay kéo nàng.

“Ngươi đừng lộn xộn, đi qua là được.” Nàng vội vàng kêu lên, sau đó, trực tiếp di chuyển gần đến thân thể dựa vào hấn mới thôi. “Như vậy là được đi?”

“Ừm.” Hấn mỉm cười, sau đó xoay người một cái, liền đem cả người nàng tiến vào trong lòng.

“Vệ Thịnh!” Nàng kinh hô, phản xạ muốn giãy dụa, nhưng –

“Đừng nhúc nhích, cẩn thận miệng vết thương của ta.” Hấn nhanh chóng nói, hại nàng cả người cứng đờ, động cũng không dám lộn xộn một chút.

Vệ Thịnh đem hai má vùi vào mái tóc nàng miễn mùi hương, tham lam hít sâu hương vị ngọt ngào của nàng. “Ta nhớ hương vị của ngươi.” Hấn khàn khàn thấp âm thanh.

“Ngươi vừa rồi nói ngươi sẽ không xâm phạm ta.” Tập Tiểu Vũ cả người cứng ngắc nhắc nhở hấn.

“Ta chỉ ôm ngươi mà thôi, xác thực không có xâm phạm ngươi, ngươi cảm thấy như vậy chính là xâm phạm?” Hấn hơi hơi ngẩng đầu hỏi.

Hấn đã nói như vậy, muốn nàng trả lời như thế nào? Hơn nữa trời biết nàng cũng tưởng niệm hương vị hấn.

Bọn họ ở cùng một chỗ chỉ có ba tháng mà thôi, hơn nữa sau đó chia lìa sáu năm, nàng nghĩ đến mình sớm đã quên cảm giác bị hấn ôm vào trong ngực, đã quên hương vị hấn, tiếng tim đập của hấn, nhưng đến giờ khắc này, chính mình mới biết được nàng căn bản là không có quên, tất cả đều bị nàng giấu ở chỗ sâu nhất tận đáy lòng.

Nàng thích hấn, thật sự rất thích, rất thích, từ khi hấn đột nhiên xuất hiện sinh mệnh nàng ngày nào đó bắt đầu, đối với hấn thích liền càng ngày càng tăng.

Rượu loạn tính là ngoài ý muốn, kết hôn lại ngoài ý muốn, nhưng là bởi vì nàng thật thích hấn, cho nên liền bất chấp tất cả nắm chắc gắt gao cơ hội bên hấn, bởi vì trời biết bỏ qua hấn, nàng còn có thể tìm được một người tốt vô điều kiện đối chính mình.

Nàng ích kỷ, nhưng là tục ngữ nói đúng, nhân bất vi kỳ, không phải sao? Cho nên khi hấn đột nhiên nói muốn ly hôn, còn dẫn theo nữ nhân xuất hiện ở trước mặt nàng, nói nữ nhân kia mới là người hấn chân chính yêu, hấn cho tới bây giờ vốn không có yêu nàng, nàng cũng không thể nói gì hơn?

Lại gặp nhau, nàng không muốn cùng hấn quá mức tiếp cận, chính là bởi vì không muốn hồi tưởng những thứ đi qua, nhưng tình huống như bây giờ, chỉ sợ rất khó cùng hấn bảo trì khoảng cách.

“Miệng vết thương của ngươi sẽ không đau đi?” Nàng mở miệng hỏi.

“Vết thương ở trên lưng, như vậy nằm sườn ngủ thoải mái rất nhiều.” Hấn nói.

Tập Tiểu Vũ nhắm mắt lại. “Vậy mau ngủ đi.”

Không nghĩ tới nàng hội dễ dàng như vậy thỏa hiệp, Vệ Thịnh có điểm ngoài ý muốn khinh chơn hạ mi, cũng không muốn vì chính mình vận tốt nói thêm gì, chính là đem hai má một lần nữa vùi mái tóc của nàng, cùng hương vị nàng mê người chậm rãi ngủ say.

Chương 8.2

Ngoài cửa lớn tựa hồ có thanh âm, đại thúc đã trở lại sao?

Nàng không tự chủ ngừng thở, cảm giác tim đập nhanh hơn, cả người bỗng nhiên đều khẩn trương lên.

Nàng chờ đợi 1 lát, ngoài cửa lại trở nên im lặng không tiếng động, giống như vừa rồi âm thanh là nàng huyền nghe.

Nàng nhú mày, không tin tưởng tiêu sái đến trước cửa mở ra xem xét, hôn ám cầu thang không có một bóng người.

“Tiểu Vũ.”

Nghe thấy âm thanh hấn tự sau thân vang lên, nàng nhanh chóng quay đầu, cũng không thấy thân ảnh hấn.

“Đại thúc?” Nàng cất tiếng kêu, đáp lại của nàng cũng chỉ là người qua đường xa lạ.

Là nàng nghe lầm sao?

Nhưng nàng rõ ràng còn có nghe thấy âm thanh hấn gọi chính mình nha!

Nàng nhú mày trở về, không buông tha một cái góc có thể trốn, tìm thân ảnh hấn, nhưng lần lượt hy vọng thất bại.

Ở trong phòng, nàng một mình cảm giác thực tịch mịch, chỉ cần có gió thổi cỏ lay đều tưởng hấn đã trở lại, nhưng là hấn ngay cả một lần cũng không có trở về, làm nước mắt của nàng rơi xuống.

Ở cầu thang, khi đổ rác, thậm chí là nằng đi một mình ở trên đường, âm thanh của hấn đột nhiên toát ra kêu nằng, làm cho nằng cõi lòng chờ mong quay đầu nhìn lại, lại vĩnh viễn nhìn không thấy hấn, làm nằng rơi lệ.

Để hấn có thể tùy thời đều tìm được nằng, tùy thời đều có thể tìm được chỗ ở của nằng, làm cho nằng tràn ngập các loại ảo tưởng.

Nằng luôn luôn ảo tưởng, ảo tưởng hấn tùy thời đều xuất hiện, trở lại với mình, nói hấn kỳ thật là yêu nằng.

Nằng luôn luôn chờ đợi, nhưng ngoài cửa thủy chung yên tĩnh không tiếng động, phía sau thủy chung nhìn không thấy thân ảnh hấn, sau đó nước mắt của nằng lại lần nữa chảy xuống.

Nằng luôn luôn không thích khóc, bởi vì thật lâu trước kia nằng biết khóc là không thay đổi được sự thật, nhưng vì sao nước mắt vẫn là chảy không ngừng?

Nằng rất khổ sở, tâm tính thiện lương đau, thật sự đau quá.....

Đại thúc..... Ô..... Đại thúc.....

“Tiểu Vũ, Tiểu Vũ.”

Đang ngủ bị gọi tỉnh, Tập Tiểu Vũ hỗn loạn một chút mới thanh tỉnh lại, nhanh chóng mở to mắt, khẩn trương quay đầu hỏi:“Làm sao vậy? Miệng vết thương đau sau?”

Vệ Thịnh mày nhanh túc, biểu tình nghiêm túc chăm chú nhìn nằng. Không có lên tiếng trả lời.

“Làm sao vậy?” Nằng lại hỏi, muốn ngồi dậy, nhưng mà vòng tay hấn ở bên hông nằng lại dùng sức không cho nằng đứng dậy. Nằng không dám giãy dụa, sợ khê động miệng vết thương của hấn.“Vệ Thịnh?”

“Ngươi vừa rồi mơ cái gì?” Hấn hỏi.

“A?” Nằng mờ mịt nhìn hấn.

Hấn thân thủ khinh chạm khoeo mắt của nằng, nhẹ giọng nói:“Ngươi đang khóc.”

Nằng không dám tin sờ biên tóc chính mình, nơi đó thật sự đã ẩm ướt thành một mảnh, tựa như từng cái buổi tối đi qua khi mới vừa cùng hấn ly hôn giống nhau.

“Ngươi mơ cái gì?” Hấn lại hỏi nằng.

“Xà, nó truy ta, ta thực sợ hãi.” Nằng lung tung trả lời.

“Cho nên ngươi hướng ta cầu cứu sao?”

“Cái gì?”

“Ngươi ở trong mộng không ngừng kêu đại thúc.” Vệ Thịnh không chuyển mắt chăm chú nhìn nằng.

Tập Tiểu Vũ nghe vậy cả người cứng đờ.

“Năm đó ta thật sự làm cho ngươi thực thương tâm đúng hay không? Ta thật có lỗi. Tiểu Vũ.” Hấn ngữ khí hỗn loạn đau lòng cùng tự trách mở miệng giải thích.

Nằng trầm mặc một chút, thấp giọng nói:“Ngươi căn bản là không cần nói thật có lỗi, bởi vì tình cảm chuyện vốn không có ai đúng ai sai, ngươi không cần đối ta có áy náy khổ sở.”

“Năm đó ta nói không thương ngươi là lừa gạt ngươi, kỳ thật khi ngươi thích ta, ta cũng đã yêu ngươi.” Hấn hướng nằng thẳng thắn.

“Làm ơn, Vệ Thịnh, chuyện quá khứ cho nó đi qua được không?” Nằng nhịn không được thấp giọng cầu, hơn nữa muốn tránh thoát cái ôm áp của hấn, nhưng tay hấn lại tuyệt không thả lỏng.

“Nữ nhân kia là diễn viên ta tìm, ta ngay cả nằng tên gọi là gì cũng không biết, tự nhiên không có khả năng yêu nằng.”

“Làm ơn, đừng nói nữa được không?” Nằng nhắm mắt lại, giống như như vậy có thể không nghe hấn nói.

Nằng còn nhớ rõ nữ nhân kia bộ dáng, so với nằng cao gầy, so với nằng xinh đẹp lại tự tin, nam nhân có mắt đều lựa chọn nữ nhân kia, mà không phải mình.

Diễn viên? Hấn vì sao qua nhiều năm như vậy, mới đến cùng nằng nói dối?

“Không thể không nói, ta phải cho ngươi biết, ta và ngươi ly hôn là bất đắc dĩ, bởi vì ta nếu không ly khai sẽ đem ngươi cuốn vào nguy hiểm, ta không thể làm cho cái loại sự tình này phát sinh.” Vệ Thịnh tiếp tục nói.

“Làm ơn.....” Tập Tiểu Vũ lại thấp giọng thỉnh cầu. “Bị bất đắc dĩ” những lời này tuyệt không thích hợp hắn nói, hắn biết không?

“Cho ngươi bị thương đổ máu so với cho ngươi hận ta, ta tình nguyện lựa chọn về sau, ngươi hiểu không? Cho dù thời gian có thể trở lại một lần, ta vẫn là lựa chọn làm như vậy, bởi vì với ta mà nói, an toàn của ngươi so với mọi thứ đều trọng yếu hơn.”

Nàng căn bản nghe không hiểu hắn đang nói cái gì, nàng chỉ biết là mình vẫn là bị thương đổ máu, ngay tại lòng của nàng.

Hơn nữa, nàng căn bản là hận không được hắn.

Yêu một người là cảm giác gì, trước khi gặp hắn, nàng chưa bao giờ trải qua, cho nên mới nghĩ mình đối hắn chính là thích mà thôi. Thẳng đến ly hôn, mất đi hắn, không còn được gặp lại hắn, nàng mới giật mình hiểu được chính mình thương hắn yêu hắn sâu đậm.

Chữ hận tự bên cạnh có chữ tâm, chứng minh muốn hận một người là cần dùng đến tâm, mà lòng của nàng đều đã muốn đập nát, lại nên như thế nào đi hận hắn?

Nàng cũng không hận hắn, chỉ đồ thừa mình cùng hắn vô duyên, dùng tình quá sâu mới tự mình chuốc khổ, cho nên hắn đối mình thế, chân ái quá một lần là đủ rồi, tan nát cõi lòng cũng giống nhau.

Nàng không nghĩ gặp mặt xúc tiến tình yêu, mặc kệ đối tượng là ai đều giống nhau, một lần là đủ rồi.

“Vệ Thịnh, chuyện quá khứ cũng đừng nhắc lại, ta cũng không hận ngươi, cũng không trách ngươi, cho nên, đừng nói nữa được không? Ta mệt quá, có thể cho ta ngủ không?” Nàng lấy giọng nói mỗi một thấp giọng cầu.

Vệ Thịnh hơi nhíu mày, không hề mở miệng nói chuyện. Hắn cuối cùng là biết đến nàng có bao nhiêu quật cường, cũng làm cho hắn hoàn toàn giác ngộ chính mình bước tiếp theo là làm như thế nào.

Mà đối nàng, nhiều lời không bằng nhiều làm, hắn vừa nắm vừa xoa mới được.

Chương 8.3

“Ta đi tắm rửa.” Buổi sáng, chờ con đi đến trường xong, Vệ Thịnh đối Tập Tiểu Vũ nói như vậy.

“Tắm rửa?” Nàng ghen hòng trợn mắt nhìn trừng trừng hắn.

“Đúng.” Hắn kiên định gật đầu.

“Ngươi điên rồi sao? Thầy thuốc không phải đặc biệt nói miệng vết thương của ngươi tuyệt đối không thể đụng vào đến nước, ngươi muốn tắm rửa như thế nào?”

“Ta sẽ cẩn thận.”

“Như thế nào là cẩn thận?” Nàng hỏi hắn, “Miệng vết thương của ngươi hơi chút động đến sẽ đau, loại tình huống này ngươi muốn tắm rửa như thế nào?”

“Ta sẽ nghĩ biện pháp.”

“Biện pháp gì?”

“Không biết, sẽ có biện pháp — a!” Hắn không thèm để ý nhún vai, đá chân vặn eo mà kêu một tiếng, mảy lập tức gất gao nhú lại.

“Ngươi xem ngươi như vậy muốn như thế nào tắm rửa, nghĩ biện pháp như thế nào?” Tập Tiểu Vũ nhanh chóng chạy đến bên người hắn, xem xét một chút vết thương, sau đó lấy biểu tình không đồng ý đối hắn lệnh nói: “Không cho phép tắm rửa. Muốn tẩy chờ thêm hai ngày sau tẩy.”

“Không được, như vậy ta sẽ bần chết.”

“Bần chết cùng đau chết người chọn cái nào?”

“Ta tình nguyện đau chết.”

Nàng không có cách trừng mắt nhìn hắn, hít sâu một hơi, lấy ôn tồn khuyên bảo: “Vệ Thịnh, ngươi không phải tiểu hài tử, làm ơn đừng náo loạn, muốn tắm rửa chờ thêm hai ngày miệng vết thương lành lại tẩy, được không?”

“Không được.” Hắn từ chối, tức giận đến mức nàng nhìn không được cắn chặt răng.

“Đừng náo loạn được không?”

“Ta muốn tắm rửa.” Hấn thái độ thực kiên trì.

“Hào, muốn tắm chính ngươi đi tắm, ta sẽ không giúp ngươi.” Nàng hai tay ôm ngực, làm ra tư thái thờ ơ lạnh nhạt. Nàng tin không có hỗ trợ của nàng, hấn có biện pháp chính mình tắm rửa.

“Ta vốn đã nghĩ chính mình tắm, không trông cậy ngươi giúp ta.” Vệ Thịnh dùng ánh mắt vô tội nhìn nàng một cái, sau đó chậm rãi di động thân thể xuống giường, mỗi động tác động đậy thân thể một chút, hấn liền đau đến đỏ hóp một hơi, Tập Tiểu Vũ đứng ở một bên mày càng nhăn càng nhanh.

“Ngươi thật sự như vậy nói không nghe?” Nàng nhin không được mở miệng.

“Không phải ta nói không nghe, mà là thân thể dính dính thật sự làm cho ta thực không thoải mái, ngày hôm qua ta chảy một thân mồ hôi, ngươi cũng có nhìn thấy không phải sao?” Hấn dừng lại động tác, bắt đầu nhìn về phía nàng. “Ngươi đừng đứng ở chỗ này, dù sao ngươi nói sẽ không giúp ta, ta sẽ chính mình nghĩ biện pháp, ngươi đi việc của ngươi đi.”

Nói xong, hấn lại lần nữa gian nan di động thân thể xuống giường, lập lại mỗi động một chút liền đau đến mẩn hóp một hơi. Hấn không tin Tiểu Vũ thật sự ngoan cố quyết tâm không để ý tới hấn.

“Không cần tắm rửa, ta thay ngươi lau người, như vậy có thể đi?” Tập Tiểu Vũ tức giận trừng mắt nhìn hấn trong chốc lát, rốt cục cũng nhìn không được nữa ngăn chặn bờ vai của hấn, ngăn cản hấn tiếp tục tra tấn tâm chính mình.

“Ngươi thay ta lau người? Toàn thân sao?” Hấn ngẩng đầu hỏi.

“Nếu ngươi thăm nghĩ lau nửa người, ta có thể bỏ chút khí lực.”

“Đương nhiên muốn lau toàn thân.” Hấn nhanh chóng nói, “Nhưng là ta sợ ngươi thẹn thùng.”

“Thẹn cái gì?” Nàng tức giận hỏi lại, thật cẩn thận đưa hấn hồi trên giường.

“A! Đau đau đau đau đau.....” Vệ Thịnh vẫn không quên diễn trò.

Kỳ thật loại này tiểu thương đối hấn mà nói tựa như bị ong mật thích giống nhau, hấn còn chịu vết thương so với cái này nghiêm trọng hơn mười, hai mươi lần.

Hấn trên người có hai mươi chỗ đã thành vết sẹo, tuy rằng chỉ có hai, ba đạo trọng thương lưu lại rõ ràng vết sẹo, phần lớn chỉ còn một cái sắc dấu vết, tuyệt đối sờ không được, nhưng xem cũng rất rõ ràng.

Khi cùng nàng làm tình, hấn luôn chọn ở buổi tối hoặc khi ánh sáng hôn ám, để tránh dọa đến nàng, hiện tại nếu thật làm cho giúp nàng lau người.....

“Ta xem vẫn là quên đi.” Hấn thay đổi chủ ý, “Ngươi mang ta đến phòng tắm là tốt rồi, ta chính mình nghĩ biện pháp tắm rửa.”

“Ngươi rốt cuộc muốn như thế nào, ta đã muốn đáp ứng phải giúp ngươi lau người, ngươi còn có cái gì không hài lòng?” Tập Tiểu Vũ không nhẫn nại chất vấn.

“Ta không nghĩ phiền toái ngươi.”

“Ngươi đã muốn phiền toái ta!”

“Cho nên, ngươi kỳ thật một chút cũng không cần chiều cô ta đúng hay không?”

“Ta không có nói như vậy.” Thấy biểu tình hấn như bị vứt bỏ dường như đáng thương, khí thế của nàng lập tức liền yếu xuống. “Ngươi nằm yên, ta đi lấy nước ấm cùng khăn mặt.”

“Tiểu Vũ.” Vệ Thịnh giữ chặt tay nàng. “Miệng vết thương của ta kỳ thật không có đau như vậy, ta có thể chính mình tắm rửa, không cần ngươi thay ta lau người, thật sự.” Hấn an vị đứng dậy, chuẩn bị xuống giường, lại bị nàng áp ngồi trên giường.

“Ngươi rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Tập Tiểu Vũ hai tay áp bờ vai của hấn, ở trên người hấn trừng hấn, “Ta đều đã muốn giúp ngươi, ngươi còn như vậy làm cho ta tức giận, làm cho ta lo lắng phải không?”

Vệ Thịnh đột nhiên thân thủ đem nàng kéo xuống, ôm nàng.

“Vệ Thịnh!” Nàng sợ hãi kêu ra tiếng.

“Ngươi lo lắng ta sao?” Hấn thấp giọng hỏi.

“Ngươi đừng như vậy, nhanh chút buông tay, ta sẽ áp đến miệng vết thương của ngươi.” Nàng cấp bách kêu lên, tưởng tránh hấn, lại không dám dùng sức.

“Đừng nhúc nhích, miệng vết thương của ta đau.” Hấn cảnh cáo nàng.

“Vậy ngươi cũng buông tay nha.” Động tác của nàng lập tức yên lặng xuống.

Vệ Thịnh vẫn như cũ, không nhanh không chậm lặp lại câu hỏi, “Ngươi lo lắng ta sao?” Hắn ánh mắt thâm thúy có mặt u buồn hơi thờ.

“Không lo lắng, ta ngày hôm qua sẽ không mang ngươi trở về chiếu cố.” Nàng trầm mặc một chút, mới may nhanh tức trả lời, “Ngươi rốt cuộc buông tay hay không, miệng vết thương của ngươi. ....”

“Lo lắng liền đại biểu ngươi còn tại quan tâm ta, đúng hay không?” Hắn ngó nghiêng nhìn nàng, nhẹ giọng hỏi: “Ngươi còn thích ta, còn yêu ta, đúng không?”

Bị nói trúng tâm ý, nàng cả người chấn động một chút, sau đó giả bộ bình tĩnh phản bác, “Bằng hữu cũng sẽ lo lắng.”

“Đúng vậy, nhưng là cảm giác ngươi đối của ta tuyệt đối không chỉ là bằng hữu.”

“Đương nhiên, dù sao ngươi cũng là ba ba Tiểu Nghi, coi như là nửa người nhà của ta.” Nàng nhanh mồm nhanh miệng trả lời, “Ngươi rốt cuộc buông tay hay không?”

“Ta muốn hôn ngươi.” Hắn nhìn nàng thật sâu, đột nhiên nói.

Tập Tiểu Vũ phản xạ giật mình. “Ngươi đừng xằng bậy!”

“Nha ~” Vệ Thịnh lập tức co rúm lại đau kêu ra tiếng, sợ tới mức nàng lập tức liền đình chỉ gãy dựa.

“Thực xin lỗi, ta không phải cố ý, ta —” Lời của nàng chưa nói xong, môi đã bị hôn lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Của Đặc Vụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Đã lâu hôn môi, đã lâu chạm vào mềm mại, hương vị đã lâu.

Hắn từ tối hôm qua bắt đầu — không đúng, phải nói từ khi cùng nàng gặp lại bắt đầu, hắn vẫn nghĩ đối nàng làm chuyện này, đem nàng gặt gao tiến vào trong lòng, cảm thụ hương khí trên người nàng, cảm thụ da thịt ấm áp của nàng, cảm thụ lòng của nàng cùng hương vị trong miệng ngọt ngào.

Hắn vẫn nghĩ hôn nàng, nghĩ yêu nàng, lại khổ không có cơ hội.

Tối hôm qua vừa bị thương, không thích hợp vận động kịch liệt, hơn nữa con cách vách trong phòng ngủ, cho nên hắn chỉ có thể nhìn xuống rục rịch đục vọng lâu ngày, nhưng là hiện tại không còn có người nào hoặc chuyện gì có thể ngăn cản hắn, hắn muốn nàng!

Vệ Thịnh đem đầu lưỡi tham tiến trong miệng nàng, sâu xa dày đặc hôn nàng, không cho phép nàng thoát đi, không cho phép nàng cự tuyệt, dùng hắn lửa nóng nhất, tham lam cơ khát cần nuốt lời lẽ của nàng, làm cho nàng hiểu được hắn đối của nàng nhiệt tình, nhu cầu vô cùng bức thiết. ....

Sau đó, Tập Tiểu Vũ toàn thân vô lực, thờ hồn hèn nằm úp sấp ở trên người hắn, quả thực cũng không dám tin chính mình vừa rồi làm cái gì.

Tao! Nàng đột nhiên nhớ tới chuyện phi thường trọng yếu.

“Miệng vết thương của ngươi!” Nàng kinh thanh kêu lên, động thân muốn từ trên người hắn đứng lên, nhưng hắn lại ôm chặt nàng, không cho nàng rời đi.

“Vệ Thịnh, ta phải đứng lên nhìn xem miệng vết thương của ngươi.” Nàng sầu lo đối hắn nói.

“Ta thích ngươi gọi ta đại thúc.” Hắn ngó nghiêng nhìn nàng, giọng nói vì kích tỉnh đi qua mà có vẻ khàn khàn.

“Vệ Thịnh. ....”

“Ngươi vừa rồi rõ ràng cũng đã gọi ta đại thúc, không phải sao? Vì sao hiện tại lại sửa miệng không gọi? Nói cho ta biết nguyên nhân.”

“Chuyện vừa rồi không nên phát sinh.” Nàng tránh đi ánh mắt Vệ Thịnh nhìn thẳng, thấp giọng nói.

“Vì sao không nên? Ta thực thích, mà ngươi cũng vậy, không phải sao?” Hắn không cho là đúng nói, sau đó một cái trượt xuống dưới giữa hai chân nàng vẫn đang mẫn cảm, nhẹ nhàng mà âu yếm nàng.

“Vệ Thịnh!” Nàng thấp thuyển một tiếng, nhảy mắt bắt được tay hắn đùa, thấp giọng thỉnh cầu, “Đừng như vậy.”

Hắn than nhẹ một hơi, đành chỉ đùa, tay cùng nàng mười ngón đan nhau.

“Nói cho ta biết, vì sao ngươi cảm thấy không nên phát sinh?” Hắn hỏi nàng, sau đó ôn nhu lại bá đạo nói: “Nếu ngươi không thể nói ra một cái lý do làm cho ta không thể không nhận, ta cam đoan chuyện vừa rồi còn có thể lại phát sinh, hơn nữa ta có nhiều năm sinh năm, nó vẫn không ngừng mà phát sinh.”

“Vệ Thịnh, ngươi đừng như vậy được không? Nếu ngươi thật sự muốn lý do, chúng ta hiện tại đã không phải vợ chồng, lý do này —”

“Đây căn bản không phải lý do.” Hắn đánh gãy lời nói Tập Tiểu Vũ, “Bởi vì hiện tại không phải, không có nghĩa là ngày mai, ngày kia, ngày kia, thậm chí tương lai mỗi một ngày cũng không phải.”

Á khẩu không trả lời được, nàng trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên nói cái gì. “Ngươi trước làm cho ta đứng lên được không?”

“Ta thích ôm ngươi như vậy.”

“Vệ Thịnh.....”

“Nếu ngươi không thích, ngươi có thể dùng sức gãy dựa không quan hệ, cũng có thể trực tiếp ở miệng vết thương của ta dùng sức một chút, như vậy ta sẽ đau đến không thể không buông tay.” Hắn đưa ra đề nghị, hay nói giỡn làm cho nàng nghe xong tức điên.

Tập Tiểu Vũ tức giận nói: “Ngươi đừng tưởng rằng ta không dám làm như vậy.”

“Vậy ngươi liền làm đi.”

Nàng khí lên gờ tay đến, nhưng như thế nào cũng không hạ thủ được.

“Như thế nào không động thủ?” Vệ Thịnh khoe miệng khê nhếch khiêu khích.

Nàng nhanh miệng, quyền đầu dùng sức đi xuống, nhưng lạc điểm là ngực hắn.

“Khụ khụ..... Ngươi mưu sát chồng nha?” Ngực cứng lại khiến hắn liên tục khụ.

Nàng xuống tay lực đạo thật đúng là một chút cũng không lưu tình, ngoan a.

“Ngươi rốt cuộc muốn thế nào?” Nàng có chút phát hỏa hỏi.

Chỉ tiếc Vệ Thịnh rất hiểu nàng mềm lòng, cho nên hắn tuyệt không khản trương, vẫn làm theo ý mình vòng ôm nàng, một chút dấu hiệu buông tay đều không có.

“Như vậy làm ta mệt chết đi.” Nàng đối phương thức muốn cho hắn buông mình ra, không nghĩ tới hắn đối nàng nhe răng cười.

“Ta không ngại ngươi nằm xuống cùng ta nói chuyện phiếm, trước kia ngươi không phải thích nhất nằm trên người ta như vậy, thiếp trên ngực ta sao?”

“Ngươi cũng không cần nhắc lại chuyện quá khứ?” Tuy nói như thế, nhưng Tập Tiểu Vũ lại mỗi một bụng tay cho chính mình nằm trong lòng hắn. Dù sao chuyện không nên làm nhất đều làm, như vậy mụn chỗ nằm một chút hắn là cũng không quan hệ đi?

“Vì sao không cần nói?” Vệ Thịnh hỏi nàng.

“Bởi vì đều đã là chuyện quá khứ.”

“Ngươi biết không, Tiểu Vũ?” Hắn tiếp theo hoán thanh mở miệng, “Cùng ngươi ở cùng một chỗ ba tháng, là những ngày đời ta hạnh phúc nhất khoái hoạt nhất.”

“Ngươi gạt người.” Nàng nói rầu rĩ.

“Ta không có lừa ngươi.”

Nàng trầm mặc không nói.

“Trước kia ta từng với, ta lớn lên ở Mỹ, bởi vì công việc quá mệt mỏi, mới có thể c trở lại cố hương Đài Loan của mẹ ta một lần nữa bắt đầu. Lời này kỳ thật có một nửa là giả.” Để phòng nàng sẽ há mồm nói chuyện, hắn tiếp tục nói: “Ta thật ra ở Mỹ lớn lên, mẹ cũng là người Đài Loan, nhưng quá trình trưởng thành của ta cũng không bình thuận cũng không hạnh phúc, mẹ ta là bị bắt buộc mại dâm mới có ta.”

Tập Tiểu Vũ kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn hắn.

Hắn cho nàng một mỉm cười miễn cưỡng, ánh mắt đi qua mà trở nên ồ dột âm u.

“Bởi vì không có tiền cũng không có thân phận, ta từ nhỏ liền sinh trưởng ở ám hạm, trộm quai thường lừa có thể nói là làm mọi thứ đi, khi ta mười tuổi mẹ ta bởi vì tai nạn xe cộ ngoài ý muốn mất, ta một người như trước sống sót.”

“Đại thúc.....” Nàng đau lòng nắm chặt tay Vệ Thịnh.

Hắn lại cho nàng một cái mỉm cười, nhưng lần này tươi cười có điểm trấn an ấm áp.

“Ta mười hai tuổi năm ấy gặp được một người, hắn cải biến đời ta, làm cho ta từ một cái ám hạm lý du côn tiểu lưu manh biến thành nhân viên đặc vụ. Công việc này tuy rằng nguy hiểm, nhưng cũng làm cho ta kiếm được một cái thân phận làm người ta kính sợ, cùng với tiền tài. Ta tròn ba mươi tuổi tiền tình câu về hưu về Đài Loan, sau đó gặp người.”

“Cả người người tràn ngập ánh mặt trời tươi cười cùng cá tính thật sâu hấp dẫn ta, làm cho ta đi qua thế giới hắc ám giống như đột nhiên thấy hào quang, sau đó không thể chính mình hướng về người, yêu người, cho dù biết rõ chúng ta niên kỉ kém khá xa, cũng ngăn cản không được khát vọng ta muốn có được người.

“Ngày đó người uống rượu, đối ta thông báo nói người thích ta, ta nghe xong quả thực là mừng rỡ như điên. Bởi vì biết người uống rượu, cách ngày tình lại sẽ quên hết thảy, cho nên ta liền tỉ mỉ dụng điểm này, mang người trên giường, sau đó đem trách nhiệm toàn bộ giao cho người, muốn người phụ trách cùng ta kết hôn.”

Tập Tiểu Vũ khó có thể tin sanh đại hai mắt. Nguyên lai năm đó là hắn đối chính mình, mà không phải chính mình đối hắn làm sự kiện kia. Nguyên lai nàng thích hắn trước, hắn cũng đã thích nàng, yêu nàng. Nguyên lai đi qua nàng nghĩ đến hết thảy đều là giả, hiện tại theo như lời hắn mới là sự thật, như vậy –

“Nếu người yêu ta, vì sao cùng ta ly hôn, hơn nữa sau khi rời đi cũng không có trở về tìm ta?” Nàng thốt lên hỏi, sau đó đột nhiên nhớ tới tối hôm qua Vệ Thịnh tựa hồ nói qua hắn có lý do bất đắc dĩ.

“Bởi vì công việc làm cho ta đắc tội không ít người, mà những người đó không biết từ nơi nào biết được chân thật thân phận của ta, hơn nữa còn đối ta hạ lệnh truy sát. Ta không thể cho người cuốn vào nguy hiểm, cho nên chỉ có thể rời đi.”

“Người làm sao mà biết người sau khi rời khỏi, ta sẽ không bị cuốn vào trong nguy hiểm đâu? Có lẽ những người đó đã sớm biết ta và người quan hệ.....”

“Không, bọn họ không biết, bởi vì sau khi ta rời đi từng an bài một ít người âm thầm bảo hộ người gần nửa năm, thẳng đến khi xác định người không bị bất luận kẻ nào làm hại, những người đó mới rời đi.”

Cho nên nàng mới có thể cảm thấy ngoài cửa có thanh âm, cảm thấy giống như có người đang xem nàng, cảm thấy có người đi theo nàng, tưởng hắn, nhưng xoay người lại luôn nhìn không thấy hắn, tìm không thấy hắn?

Nước mắt không tự chủ được theo hốc mắt chảy xuống, Tập Tiểu Vũ bỗng nhiên lấy tay đánh hắn, đánh hắn.

“Người đáng giận!” Nàng khóc nức nở mắng, “Vì sao không nói, vì sao không cùng ta liên lạc, vì sao muốn dùng loại phương thức này rời ta? Người có biết hay không ta có bao nhiêu khổ sở, có bao nhiêu thương tâm, lòng của ta có nhiều đau, người rốt cuộc có biết hay không? Đáng giận!” Nàng dùng sức đánh hắn.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi.” Vệ Thịnh đem nàng ủng hời trong lòng, đau lòng giải thích.

“Ta không cần người xin lỗi, ta muốn biết vì sao? Năm đó nếu người nói thật, ta sẽ chờ người, nhưng là người vì sao muốn dùng phương thức thương tổn ta rời đi, vì sao?” Nàng lại động thân thể, đẩy mặt roi lệ ngồi vào một bên chất vấn hắn.

Hắn cũng ngồi dậy, do dự nhìn nàng thật lâu, sau mới hoạt kê nói nhỏ, “Bởi vì ta cũng không xác định chính mình hay không có thể sống trở về tìm người, ta không thể cho người lo lắng, sợ hãi tâm tình chờ ta cả đời, ta không thể.”

Nghe thấy này lời nói, Tập Tiểu Vũ tâm một trận đau, nhưng nàng nói cho chính mình không nên vì hắn đau lòng, bởi vì nàng thừa nhận thương so với hắn càng sâu, càng đau.

“Cho nên người tình nguyện làm cho ta thương tâm cả đời, đau lòng cả đời?” Nàng hấp cái mũi, giọng mũi dày đặc hỏi.

“Thời gian là tốt nhất chữa khỏi thuốc hay, người một ngày nào đó sẽ quên ta, nếu ta thật sự mất mạng.” Vệ Thịnh bất đắc dĩ xả môi, lạnh nhạt cười.

Nàng rốt cuộc không thể ngăn chặn đánh hắn, dùng sức đánh bờ vai của hắn, thoáng ngừng lại nước mắt lại lần nữa giàn giụa xuống.

“Người đáng giận! Người hỗn đản! Người làm sao có thể như vậy tự cho là đúng thay ta quyết định này thây, người làm sao có thể? Người căn bản là không biết ta có nhiều khổ sở, người căn bản là không biết ta vẫn không thể quên người, càng tưởng quên, trí nhớ liền càng khắc sâu, người có biết hay không? Người đáng giận!” Nàng khóc to mắng.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi.” Vệ Thịnh bắt lấy tay nàng, đem nàng kéo vào trong lòng, đau lòng hướng nàng giải thích.

Càng tưởng quên, trí nhớ liền càng khắc sâu, loại thống khổ này hấn lại như thế nào không biết? Lần đầu tiên trộm này nọ, lần đầu tiên đánh bị thương người, lần đầu tiên máu tươi đầy người, lần đầu tiên giết người. .... Càng tưởng quên, trí nhớ liền càng khắc sâu.

“Biết ta vì sao không hề gọi ngươi đại thúc không? Bởi vì hai chữ kia sẽ làm lòng ta đau, đau quá, đau quá. ....” Nàng ở hấn trong lòng khóc khóc không thành tiếng.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi.” Hấn lại đối nàng giải thích, không biết chính mình trừ bỏ xin lỗi còn có thể nói cái gì.

Hấn chưa từng nghĩ tới chính mình sẽ làm nàng bị thương sâu như vậy, nguyên bản nghĩ đến nàng cá tính như ánh mặt trời, hấn là rất nhanh có thể quên hấn, quên sở hữu không thoải mái cùng thương tâm, không nghĩ tới lại hoàn toàn tương phản, ánh sáng càng cường, bóng ma càng thâm.

“Ta không cần của ngươi xin lỗi!”

“Đừng vậy —” Vệ Thịnh mới mở miệng lại nhắm lại, vội vàng sửa lời nói: “Ta yêu ngươi, Tiểu Vũ. Từ khi yêu ngươi từ ngày đó, ta đối với ngươi yêu chưa từng biến mất.”

“Ngươi đáng giận! Đáng giận!” Nàng động thủ đánh hấn một chút lại một chút, lệ không ngừng nhắm thẳng trong lòng hấn chảy xuống.

“Đừng khóc được không? Ngươi khóc tâm của ta đều đau.” Hấn thân thủ nâng lên mặt nàng, vẻ mặt ôn nhu lại bắt đầu dĩ.

“Ngươi xứng đáng, cũng nên cho ngươi ném thử đau lòng là cái tư vị gì.” Tập Tiểu Vũ hấp cái mũi đối hấn nói, nhưng nước mắt đã dần dần bị không chế.

Vệ Thịnh cúi đầu hôn nước mắt, lại trùi mền hôn hôn môi, mới ngẩng đầu lên, còn thật sự mà nghiêm túc nói: “Ngươi tha thứ của ta đi, lại cho ta một cơ hội cho ngươi hạnh phúc mà không phải thương tâm, lại nói với ta một lần ngươi nguyện ý được không? Tiểu Vũ.”

Hấn gần từng tiếng đều đánh vào lòng của nàng thật sâu, Tập Tiểu Vũ mới định chỉ nước mắt thiếu chút nữa lại muốn tràn mi mà ra, nàng dùng sức đem chúng nhện xuống.

“Trừ phi ngươi có thể đáp ứng ta một cái điều kiện.” Nàng nói.

“Một trăm điều kiện ta đều đáp ứng.” Hấn vui sướng hứa hẹn.

“Không cho phép giấu diếm ta gì nữa, không cho phép lại vì lý do gì rời ta đi, điểm ấy ngươi làm được không?”

“Hảo, ta đáp ứng ngươi.” Hấn không chút do dự gật đầu, sau đó lại lần nữa đem nàng ứng tiến trong lòng, ngăn chặn không được trong lòng kích động, cúi đầu hôn nàng “Ta yêu ngươi.”

Chương 9.2

“Các ngươi muốn kết hôn?”

Tập Nghị cứng họng nhìn mẹ, quả thực không thể tin được chính mình nghe được cái gì.

Hấn mới rời đi học giáo nửa ngày mà thôi nha, cái thay đổi này có thể hay không quá lớn? Mấy ngày hôm trước còn thể son sắt nói với hấn nàng không nghĩ tái hôn là người nào vậy? Hấn vẫn chờ mong kịch hay chạy đi đâu? Vì sao chính mình cái gì cũng chưa thấy, kết quả liền biến thành như vậy? Hấn thật sự là quá thất vọng rồi!

“Bộ dáng của ngươi thoát nhìn tựa hồ thực thất vọng, Tiểu Nghị.” Vệ Thịnh chọn môi nói.

“Ngươi vì sao phải thất vọng? Ngươi không hy vọng ba ba cùng mẹ hòa hảo sao?” Tập Tiểu Vũ khó hiểu nhìn con.

“Còn nói a, không biết là ai, phía trước mới thể mỗi ngày nói đòi này sẽ không tái hôn nha, mẹ?” Tập Nghị phiên cái xem thường, chế nhạo nói.

“Có sao? Là ai, ai nói những lời này?” Tập Tiểu Vũ giả ngu trái phải nhìn xung quanh.

“Đừng giả, giả bộ sẽ không giống. Dù sao kết quả này từ lúc đầu ta đoán trước, chính là không nghĩ tới ngươi thể nhưng ý chí bạc nhược đến chống đỡ không đến một ngày liền đầu hàng, thật sự là làm ta thất vọng!” Hấn lắc đầu thở dài.

“Uy, cái gì kêu ý chí bạc nhược a. Mẹ ngươi ý chí thực kiên cường, ai có thể so với ta cường nha! Ngươi sao?” Tập Tiểu Vũ ưỡn ngực kháng nghị, sau đó vươn tay đuổi ra, không ngừng bắt đem hiếu tử gãi ngứa.

“Oa! Mẹ, không cần — ha ha. .... Mẹ — a! Mẹ. ....” Tập Nghị kêu thảm thiết một tiếng, lại lần nữa rơi vào ma chướng của mẹ cuộn mình thành một đoàn, vừa cười lại kêu, hoàn toàn không thể chính mình.

Mẹ hảo ti bỉ, mỗi lần đều lấy lớn khi nhỏ!

Chọc đủ, Tập Tiểu Vũ vừa lòng rút tay về, lại cười đem về mặt con đỏ bừng kéo vào trong lòng hôn một cái.

“Ngươi chỉ có như vậy, mới có thể biểu hiện ra phù hợp tuổi ngươi.” Nàng có chút cảm thán nói, cảm thấy con trưởng thành sớm, cùng với cơ hồ không có thơ ấu, chính mình hẳn là phụ trách tuyệt đại đa số trách nhiệm.

“Đừng lại tới nữa.” Tập Nghị hướng nàng giả trang mặt quỷ, “Ngươi ta đều hy vọng có thể sinh ra thiên tài nhi đồng giống ta vậy, chỉ ngươi luôn thờ dài hy vọng chính mình sinh ra đến là cái đứa con ngốc. Lão ba, ngươi xác định ngươi thật sự cùng nàng kết một lần hôn sao? Nữ nhân này đầu rõ ràng có vấn đề nha.”

“Xú tiểu tử, ngươi nói cái gì? Muốn đánh sao?” Tập Tiểu Vũ trở mặt kêu lên, thân thủ muốn bắt con, hẳn lại giống vĩ cá chạch bàn trơn trượt, lập tức bỏ chạy thật xa, còn quay đầu đắc ý cười, “Hắc, đánh không đến!”

“Ngươi tiểu tử này..... Xem ta đánh ngươi!” Nàng kêu lên, sau đó đột nhiên nhảy dựng lên liền hướng con đi tới.

“A!” Tập Nghị kinh hô một tiếng, lập tức xoay người bỏ chạy.

Mẫu tử cứ như vậy nhiễu loạn phòng khách, cùng với nam nhân ngồi ở trên sofa mang về mặt tươi cười, thỉnh thoảng phát ra tiếng vừa cười vừa la thật náo nhiệt.

Vệ Thịnh hoàn toàn không thể ngăn khoe miệng mình giờ lên độ cong, cho dù nó đã muốn cong đến không thể lại cong, cũng không biện pháp vì hân giờ phút này hân hoan, hạnh phúc, cảm động cùng sung sướng mui đời.

Đối hẳn mà nói, Tập Tiểu Vũ vẫn là thiên sứ, thiên sứ đột nhiên xuống ở bên cạnh hẳn.

Nàng luôn tràn ngập ánh mặt trời, tràn ngập tươi cười, tràn ngập yêu, sau hơn sáu năm lại xuất hiện ở trước mặt hẳn như thế này, hơn sáu năm trở lại bên hẳn như trước.

Có nàng sẽ có ánh mặt trời, có tươi cười, có yêu, có thể chiếu ánh sáng lên hẳn, rửa sạch trên người hẳn hắc ám âm trầm, mang hẳn đến hạnh phúc.

Hắn thật may mắn, mới có thể gặp thiên sứ, còn có thể làm cho thiên sứ yêu mình?

Đáy mắt đột nhiên truyền đến ẩm ướt, làm cho hẳn không tự chủ được nhắm mắt lại.

“Đại thúc, ngươi làm sao vậy? Miệng vết thương đau à?” Tiếng Tập Tiểu Vũ ở bên tai lo lắng vang lên, nàng còn nắm cánh tay hẳn nhẹ nắm.

Vệ Thịnh mở mắt ra, đối nàng lắc lắc đầu.

“Thật sao?” Nàng vẫn có chút lo lắng nhìn hẳn.

“Thật.” Hẳn cam đoan nói, sau đó thâm tình chân thành cho nàng một cái hôn.

“Oa, đáng ghét nha!” Tập Nghị ở một bên phun.

“Ngươi nói cái gì?” Tập Tiểu Vũ ngẩng đầu lên, sắc mặt ửng đỏ trừng mắt nhìn con liếc một cái.

“Không có.” Tập Nghị lập tức giả ngu.

“Đại thúc, ngươi muốn trở về phòng nằm nghỉ ngơi hay không?” Dem tầm mắt trở về, Tập Tiểu Vũ ôn nhu hỏi Vệ Thịnh.

“Chờ một chút, chờ một chút.” Tập Nghị đột nhiên kêu lên, bởi vì hẳn vừa nghe thấy cái mà hẳn mình nghe lầm, “Mẹ, ngươi vừa rồi kêu lão ba gì? Đại thúc sao? Ngươi vì sao lại kêu lão ba là đại thúc nha?”

Tập Tiểu Vũ nhìn Vệ Thịnh, ôn nhu mỉm cười sau, đối con nhún vai nói: “Không có gì.”

“Không có gì là sao?” Tập Nghị mặt nhăn nhanh mày, lộ ra vẻ mặt mặc danh kỳ diệu, còn dẫn theo biểu tình không hiểu.

“Đây là bí mật.”

“Cái gì bí mật?” Hẳn truy vấn bám riết không tha.

“Ngươi thực phiền nha.”

“Mẹ, ngươi trở mặt thật nhanh, có người mới quên người cũ, có lão ba liền quên con, khó trách mọi người đều nói nữ nhân là thiện biến, ta cuối cùng đã hiểu ý tứ những lời này.” Tập Nghị biểu tình chịu đả kích, lĩnh ngộ, lại vì chuyển biến mà lắc đầu thờ dài.

“Ngươi tiểu tử này thực thích bị đánh có phải hay không?” Tập Tiểu Vũ hí mắt cảnh cáo, sắc mặt lại ửng đỏ lên. Nàng rút cuộc vì sao lại sinh ra một cái lão con như vậy nha?

“Tiểu Nghi, đừng khi dễ mẹ ngươi.” Trụ cột trong nhà rớt cục lên tiếng.

“Ngô, được rồi.”

Tập Tiểu Vũ khó có thể tin sanh lớn hai mắt.

“Vì sao ngươi nghe ba ngươi mà không nghe ta?” Nàng kháng nghị hỏi.

“Ngươi lại không bảo ta không cần khi dễ ngươi.” Tập Nghi về mặt vô tội trả lời.

“Ngươi tiểu tử này!” Nàng quát to một tiếng, lập tức nhảy dựng lên truy đánh đũa con bất hiếu này.

Thật sự là chủ tâm can nha, nàng ngâm đắng nuốt cay nuôi lớn con bất hiếu nàng lại khi dễ nàng còn chưa tính, dù sao nàng sớm quen, điều làm nàng không thể thừa nhận là, con không ngừng khi dễ nàng bởi vì chính mình không nói hấn đừng khi dễ nàng!

Đây là cái loại lý do gì? Này xú tiểu tử quả nhiên là đem nàng chết được rồi? Thật sự là chủ tâm can nha!

“Xú tiểu tử, đứng lại, đừng chạy! Ngươi đứng lại đó cho ta!”

Tập Nghi chạy trốn siêu mau. Hấn cũng không phải thích bị đánh.

“Đứng lại!”

Mẹ còn truy, nhưng hấn đã bắt đầu thở hổn hển, nàng còn muốn truy bao lâu? Không phiền nha?

“Tốt lắm, tốt lắm.” Lão ba anh minh thần võ rớt cục nhìn không được, cười rồi ngăn cản, vươn tay đem nữ nhân tiến trong lòng, ngăn cản nàng truy đuổi, cũng cho con rớt cục có thể dừng lại thờ.

Thật tốt quá, trong nhà có nam nhân vẫn là tất yếu, ít nhất có thể ngăn cản lão mẹ đối hấn lấy nhỏ khi tiểu. Vạn tuế! Vạn tuế!

“Lão ba vạn tuế!” Tập Nghi thốt lên hoan hô.

“Xú tiểu tử!” Tập Tiểu Vũ vừa bực mình vừa buồn cười trừng mắt mắng.

“Ngươi thường thường như vậy chọc mẹ ngươi tức giận?” Vệ Thịnh buồn cười hỏi con, cảm thấy mẫu tử bọn họ ở chung thật đáng yêu, một người lớn hai mươi mấy tuổi, thế nhưng lại bị một tiểu hài tử năm tuổi đập gờ chân, chính quanh, thật sự là buồn cười.

“Mới không có, ta đều là ở y phục rực rỡ ngu thân có vẻ nhiều.” Tập Nghi nghiêm trang trả lời. (Nene: hông hìu)

Vệ Thịnh sững sốt một chút, chột cát tiếng cười to.

Tập Tiểu Vũ cầm lấy sô pha quăng con. Thật sự là nói hươu nói vượn, còn y phục rực rỡ ngu thân a! Thật không biết có con quá thông minh làm thế nào mới tốt?

Bất quá hoàn hảo là hiện tại vấn đề này không cần nàng phiền não, bởi vì ba ba con tự nhiên sẽ nghĩ biện pháp giải quyết chuyện này, sau sẽ không còn là chuyện của nàng, thật tốt.

Thật tốt, có thể đem phiền não quăng cho hấn.

Thật tốt, có thể giống như vậy lại ở trong lòng hấn.

Thật tốt, hấn thật sự yêu nàng, không phải chỉ có nàng thương hấn mà thôi.

Thật tốt, thật tốt, thật tốt. .... Nàng thật sự hảo hạnh phúc nha!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Của Đặc Vụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Buổi sáng tỉnh lại, người bên gối đã không thấy bóng dáng, Tập Tiểu Vũ hoảng sợ lập tức nhảy xuống giường, mặt không còn chút máu lao ra ngoài cửa.

“Đại thúc? Đại thúc!” Nàng giương giọng kêu to, sợ hãi hấn lại đi, hay là là hấn căn bản là không trở về, đi vài ngày, thậm chí là đi hai, ba tháng, chuyện liên quan đến hấn hết thấy tất cả đều là một giấc mộng.

Thật sao? Phải không?

Nghe thấy nàng kêu kinh hoàng, Vệ Thịnh nhanh chóng tiêu sái từ phòng bếp đi ra, trên tay còn cầm muống canh không kịp cắt.

“Tiểu Vũ?” Hấn gọi, thấy nàng nhanh chóng quay đầu nhìn về phía mình, sau đó liền không đầu không đuôi đột nhiên tiến vào trong lòng hấn, găt gao ôm lấy hấn.

Hấn bị làm cho kinh hoàng một chút, sau đó mảy khinh tức cúi đầu xem nàng, cũng vuron cái tay không ôm nàng.

“Làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?” Vệ Thịnh ôn nhu hỏi.

Nàng lắc đầu không nói, không nói cho hấn rằng nàng nghĩ hấn lại đi rồi, để tránh hấn lại tự trách.

Lòng của nàng hoảng vẫn là thực, nhưng dần dần dịu xuống, bởi vì hấn không đi, bởi vì hấn là chân thật tồn tại, nàng có thể cảm nhận cái ôm của hấn, tìm đập cùng nhiệt độ cơ thể của hấn.

Hết thấy đều là chân thật, không phải là giấc mộng.

Thật tốt quá!

“Ngươi ở bếp làm cái gì?” Cảm xúc hơi bình tĩnh, nàng lui ra phía sau, ngẩng đầu hỏi, chợt lại nhớ đến con, “Nguy rồi! Hiện tại mấy giờ, Tiểu Nghị đâu?”

“Hấn đã đi học.” Vệ Thịnh trấn an đối nàng mỉm cười.

Nàng nghe thấy mới thờ dãi nhẹ nhõm một hơi. “Hiện tại mấy giờ?”

“9 giờ rồi.”

Tập Tiểu Vũ cứng họng nhìn hấn, quả thực không thể tin được chính mình nghe được cái gì. 9 giờ rồi?

“Trời ạ, ta thế mà ngủ trễ như vậy, còn ngủ như heo, ngay cả một chút âm thanh cũng không nghe được!” Nàng ôm đầu than.

“Làm chi ảo não như vậy?” Hấn cảm thấy phản ứng của nàng rất thú vị.

“Ngươi xem, ta mơ mơ màng màng như vậy, ngủ thẳng đến ngay cả con đi học còn không biết, ta thật là thất bại, thực không có trách nhiệm làm mẹ.” Tập Tiểu Vũ chán ghét nói.

“Ngươi suy nghĩ quá nhiều, ít nhất con chúng ta cũng không cho rằng ngươi thất bại.” Vệ Thịnh sờ sờ đầu nàng, an ủi nàng.

“Ngươi làm sao mà biết hấn không tiếp thu nghĩ thế?”

“Bởi vì nếu ngươi là nẫu thân thất bại, hấn sẽ không muốn bảo hộ ngươi, chiều cổ ngươi. Tiểu Vũ, Tiểu Nghị thực yêu ngươi, ngươi hấn là biết chứ?”

“Chính là biết mới cảm thấy chính mình thực vô dụng, không hảo hảo chiều cổ hấn, ngược lại còn muốn đưa nhỏ 5 tuổi chiều cổ người mẹ vô dụng này.” Nàng vẫn là cảm thấy chính mình rất tệ, thực vô dụng.

“Mặc kệ như thế nào, về sau hai người các ngươi đều do ta chiều cổ.” Vệ Thịnh đem nàng ôm vào lòng. Khuynh thân hôn nàng một chút lại một chút.

Tập Tiểu Vũ sững sốt, suy nghĩ một chút cũng đứng, tâm tình nhất thời có cảm giác bay lên trời, bay mất buồn bực, ngẩng đầu lên đối hấn nhếch miệng cười.

“Ngươi vừa mới ở bếp làm cái gì?” Nàng hỏi.

“Nấu canh gừng.”

“Vì sao muốn nấu canh gừng?” Nàng không rõ cho nên hỏi, chợt lại lý giải một tiếng. Nhất định là bởi vì kỳ sinh lý của nàng tối hôm qua đến.

“Vừa mới nấu xong, còn nóng, muốn uống một chén hay không?” Hấn mỉm cười hỏi.

“Ngươi còn nhớ rõ nha?” Nàng cảm động không thôi nhìn hấn. Khi bọn họ kết hôn, kỳ sinh lý đầu tiên đến có nói cho hấn, muốn uống đường đỏ canh gừng sẽ có vẻ thoải mái, không nghĩ tới hấn còn nhớ rõ.

Vệ Thịnh đối nàng mỉm cười, khiến nàng đi vào bếp, sau đó mở nồi hơi lấy một chén canh gừng đưa cho nàng.

“Cẩn thận nóng nha.”

Nàng mỉm cười gật đầu, hần thật cẩn thận đối chính mình ôn nhu, tri kỷ cùng yêu thương, nuốt một ngụm canh gừng ấm áp vào trong bụng, trân quý vào đáy lòng.

“Giữa trưa chúng ta cùng đi trường học đón Tiểu Nghị.” Hần đột nhiên mở miệng nói.

“Giữa trưa?” Nàng ngẩng đầu nhìn hần, “Đúng rồi, hôm nay thứ Tư, trường học chỉ học buổi sáng mà thôi. Bất quá không cần đi đón hần, thứ Tư tan học hần bình thường đều đi thư viện đọc sách hoặc lên mạng, trước khi trời tối mới trở về.” Nàng lắc đầu nói, đem uống bát canh gừng sạch sẽ.

“Ta nói với hần giữa trưa sẽ đi đón hần.” Vệ Thịnh dùng cằm cọ đỉnh đầu của nàng.

“Vi sao? Buổi chiều có việc sao?” Tập Tiểu Vũ kinh ngạc hỏi.

“Đúng.” Hần gật đầu, nhin không được lại cúi đầu hôn môi nàng, cằm nàng, hai má, mũi, cái trán, hôn không ngừng.

“Đại thúc?” Nàng cùng hần cách ra một ít khoảng cách, hoài nghi nhìn hần, cảm thấy giống như có điểm không thích hợp.

Hần thâm tình ngóng nhìn nàng, “Tiểu Vũ, chúng ta buổi chiều cùng đi đăng ký kết hôn được không?”

Miệng nàng bắt giác giờ lên. Cho hần một nụ cười so với thái dương còn muốn sáng hơn. Sau đó dụng lực gật đầu, “Hào. Cho nên ngươi mới cùng Tiểu Nghị nói giữa trưa muốn đi đón hần, muốn mang hần cùng đi?”

Vệ Thịnh vuốt cằm “Trừ bỏ chuyện này ra, ta còn muốn cho các ngươi gặp một người.”

“Gặp một người? Ai nha?” Nàng kinh ngạc lại tò mò hỏi.

“Thấy ngươi sẽ biết.”

“Không thể tiết lộ ra một chút?”

“Không được.”

“Kia..... Đặc điểm nêu lên?”

“Không được.”

“Kia có thể nói trước tiên người kia là nam, hay là nữ đi?”

Vệ Thịnh mỉm cười lắc đầu.

“Đại thúc!” Tập Tiểu Vũ ảo não kêu lên, “Ngươi không phải đã đáp ứng ta, sẽ không giấu diếm ta sự tình gì nữa sao?”

“Cho nên hôm nay ta mới có thể an bài các ngươi gặp mặt.” Hần khí định thần nhân đối nàng mỉm cười.

“Ngươi như vậy thật sự chán ghét.” Nàng đỏ cái miệng.

“Nhưng là ngươi vẫn yêu ta.” Hần cúi đầu hôn môi nàng một chút.

“Ai nói, ta khi nào thì nói ta yêu ngươi?” Nàng cố ý cùng hần cách ra, nhử mày nói.

“Ngươi không cần nói ta cũng biết.” Hần tự tin tràn đầy đáp lại.

“Ta cho tới bây giờ cũng không biết đại thúc nguyên lai đa mặt dày như vậy.”

“Phải không? Ta nghĩ cái này gọi là có tự mình hiểu lấy.”

“Là tự cho là đúng đi?”

“Hần là cuồng yêu.”

Tập Tiểu Vũ nhin không được phiên 1 cái xem thường “Tự sướng a.”

Vệ Thịnh bị phản ứng của nàng làm nở nụ cười, sau đó ngán không được cất tiếng cười to.

“Ha ha, tự sướng sao? Nói cũng đúng, nói cũng đúng.” Bàn tay to của hần duỗi ra, lại đem cả người nàng ôm vào trong lòng, cúi đầu, tươi cười lại ôn nhu thâm tình ngóng nhìn nàng, vừa nói: “Mặc kệ là tự cho là đúng hoặc là cuồng yêu đều hảo, chỉ cần không phải kẻ tiếp là nói những lời này — Tiểu Vũ, là ta tự mình đa tình sao?”

Nàng xem hấn, nở ra 1 nụ cười, thấp giọng trả lời, “Đương nhiên không phải.”

Chương 10.2

Ăn xong cơm trưa, Tập Nghị ngồi ở chỗ ngồi phía trước hết nhìn đông lại nhìn tây, lại chơi mấy trương số độc, rốt cục kiểm chế không được nhàm chán mở miệng hỏi: “Lão ba, chúng ta rốt cuộc đang đợi ai? Còn muốn ở chỗ này chờ bao lâu nữa?”

Ngồi ở bên cạnh con Tập Tiểu Vũ cũng ngẩng đầu lên nhìn về phía hấn, lộ ra một cái “Ta cũng muốn biết đáp án” biểu tình.

Bọn họ tiến vào gian nhà ăn này đến nay đều đã qua hai giờ, nàng nguyên bản còn tưởng rằng bọn họ là muốn tới gặp người kia, hơn nữa cùng người kia dùng cơm, kết quả hai giờ trôi qua, bữa chính, bữa phụ cũng đều ăn xong rồi, ngồi ở bàn cơm lại thủy chung chỉ có một nhà ba người bọn họ, không nhiều hơn cũng không ít đi.

“Ta nghĩ hấn là nam nhân có dũng khí.” Vệ Thịnh không đầu không đuôi nói.

“Người đang nói cái gì?” Tập Tiểu Vũ cảm thấy mặt mày kỳ diệu hỏi.

Hấn than nhẹ một hơi, đột nhiên đứng dậy. “Chờ ta một chút.”

“Đại thúc?” Tập Tiểu Vũ khó hiểu nhìn hấn, ánh mắt theo chỗ ngồi hấn di động, thấy hấn đi đến chỗ cách bàn bọn họ, một nam nhân đang cúi đầu đọc sách báo, đột nhiên một phen xách áo đối phương, liền đem người kéo lên.

“Đại thúc!” Nàng sợ hãi kêu ra tiếng, đồng thời waiter nhà ăn nháy mắt kinh ngạc chạy tới bọn họ.

“Tiên sinh. . . . .” waiter kinh hoảng tiến lên xử lý tình huống đột phát.

“Chúng ta là biết nhau.” Vệ Thịnh đối waiter nói, sau đó đem tay người phía trước thả ra, lạnh giọng hỏi: “Người nói có phải hay không?”

“Là, ha ha, phải.” Người nọ cười gượng đáp lại.

“Người xác định sao? Tiên sinh.” waiter lo lắng hỏi vị nam nhân thủy chung cúi đầu, sau đó liếc Vệ Thịnh một cái.

Vệ Thịnh hai tay ôm ngực, ung dung đứng ở nơi đó chờ người kia trả lời.

“Ta xác định. Không có việc gì, người không cần lo lắng.”

Nếu đối phương đều nói như vậy, waiter cũng không tiện nói cái gì nữa, đành phải khinh cức cung, xoay người lui đi.

Vệ Thịnh mặt không chút thay đổi nhìn người nọ, nói: “Người muốn chính mình đi qua, hay là muốn ta quãng người đi qua?”

“Người khi nào thì phát hiện?” Người nọ xấu hổ hỏi lại.

“Từ khi người đi vào nhà ăn.”

“Ta đã cho ta đã cải trang thật sự thành công.”

“Dù thành công cũng trốn không thoát hai mắt ta. Còn có, chiều này kéo dài đối ta cũng không có ích, đi.” Vệ Thịnh dùng cằm hướng hấn về phía sau.

Người nọ vì cương hạ thân thể, nở nụ cười khổ, rốt cục thấp đầu xoay người, giống như lão ngư xe tải chậm rãi đi đến.

Tập Tiểu Vũ hoàn toàn không biết hiện tại rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, bị Vệ Thịnh không trâu bắt chó đi cày chạy tới người kia. Đây là người hấn muốn mình gặp sao? Nhưng nàng không biết hấn nha.

“Đại thúc?” Nàng nói ra nghi hoặc.

“Còn không ngẩng đầu lên?” Vệ Thịnh đối người nọ nói.

Tập Tiểu Vũ mang vẻ mặt khó hiểu biểu tình, lại lần nữa nhìn về phía người kia.

Người nọ rốt cục chậm rãi ngẩng đầu lên, sau đó đối nàng lộ ra một chút ngượng ngùng, còn có rất nhiều tưởng niệm mỉm cười, ách thanh mở miệng, “Hi, Tiểu Vũ, đã lâu không thấy, người khỏe không?”

Nhìn trước mắt người gần bảy năm không thấy, khuôn mặt có điểm quen thuộc lại có điểm xa lạ, Tập Tiểu Vũ khó tin sanh đại hai mắt, sau đó thân thủ đảo trụ cánh môi, giây tiếp theo, liền lệ nóng khóc ra.

Gặp muội muội đột nhiên khóc lên, Tập Đại Quân nhất thời không biết làm sao.

Hắn nhanh chóng nhìn về phía Vệ Thịnh, chân tay luống cuống hướng hắn cầu cứu, sao biết giây tiếp theo, muội muội đột nhiên nhào vào trong lòng hắn, gât gao ôm lấy hắn.

“Ngươi còn sống. .... Ta nghĩ ngươi đã chết, ta mỗi ngày đều xem tin tức. .... Ta. .... Ca ca. ....” Nàng nhanh cách hắn, khóc không thành tiếng.

“Thực xin lỗi.” Tập Đại Quân ôm muội muội, không khỏi cũng có chút chua xót.

Hắn nghĩ muội muội sẽ không để ý hắn, sẽ không lo lắng hắn, sẽ không quan hắn chết sống, bởi vì mình đối nàng mà nói căn bản chính là phiền toái, là hận không thể có thể vĩnh viễn chặt đứt u ác tính, ngay cả chính hắn cũng cảm thấy như vậy, không nghĩ tới. ....

“Trước ngồi xuống rồi nói sau.” Vệ Thịnh mở miệng dụ đi không khí, nhân cơ hội đem lão bà từ trong ngực nam nhân lôi ra, cho dù người kia là ca ca lão bà.

Ba người ngồi xuống, Tập Tiểu Vũ đương nhiên bị Vệ Thịnh an trí bên người, Tập Đại Quân ngồi ở bên cạnh cháu trai Tập Nghị.

“Hi, cậu.” Tập Nghị trước hướng l cậu ần đầu gặp mặt chào hỏi, sau đó mới thì thào tự nói: “Không nghĩ tới trong một tháng ngắn ngủn, ta không chỉ có ba ba, hiện tại còn có cậu, nhân sinh thật đúng là biến đổi thật thường, khắp nơi tràn ngập kinh hi nha!”

Là kinh hách đi? Tập Đại Quân ghen hòng nhìn hắn trân trối, có điểm bị dọa đến. Lời này như thế nào từ miệng một tiểu hài tử thảo luận ra nha?

“Ca, hắn là con ta Tiểu Nghị, cá tính cùng tư tưởng đều trưởng thành sớm giống lão nhân, ngươi đừng để ý đến hắn.” Tập Tiểu Vũ lau đi nước mắt trên mặt, giọng nói khàn khàn giới thiệu người.

“Mẹ, ngươi không thể bởi vì mình ngây thơ, có thể nói ta trưởng thành sớm thành lão nhân, ta muốn đưa ra kháng nghị nghiêm chỉnh.” Tập Nghị kêu lên.

“Kháng nghị không có hiệu lực.” Tập Tiểu Vũ trừng mắt một cái, sau đó lại lần nữa đem ánh mắt quay lại ca ca bảy năm không thấy, cảm giác đại ca hoàn toàn thay đổi. “Ca, mấy năm nay ngươi thế nào? Làm những gì? Vì sao ngay cả một chút tin tức cũng không cho ta? Ngươi có biết hay không ta luôn luôn tìm hiểu tin tức của ngươi, vẫn tìm ngươi?”

Tập Đại Quân gật đầu. “Mấy ngày hôm trước ở trên đường gặp hàng xóm cũ, ta mới biết được.”

“Mấy năm nay ngươi làm gì?”

“Mấy năm nay hắn đều theo ta ở một chỗ.” Mở miệng nói là Vệ Thịnh.

Tập Tiểu Vũ ngạc nhiên quay đầu nhìn hắn, biểu tình lộ ra khó hiểu, mờ mịt hỏi: “Có gì ý tứ?”

“Ngươi nói hay là ta nói?” Vệ Thịnh hỏi đại cữu từ ngồi ở đối diện.

Tập đại quân cười khổ một chút, lại khẽ thở dài một hơi, mới mở miệng nói: “Ta nói đi.”

Tiếp theo hắn liền nói bảy năm trước hắn đột nhiên bị muội phu đánh mặt mũi bầm dập, lại vẫn không biết hỏi cái, cuối cùng còn suýt bị giết chết, muội phu ra tay cứu giúp mới bảo trụ một mạng. ....

Tập Tiểu Vũ chưa từng nghĩ tới Vệ Thịnh thế nhưng giúp nàng cải biến ca ca không còn thuốc nào cứu được, không chỉ làm cho hắn bỏ hẳn tính côn đồ, còn làm cho hắn hoàn toàn thay hình đổi dạng thành một cái –

Đặc vụ?

Tuy rằng nàng đến bây giờ còn không rõ ràng lắm công tác này là làm cái gì, vì sao đại thúc muốn đem ca ca huấn luyện thành người nổi nghiệp của hắn, nhưng xem ca ca nhắc tới đến công tác hiện tại của hắn, liền trở nên tinh thần chấn hưng, bộ dáng hưng trí bừng bừng, nàng liền cảm thấy cái gì cũng không cần hỏi lại.

Ca ca hiện tại sống thật sự khoái hoạt, thực phong phú, hắn rốt cục tìm được nơi thuộc về mình, mà nàng cũng giống thế.

Nàng hướng nam nhân bên cạnh, mỉm cười hạnh phúc.

Chương 10.3

“Ngươi không phải có vấn đề muốn hỏi ta sao?” Buổi tối tắt đèn ngủ, Vệ Thịnh thân thủ đem lão bà kéo vào trong lòng, ôm nàng.

“Hỏi cái gì?”

“Hỏi chuyện liên quan ca ca ngươi.”

“Ca ca ta hắn làm sao vậy?” Nhẹ nhàng tránh hắn, Tập Tiểu Vũ ngẩng đầu hỏi.

“Ngươi không trách ta cho hắn đi con đường này sao?”

“Con đường này?”

“Đặc vụ.”

Nàng trầm mặc trong chốc lát, sau đem hai má dựa vào vai hắn, mới chậm rãi mở miệng, “Nói thật, ta không hiểu đặc vụ rốt cuộc là làm cái gì? Tuy rằng trên người ngươi to nhỏ vết sẹo, chứng minh nó là công tác tựa hồ nguy hiểm,” Tay nàng chậm rãi lướt qua mấy chỗ trọng thương lưu lại vết sẹo sau lưng hắn, “Nhưng nhớ không? Ta hỏi ngươi, ngươi có hay không hối hận, ngươi nói —”

“Không có.”

“Đúng, ngươi nói mặc dù có thời điểm cảm thấy thực phiền, ngẫu nhiên cũng sẽ có thời điểm mê vờ, nhưng ngươi chưa bao giờ hối hận. Ngươi nói thực cảm tạ sự phụ ngươi đem ngươi từ nhân sinh sai lầm lôi ra, cho ngươi trở thành một người hữu dụng, hơn nữa có thể nắm giữ sinh mạng của mình, mà không phải bị nhân sinh nắm giữ. Ngươi nói nếu nhân sinh có thể quay lại, ngươi như trước vẫn lựa chọn con đường này.”

Bởi vì đi đường này có thể cho ta gặp ngươi. Chỉ cần có thể gặp ngươi, phía trước nhân sinh có hắc ám, có vất vả hoặc là thống khổ, ta cũng không hối hận. Vệ Thịnh ở trong lòng nói.

“Hôm nay ta cũng hỏi qua ca ca ta vấn đề này, ta hỏi hắn — ngươi hối hận không?”

“Khi nào?” Hắn kinh ngạc hỏi. Hắn làm sao có thể không có nghe?

“Ngươi đi toilet, thời điểm tính tiền.”

“Ca ca ngươi hắn trả lời như thế nào?” Hắn có điểm tò mò.

“Hắn trả lời cơ hồ với ngươi không có sai biệt. Hắn nói hắn không hối hận, còn nói hắn thật sự cảm kích ngươi. Tuy rằng con đường này rất nguy hiểm, thực gian khổ, có đôi khi còn thực cô độc, nhưng là so với cuộc sống hắn đi trải qua, hiện tại nhân sinh thực có ý nghĩa, hắn thực thích cũng thực hưởng thụ.

“Hắn nói những lời này, mặt phiếm tươi cười, ánh mắt lờ lờ sáng lên, ta chưa bao giờ gặp qua. Hắn biết chính mình muốn cái gì, hơn nữa rất khoái nhạc, như vậy là đủ rồi.” Tập Tiểu Vũ cảm thấy vui mừng nở nụ cười.

“Ca ca ngươi hắn là một nhân tài, có thiên phú, lúc trước ta đưa hắn mang đi nước Mỹ, kỳ thật chỉ là vì không muốn cho hắn tiếp tục ở đây tạo phiền toái cho ngươi, cho ngươi phiền lòng, căn bản là không nghĩ tới sau lại biến thành như vậy.” Nói một chút, Vệ Thịnh chợt dạ thấp giọng nói: “Kỳ thật ta vẫn thực sợ hãi cho ngươi biết chuyện này, sợ ngươi trách ta, không thể tha thứ ta.”

“Vì sao? Ta vì sao muốn trách ngươi?” Nàng kinh ngạc ngẩng đầu hỏi.

“Công việc này cũng không tầm thường. .... Trên thực tế, nó rất nguy hiểm.”

“Ta biết, vết sẹo trên người ngươi đã nói cho ta biết.” Nàng tựa đầu tựa vai hắn, đặt tay ở sau lưng hắn lại lần nữa sờ vết sẹo.

“Một khi đã như vậy, ngươi vẫn là không trách ta mang ca ca ngươi đi lên con đường này sao?” Hắn vẫn như cũ cảm thấy có chút bất an.

Tập Tiểu Vũ đột nhiên dùng sức lật hắn, làm cho hắn nằm thẳng ở trên giường, xoay người đặt cả người ở trên người hắn.

“Đại thúc, ngươi có bắt buộc ca ca ta sao?” Nàng thân thủ động nửa người trên, treo ở trên người hắn hỏi.

“À?” Vệ Thịnh hoàn toàn không kịp phản ứng, mặc kệ là đối nàng hành động hoặc là vấn đề.

“Ngươi có ép ca ca ta, buộc hắn làm đặc vụ không?” Nàng hỏi lại một lần.

Hắn theo bản năng đối nàng lắc đầu.

“Ngươi đã không có ép buộc hắn, đây là ca ca ta chính mình lựa chọn, nếu là hắn lựa chọn, ta vì sao muốn trách ngươi?” Nàng thật sự nghiêm túc đối hắn nói, sau khi nói xong chợt cúi đầu, dùng phương thức tràn ngập tình yêu hôn hắn.

Một thời gian sau, Vệ Thịnh nhẹn không được than ra tiếng, thân thủ nhẹ nhàng đem nàng đẩy ra.

“Đại thúc?” Nàng phát ra tiếng kêu khó hiểu.

“Không cần tra tấn ta.” Hắn âm thanh khàn khàn nói.

Nàng trừng mắt nhìn, vẻ mặt mờ mịt. Vì sao chính mình hôn hắn là tra tấn hắn?

“Kì sinh lý của ngươi.” Hắn thống khổ nhắm mắt lại.

Tập Tiểu Vũ nháy mắt tròn to mắt, lộ ra biểu tình bưng bít đại ngộ, sau đó khòe miệng khẽ nhếch thân thủ sờ sờ hấn mặt, lại lần nữa khuynh thân hôn hôn hấn, liếm liếm hấn, cắn cắn hấn.

“Đại thúc thật đáng thương.” Nàng khẽ liếm hấn môi, khàn khàn nói.

“Tiểu Vũ!” Hấn cắn răng khinh ngâm. Nàng có ý định muốn tra tấn hấn sao?

“Đại thúc, tuy rằng ta không thể cùng ngươi làm, nhưng là ta có thể giúp ngươi nha.” Nàng tựa vào bên tai hấn, lấy khí âm xấu hổ xấu hổ, ái ái muội muội khiêu khích hấn.

Vệ Thịnh khinh chơn hạ mày, đột nhiên cảm thấy rất ngạc nhiên.

“Ngươi muốn giúp như thế nào?” Hấn vừa mới hỏi xong, liền cảm giác được tay lão bà chậm rãi theo ngực hấn hướng bụng dò xét đi xuống, thẳng đến chỗ hấn cứng rắn, đau đớn.

Hấn cả người nhanh chóng cứng lên, mà kể tiếp thời gian, hấn trừ bỏ rên rỉ, rốt cuộc nói không nên lời một câu gì.....

Nhiệt tình đêm, đang muốn bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Của Đặc Vụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.